

UWAGI WSTĘPNE

NAZWA

Polska nazwa - Psalmi, pochodzi od greckiego określenia *Byblos Psalmos*, co oznacza: Śpiew biblijny przy akompaniamencie instrumentu strunowego (*psalterionu*). Nazwa hebrajska - *Sefer Tehilim*, pochodzi od rdzenia „chwalić” i oznacza - Hymn Pochwalny.

NAGŁÓWKI

Nagłówki umieszczane na czele Psalmów pochodzą od „autora”, redaktora, lub powstały na skutek wpływu późniejszych recenzentów. Napisy te wyszczególniają: Imię „autora” (pamiętajmy, że zostały one napisane z natchnienia Boga), nazwę chóru i jego przewodnika; nazwę instrumentu, który wtórował śpiewowi; rodzaj poezji, przeznaczenie Psalmu oraz historyczną okoliczność stanowiącą jego pobudkę i osnowę. 34 Psalmi nie mają żadnego nagłówka, więc w Talmudzie noszą nazwę „osieroconych”.

„AUTORZY”

Nie ma jednoznacznych danych o „autorach” wielu Psalmów. Jedni komentatorzy żydowscy twierdzą tak, a inni inaczej. Wymienia się następujące osoby:

- Mojżesz ([Psalm 90](#)), któremu talmudyści przypisują i 10 następnych Psalmów
  - Dawid ([74 Psalmi: 3 - 9, 11 - 32, 34 - 41, 51 - 65, 68 - 70, 86 -101, 103, 108 - 110, 122, 124, 131, 133, 138 - 145](#))
  - Salomon ([Psalmi 72,127](#))
  - Asaf syn Berekjasza (patrz: [1 Kronik 15,17](#)), za czasów Dawida przewodnik chóru i słynny wieszcz (patrz: [2 Kronik 29,30; Nehemiasz 12,48](#)). Jego potomkowie sprawowali ten urząd jeszcze za króla Josafata (patrz: [2 Kronik 20,14](#)), a nawet Ezry (Ezdrasza) i Nehemiasza (patrz: [Ezdrasza 2,41 + 3,10; Nehemiasza 7,44](#)).
  - synowie Koracha ([Psalmi 42-49, 84, 85, 87](#)). Była to rodzina wieszczów z pokolenia Lewiego.
  - Heman syn Joela ([Psalm 88](#)); Ezdrachita, czyli potomek Zeracha, naczelnny przewodnik chóru za czasów Dawida.
  - Ethan, czyli Jedutun, syn Kuszajahu ([Psalm 89](#)), Ezdrachita.
- Oprócz wyżej wymienionych, Septuaginta zalicza jeszcze do „autorów”: Jeremjasza, Hagiasza i Zacharjasza.

CHÓRY

Za czasów Dawida chóry liczyły 4000 członków - śpiewaków i muzyków, którzy uświetniali uroczystości pod kierunkiem 288 przewodników oraz 24 naczelników. Wszystkie te siły podzielone były na pojedyncze ciała muzyczne, z których każde nosiło swoją nazwę.

Wymienione w nagłówkach nazwy chórów są następujące:

- synów Jedutuna, czyli chór będący pod przewodnictwem potomków Elkana (patrz: [1 Kronik 9,16 + 16,42](#)). Istniał on do najpóźniejszych czasów opisanych przez Stary Testament (patrz: [Nehemiasza 11,17](#))
- Machalat, czyli chór synów Machola (patrz: [1 Królewska 5,11](#))
- Gitit, czyli chór synów Obed Edoma z Gat (patrz: [1 Kronik 15,21](#))
- Bena, drugorzędny przewodnik za czasów Dawida (patrz: [1 Kronik 15,18](#))

- Alamot, czyli chór dziewic i młodych niewiast opiewających odniesione zwycięstwa (por: [Psalm 68](#))
- Szeminit, czyli chór w którym góruje osiem głosów
- Szozanim albo Szuszan, czyli chór w którym góruje sześć głosów
- Nechilot, czyli chór, któremu wtórowały flety, czy też inne instrumenty dęte
- Neginot, czyli chór z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych

SELA

Znak muzyczny, zwykle umieszczany na końcu strofy. Najprawdopodobniej oznacza on - odpocząć, zamilknąć; bądź według innych, jest to sygnał dany orkiestrze by uderzyła w bębny.

Psalm

Tehilim * Księga Psalmów

PSALM 1*

- ¹ Szczęśliwy * mąż, który nie szedł za radą niegodziwych **,
na drodze grzeszników *** nie postął,
a w kole szyderców **** nie zasiadł.
- ² Ale ma upodobanie w Prawie Boga
oraz o Jego nauce rozmyśla dniem i nocą.
- ³ Więc będzie jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód,
które wydaje owoc w swoim czasie,
którego liść nie więdnie,
i powiedzie mu się wszystko, co czyni.
- ⁴ Lecz nie tak niegodziwi; gdyż są jak plewy, które rozwieje wiatr.
- ⁵ Dlatego niegodziwi się nie ostoją na sądzie,
ani grzesznicy w gronie sprawiedliwych.
- ⁶ Bowiem WIEKUISTY * uznaje ** drogi *** sprawiedliwych,
zaś ślad **** po niegodziwych zaginie.

* co znaczy: Chwały; hebrajska nazwa Księgi Psalmów

*1 według numeracji hebrajskiej, w kilku miejscach różniące się od greckiej, przyjętej w **S**

*1,1 dokładnie: **podwójnie szczęśliwy**

1,1 także: **nieprawych, winnych grzechu

***1,1 dokładnie oznacza: wytrawnego, pospolitego złoczyńcę

****1,1 dokładnie oznacza: zjadliwego szydercę

*1,6 Imię Boga podane Mojżeszowi (II [Mojżesza 3,14](#)) i w oryginale zapisane tak zwanym tetragramem, choć tłumaczone jako: WIEKUISTY, BÓG, PAN – zawsze jest pisane dużymi literami.

1,6 także: **zna, potwierdza, oznajmia, postanawia

***1,6 także: **sposób postępowania**

****1,6 także: **doktryna, nauka, droga**

PSALM 2

- ¹ Czemu się burzą ludy, a narody próżne zamysły knują?
- ² Powstają królowie ziemi i razem radzą księżęta
przeciw BOGU, i Jego Pomazańcowi *.
- ³ Stargajmy ich więzy, zrzucmy z siebie ich pęta.

- ⁴ Ten, co króluje * w niebiosach się uśmiecha, Pan im urąga.
⁵ Zatem przemówi do nich w Swoim gniewie *
i w Swojej grozie ich zatrwoży.
⁶ To Ja namaściłem Mojego Króla na Cyonie *,
na Mojej świętej górze.
⁷ Ogłaszam ten wyrok:
WIEKUISTY do mnie powiedział:
Ty **jestes** Moim Synem,
Ja cię dzisiaj wydałem na świat *.
Hebrajczyków 1,5 + 5,5
⁸ Zażądaj ode mnie,
a dam ci w dziedzictwo ludy i granice ziemi na twą własność.
⁹ Roztrącisz * je berłem żelaznym,
skruszysz je jak garncarskie naczynia.
Objawienie 2,27 + 19,15
¹⁰ Zatem teraz rozmyślcie się królowie, ukorzcie się sędziowie ziemi.
¹¹ Służcie BOGU w bojaźni oraz radujcie się w skrusze.
¹² Składajcie hołd * Synowi, aby się nie gniewał i byście nie zmylili drogi;
gdyż łatwo zapłonie jego gniew.
Szczęśliwi, co u niego szukają schronienia **.

***2,2** hebr. Mesjaszowi; **S** Chrystusowi; co znaczy: Pomazańcowi **Boga**

***2,4** dokładnie: **siedzący, zasiadający na tronie**

***2,5** inni: Następnie zgromi ich mocarzy

***2,6** spolszczone: Syjonie

***2,7** także: **zrodziłem; spłodziłem**

***2,9** inni: poprowadzisz je (od słowa: pasterzyć)

***2,12** dosłownie: **ucałujcie syna**; inni: ucałujcie wybrańca

****2,12** także: **Jemu ufają**

PSALM 3

- ¹ *Psalm Dawida, gdy uciekał przed swoim synem Absalomem.*
² WIEKUISTY,
jak liczni **są** moi wrogowie - wielu powstaje przeciw mnie.
³ Wielu mówi o mojej duszy: U PANA nie ma dla niego ratunku *. *Sela.*
⁴ Ale Ty, WIEKUISTY, **jestes** moją tarczą,
moją chwałą oraz **Tym**, który podnosi moją głowę.
⁵ Moim głosem wołam do BOGA,
a On mi odpowie ze Swojej świętej góry. *Sela.*
⁶ Kładę się, zasypiam i się budzę, ponieważ BÓG mnie wspiera.
⁷ Nie lękam się mnóstwa ludzi, którzy zewsząd mnie oblegają.
⁸ Powstań, o WIEKUISTY, wspomóż mnie mój Boże,
bowiem porazisz szczęki wszystkich moich wrogów,
pokruszysz zęby niegodziwych.
⁹ U BOGA **jest** ocalenie *;
a Twoje błogosławieństwo **spoczywa** nad Twoim ludem. *Sela.*

***3,3** także: **zbawienia, ocalenia, wyzwolenia**

***3,9** także: **zbawienie, wyzwolenie, ratunek**

PSALM 4

- ¹ *Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Psalm Dawida.*
- ² Na me wezwanie, odpowiedz mi Boże mojej sprawiedliwości;
w niedoli rozszerzyłeś mnie *;
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj moją modlitwę.
- ³ Synowie ludzcy!
Jak długo będzie w poniewierce Moja chwała?
Upodobacie sobie marność *, będziecie poszukiwać fałszu. *Sela.*
- ⁴ Wiedźcie, że BÓG oznaczył * wiernego ** Sobie;
BÓG słyszy, kiedy wołam do Niego.
- ⁵ Drżycie, a nie grzeszcie;
w waszych sercach rozważajcie na waszych łożach,
i się uciszcie *. *Sela.*
- ⁶ Ofiarujcie ofiary sprawiedliwości oraz ufajcie WIEKUISTEMU.
- ⁷ Wielu powiada: Kto nam pokaże * dobro **?
BOŻE, zwróć na nas światło Twego oblicza.
- ⁸ Dałeś radość mojemu sercu,
z chwilą gdy obrodziło ich zboże i *ich* wino.
- ⁹ W spokoju się kładę oraz zasypiam, gdyż Ty sam,
o BOŻE,
pozwalasz mi bezpiecznie spoczywać.

*^{4,2} w zrozumieniu: wyprowadziłeś mnie na wolność; także: rozprzestrzeniłeś

*^{4,3} także: **próżne, uludne przedsięwzięcia**

*^{4,4} także: **oddzielił**

^{4,4} dokładnie: **przejętego miłością ku Bogu i ludziom

*^{4,5} także: **umrzyjcie**

*^{4,7} także: **wytłumaczy**

^{4,7} także: **słuszność, łagodność, wspaniałość; S także: **szlachetność, sprawiedliwość, łaskawość, przydatność, doskonałość**

PSALM 5

- ¹ *Przewodnikowi chóru, w towarzystwie fletów. Psalm Dawida.*
- ² Usłysz moje słowa,
WIEKUISTY,
zrozum me westchnienia *.
- ³ Usłysz głos mojej skargi,
Królu mój i Boże,
kiedy się modłę do Ciebie.
- ⁴ Z rana usłyszysz mój głos,
WIEKUISTY,
do Ciebie się zwracam o świcie i czekam.
- ⁵ Bo nie jesteś Bogiem, który upodobał sobie nieprawość,
nie przebywa przy Tobie zło.
- ⁶ Nie ostoją się zuchwalcy * przed Twoimi oczyma,
nienawidzisz wszelkich złoczyńców **.
- ⁷ Gubisz kłamców; Bóg się brzydzi człowiekiem krwi i zdrady.
- ⁸ Ale ja, w Twojej wielkiej łasce wstąpię do Twego domu;
w bojaźni przed Tobą się ukorzę w Twoim świętym Przybytku.
- ⁹ BOŻE, prowadź mnie w Twojej sprawiedliwości;
wobec czyhających na mnie - utoruj przede mną Twoją drogę.
- ¹⁰ Gdyż w ich ustach nie ma szczerości;

ich wnętrze **jest** tchnące zgubą,
grobem otwartym **jest** ich gardło, swój język wygładzili. **Rzymian 3,13**
11 Potęp * ich Panie, niech upadną przez własne knowania;
strąć ich z powodu ogromu grzechów, bowiem są Ci przekorni.
12 A niech się cieszą wszyscy, którzy się uciekają do Ciebie
i wiecznie się radują, gdyż otaczasz ich Swą opieką;
niech się w Tobie weselą **ci**, którzy umiłowali Twe Imię.
13 Ponieważ błogosławisz sprawiedliwemu,
WIEKUISTY,
wieńczysz go łaską, jakby tarczą *.

*5,2 także: **myśli**

*5,6 dokładniej: „**błyszczący**” pożyczonym światłem, **przechwalający się**

5,6 także: **bezprawnych, bezbożnych, niegodziwców

*5,11 dosłownie: **objaw ich winę**

*5,13 chodzi o dużą, owalną tarczę, otaczającą całego wojownika

PSALM 6

1 *Przewodnikowi chóru;
na osiem głosów, w towarzystwie instrumentów smyczkowych.*

Psalm Dawida.

2 WIEKUISTY,

nie napominaj mnie w Swym gniewie,

nie karć mnie w Twoim uniesieniu.

3 Zmiłuj się nade mną, BOŻE, bo uwiędnę;
ulecz mnie, ponieważ zdrętwiały moje członki.

4 Zaś ma dusza **jest** wielce zatrwożona;
zatem Ty,
o PANIE,

dopóki jeszcze **będziesz zagniewany?**

5 Zwróć się, BOŻE,

wyswobodź moją duszę,

dopomóż mi przez Twą litość.

6 Gdyż nie w śmierci **jest** pamięć o Tobie;

któż Cię wielbi w Krainie Umarłych *?

7 Jestem zmożony łkaniem,

co noc skrapiam moje postanie i me łożę zalewam łzami.

8 Od strapienia zamroczyło się moje oko,

zestarzało się przez moich dręczycieli.

9 Odstąpcie ode mnie wszyscy, co czynicie nieprawość *,

gdyż BÓG wysłuchał głos mojego płaczu.

10 WIEKUISTY wysłuchał moje błagania,

BÓG przyjął moją modlitwę.

11 Oto wszyscy moi wrogowie **są** wielce zawstydzeni i zatrwożeni;
zhańbieni - pierzchają w jednej chwili.

*6,6 hebr. *szeol*; gr. *hades*; co znaczy: Kraina Umarłych, świat podziemny

*6,9 także: **smutek, utrapienie, bałwochwalstwo**

PSALM 7

1 *Pieśń Dawida, którą zaśpiewał Bogu z powodu Kusza Binjaminsy.*

² WIEKUISTY,
 Panie mój,
 w Tobie szukam obrony,
 ocal mnie od wszystkich prześladowców i mnie wyzwól.
³ Aby **nikt**, szarpiąc, nie porwał mojego życia jak lew,
 gdy nie ma zbawcy.
⁴ WIEKUISTY,
 Boże mój,
 jeżeli to uczyniłem, jeśli jest w mojej ręce bezprawie;
⁵ jeżeli odplaciłem płacącemu mi złem,
 ja, który wyzwoliłem **tego, co** mnie niewinnie prześladował -
⁶ niech wróg ściga mą duszę,
 niech ją pojmie oraz na ziemi rozdepcze moje życie,
 a mą sławę niech strąci w proch. *Sela*.
⁷ Powstań, o WIEKUISTY, w Twoim gniewie,
 wystąp przeciwko zaciekłości mych ciemiężców,
 czuwaj nade mną,
 ustanów sąd *;
⁸ a zbór narodów Cię otoczy
 i ponad nim wzniesiesz się ku wysokości.
⁹ WIEKUISTY, który sądzisz narody,
 rozsądź * mnie BOŻE;
 niech mi się dzieje według mojej sprawiedliwości i niewinności.
¹⁰ Niech się skończy * złość niegodziwych,
 abyś podźwignął sprawiedliwego;
 Ty, który badasz serca i nerki,
 Boże sprawiedliwy.
¹¹ Moja tarcza u Boga, który wspomaga prawych sercem.
¹² Bóg **jest** sędzią sprawiedliwym;
 Bóg jest wciąż groźnym.
¹³ Jeśli **człowiek** się nie nawróci - wyostrzy Swój miecz,
 Swój łuk naciągnie i wymierzy.
¹⁴ Przygotuje dla niego narzędzia śmierci,
 Swe strzały uczyni palącymi.
¹⁵ Oto **człowiek** poczyna bezprawie,
 brzemienny jest zgubą i rodzi fałsz,
¹⁶ kopie dół oraz go wydrąża;
 a zatem wpadnie w przepaść, którą przygotował.
¹⁷ Niedola wraca na jego głowę,
 a jego srogość spada na jego ciemię.
¹⁸ Będę chwalił WIEKUISTEGO według Jego sprawiedliwości
 oraz wysławiał Imię BOGA Najwyższego.

*^{7,7} inni: rozbudź dla mnie zapowiadany sąd

*^{7,9} także: **weź w obronę, oczyść z zarzutów**

*^{7,10} inni: niech będzie zniszczona

PSALM 8

¹ *Przewodnikowi chóru gittitów. Psalm Dawida.*

² WIEKUISTY,
 Panie nasz,

który wzniosłeś Twoją świetność na niebiosach,
jak wspaniałe na całej ziemi **jest** Twoje Imię.

³ W obecności Twych przeciwników,
utwierdziłeś Sobie chwałę przez usta dzieci i niemowląt,
aby uśmierzyć wroga oraz mściwego. **Mateusz 21,16**
⁴ Kiedy spoglądam na Twe niebiosy, dzieło Twych palców;
księżyc oraz gwiazdy, które ustanowiłeś;

pytam:

⁵ Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz
i Syn Człowieka, że go wypatrujesz *****?

Hebrajczyków 2,6

⁶ Bo **na** krótko ***** uczyniłeś go mniejszym od bogów ******;
uwieńczyłeś go chwałą i blaskiem.

⁷ Ustanowiłeś go władcą nad dziełami Twych rąk,
wszystko poddałeś pod jego stopy.

1 Koryntian 15,27

⁸ Trzody, wszelkie bydło, jak i dzikie zwierzęta;

⁹ ptactwo nieba i ryby morza;

wszystko, co ciągnie po morskich drogach.

¹⁰ WIEKUISTY,

Panie nasz,

jak wspaniałe na całej ziemi **jest** Twoje Imię.

*8,5 także: **nawiedzasz, szukasz, potrzebujesz**

*8,6 także: **nieznacznie**

**8,6 S od aniołów

PSALM 9

¹ *Przewodnikowi chóru - Benowi, z powodu śmierci.
Psalm Dawida.*

² Całym sercem chcę chwalić WIEKUISTEGO
i opowiadać wszystkie Twoje cuda.

³ Chcę się cieszyć, radować w Tobie oraz wystawiać Twoje Imię,
o Najwyższy;

⁴ bowiem moi nieprzyjaciele pierzchli wstecz,
upadli i zginęli przed Twym obliczem.

⁵ Gdyż zasiadłeś na tronie,
Sędzio Sprawiedliwy,
oraz przeprowadziłeś moją sprawę, mój spór.

⁶ Zgromiłeś ludy *****, zgubiłeś niegodziwego;
zglądziłeś ich imię na wieki wieków.

⁷ Wrogu, **oto** na zawsze zakończone **są** spustoszenia;
a **o** miastach, które zburzyłeś - o nich **też** zaginęła pamięć.

⁸ Ale BÓG wiecznie zasiada, ustanowił Swój tron do sądu.

⁹ On sędzi świat w sprawiedliwości,
według słuszności wydaje wyrok o narodach.

Dokonania 17,31

¹⁰ BÓG będzie twierdzą uciśnionego, twierdzą w czasach niedoli *****.

¹¹ A będą Tobie ufać **ci**, co znają Twoje Imię;
ponieważ nie opuściłeś **tych, którzy** Ciebie szukają,

WIEKUISTY.

- ¹² Śpiewajcie BOGU, który zamieszkał na Cyonie,
rozповідаjcie pomiędzy narodami Jego dzieła.
¹³ Bo mściciel krwi, On ich zapamiętał,
nie zapomniał wołania uciśnionych.
¹⁴ Zmiłuj się nade mną BOŻE,
popatrz na moją nędzę na skutek mych nieprzyjaciół;
Ty, który mnie wyniosłeś z bram śmierci,
¹⁵ bym przy bramach córki Cyonu opowiadał całą Twą chwałę,
abym się cieszył Twym zbawieniem *.
¹⁶ Ludy upadły w przepaść, którą **same** przygotowały;
ich noga się uwikłała w sidła, które zastawiły.
¹⁷ BÓG dał się poznać,
wymierzył sprawiedliwość;
a niegodziwy się zaplątał w dzieło własnych rąk. *Higgajon Sela* *.
¹⁸ Niegodziwi zejdą do Krainy Umarłych;
wszystkie ludy co zapomniaty Boga.
¹⁹ Wreszcie nie jest zapomniany żebrzący **S**,
nadzieja biednych nie zniknie na wieki.
²⁰ Powstań, WIEKUISTY,
niech się nie rozzuchwała śmiertelny,
niechaj przed Twym obliczem będą sądzone ludy.
²¹ Rzuć na nich strach,
o BOŻE,
niech ludy wiedzą, że są **jedynie** ludźmi.

***9,6** także: **pogan**

***9,10** także: **ucisku**

***9,15 S** także: **ocaleniem, wyzwoleniem, ratunkiem; C pomocą**

***9,17** najprawdopodobniej: Uderzcie w bębny

PSALM 10

- ¹ Czemu, BOŻE, stoisz z daleka **i** ukrywasz się w czasach niedoli?
² W swojej pysze * niegodziwy ściga biednego;
niech sami wpadną w knowania, które zaplanowali.
³ Niegodziwy chlubi się żądzą swej duszy,
a łupieżca bluźni * oraz lży BOGA **.
⁴ Niegodziwy w wyniosłości swojego ducha **powiada**:
Nie ma Boga, On nie karci – **takie** są wszystkie jego myśli.
⁵ Jego drogi są szczęśliwe w każdym czasie.
Wysoko **oraz** daleko od niego są Twoje sądy;
nadyma się na wszystkich swoich przeciwników.
⁶ **Tak** mówi w swoim sercu:
Nie zachwieję się,
od pokolenia do pokolenia nie spotka mnie zła dola *.
⁷ Jego usta są pełne bluźnierstwa, podstępu i zdrady,
a na jego języku niecność oraz nieprawość.
⁸ Po zagrodach siedzi w zasadzce,
w kryjówkach morduje niewinnego;
jego oczy śledzą nieszczęsnego.
⁹ Czai się w kryjówce, jak lew w gęstwinie,

czyha by porwać biednego;
 i ubogiego porywa, oplątując go w swoje sidła.
10 Płaszcz się, czai, aż owi nieszczęśnicy wpadną w jego moc *.
11 Tak mówi w swoim sercu:
 Bóg zapomniał, zakrył Swoje oblicze, nie zobaczy na wieki.
12 Powstań WIEKUISTY,
 podnieś Twoją dłoń, Boże,
 nie zapominaj uciśnionych.
13 Czemu niegodziwiec ma lżyć Boga
 i mawiać w swoim sercu, że Ty nie poszukujesz.
14 Ty jednak widzisz;
 widzisz niecność i krzywdę, aby odpłacić Twą ręką;
 na Tobie polega żebrzący **S**,
 Ty byłeś pomocą sieroty.
15 Skrusz ramię niegodziwca i złoczyńcy;
 tak, byś szukał jego złości, ale więcej nie znalazł.
16 BÓG jest Królem na wieki wieków, poganie * znikną z Jego ziemi.
17 WIEKUISTY,
 usłyszysz życzenia uciśnionych,
 pokrzepisz ich serce,
 wysłucha ich Twoje ucho.
18 Abyś wymierzył sprawiedliwość sierocie i uciśnionemu,
 aby się więcej nie przerażał * człowiek na ziemi.

***10,2** inni: Z powodu pychy niegodziwego, biedny się trwoży

***10,3** BG błogosławi sobie

****10,3** inni: a łupieżca przechwala się, że lży Boga

***10,6** dokładniej: jestem tym, który nie będzie w złej doli

***10,10** inni: w jego ukryte zasadzki

***10,16** także: narody

***10,18** C wielmoży

PSALM 11

1 Przewodnikowi chóru; psalm Dawida.
 BOGU się powierzam.
 Jakże mówicie mojej duszy: Schroń się jak ptak, na górę *.
2 Bo oto niegodziwi napięli łuk,
 na cięciwę założyli strzałę,
 by w ciemności wystrzelać prawych sercem.
3 Gdy **S** będą zburzone podstawy;
 to sprawiedliwy co uczyni?
4 BÓG jest w Przybytku Swojej świętości;
 WIEKUISTY, którego tron jest w niebiosach;
 Jego oczy widzą, Jego powieki badają synów ludzkich.
5 BÓG doświadcza sprawiedliwego,
 ale Jego istota **S*** nie cierpi niegodziwego
 oraz tego, co miłuje bezprawie.
6 Jakby deszcz spuszcza na niegodziwych błyskawice *,
 ogień i siarkę,
 a działem ich kielicha jest wiatr spiekoty.
7 Bo WIEKUISTY jest sprawiedliwym,
 miłuje sprawiedliwość *,

to prawi będą oglądać Jego oblicze **.

*11,1 pod tym hebrajskim słowem wielu rozumie górę Cyon

*11,5 S także: serce; osoba

*11,6 S sidła, pułapki

*11,7 inni: sprawiedliwego

**11,7 inni: prosto patrzy Jego oblicze

PSALM 12

¹ Przewodnikowi chóru, na osiem głosów.

Psalm Dawida.

² Dopomóż WIEKUISTRY, bowiem zabrakło pobożnych,
gdyż zniknęli wierni spośród synów ludzkich.

³ Gładkimi ustami jeden mówi drugiemu fałsz;
mówią podwójnym * sercem.

⁴ Oby BÓG wytepił wszystkie gładkie usta i języki,
co przemawiają z wysoka;

⁵ powiadają:

Przez nasz język jesteśmy potężni, nasze wargi są z nami;
kto chce być naszym panem?

⁶ Wobec bólu S* żebrzących S, wobec jęku ubogich, teraz powstanę – mówię
WIEKUISTRY;

postawię wśród bezpieczeństwa tego, co we S Mnie otwarcie S mówi.

⁷ Słowa BOGA to czyste słowa,

jak srebro wyplawione w tyglu * ziemi, siedmiokroć oczyszczone.

⁸ Ty, o WIEKUISTRY, będziesz ich strzec,
na wieki ich ochronisz od tego rodu.

⁹ Krążą wokół niegodziwi *,

gdy wzmaga się zepsucie wśród synów ludzkich.

*12,3 w rozumieniu: fałszywym, które inaczej mówi niż czuje

*12,6 S także: trudu, mazołu, cierpień

*12,7 otwór w ziemi, w którym wytapiano kruszec; inni: w pracowni; srebro pana ziemi

*12,9 inni: niby robactwo wylega hańba ludzka

PSALM 13

¹ Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

² Jak długo, BOŻE, będziesz o mnie zupełnie zapominał?
Dokąd Tve oblicze będziesz ode mnie odwracał?

³ Jak długo będę układał plany w mojej duszy
i codziennie będzie troska w mym sercu?

Dopóki mój wróg ma się nade mną wynosić?

⁴ Spójrzaj,

odpowiedz mi WIEKUISTRY,

mój Boże,

oświeć * moje oczy, abym nie zasnął śmiercią.

⁵ Niechaj nie powie mój wróg: Zmogłem go.

Niech się nie cieszą moi prześladowcy, że się zachwiałem.

⁶ Ale ja ufam w Twoje miłosierdzie;

Twym zbawieniem * rozraduje się moje serce;

będę wystawiał BOGA, bowiem złał na mnie Swoją łaskę.

*13,4 inni: pokrzepiaj, orzeźwiaj

*13,6 S także: C pomocą; ratunkiem, ocaleniem, wyzwoleniem

PSALM 14

¹ Przewodnikowi chóru.

Psalm Dawida.

Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga.
Zepsuli się, skazili swoje czyny, nie ma **takiego, co** czyni dobro *.

² WIEKUISTY spogląda z Nieba na synów ludzkich,
by zobaczyć, czy jest ktoś rozumny,
ktos szukający Boga. **Rzymian 3,10**

³ Wszyscy odstąpili, razem się zepsuli;
nie ma **takiego, co** czyni dobro - nie ma ani jednego.

⁴ Czy wszyscy **owi** złoczyńcy,
co pożerają mój lud, jak się spożywa chleb,
nie mają poznać WIEKUISTEGO, którego nie wezwali?

⁵ Tam * zatrwożą się trwożą,
gdyż Bóg jest **tylko** w sprawiedliwym plemienu.

⁶ Możecie gardzić radą * zebrzącego S, ale BÓG jest jego obroną.

⁷ Kto da pomoc Israelowi z Cyonu?

Kiedy WIEKUISTY przywróci wygnańców Swego ludu –
rozweseli się Jakób, rozraduje Israel.

*14,1 także: rzetelność, słuszność, prawość, życzliwość, łaskawość

*14,5 inni: Na tym samym miejscu

*14,6 także: zamiarami, planami, postanowieniami; C zamysłami

PSALM 15

¹ *Psalm Dawida.*

WIEKUISTY,

któ zamieszka w Twoim domu *;

któ **będzie** mieszkał na Twojej świętej górze?

² **Ten**, kto postępuje bez zarzutu,
świadczy sprawiedliwość

oraz mówi prawdę w swym sercu.

³ Nie spotwarza swoim językiem,
nie czyni złego bliźniemu,
ani nie rzuca hańby na bliskiego.

⁴ Nikczemnik **jest** wzgardzony w jego oczach,
a bogobojnych szanuje;

tego, kto przysięga na swoją szkodę i nie zmienia.

⁵ Nie daje swoich pieniędzy na lichwę
oraz wziętku * przeciw niewinnym nie bierze.

Kto tak czyni, nigdy się nie zachwieje.

*15,1 C namiocie; S także: świątyni; ciele

*15,5 także: daru, łapówki

PSALM 16

¹ *Klejnot Dawida.*

Ochroń mnie Boże, gdyż Ci ufam.

² Powiedziałem WIEKUISTEMU:

Ty **jesteś** moim Panem, moim najwyższym dobrem.

³ W świętych oraz szlachetnych, którzy są na ziemi –
w nich całe moje upodobanie.

⁴ Liczne są utrapienia tych *, co nabyli innego **towarzysza**;
Ja ich krwawych zalewek ** nie zalewam
i nie biorę ich imion na moje usta.

⁵ WIEKUISTY jest darem w mym udziale, moim kielichem;
Ty trzymasz mój los.

⁶ Na rozkosznym polu przypadły mi granice;
dla mnie jest urocze dziedzictwo.

⁷ Wysławiam WIEKUISTEGO, który mi tak doradził;
bo i nocami napominają mnie moje wnętrza.

⁸ Zawsze stawiam WIEKUISTEGO przed sobą;

dlatego się nie zachwieję *, póki On **jest** po mej prawicy.

⁹ Dlatego cieszy się moje serce oraz raduje mój język **S***,
a moja cielesna natura spoczywa bezpiecznie.

¹⁰ Bo nie zostawisz mojej duszy Krainie Umarłych,
nie dasz widzieć zepsucia Twojemu pobożnemu.

Dokonania 2,31 + 13,35

¹¹ Wskażesz mi drogę życia.

Pełnia radości przed Twym obliczem;
wieczna rozkosz po Twej prawicy.

*16,4 inni: liczne są bałwany tych

**16,4 chodzi o płyny ofiarne

*16,8 inni: nie zejść z drogi prawdy

*16,9 także: **moja chwała**

PSALM 17

¹ *Modlitwa Dawida.*

WIEKUISTY,

wysłuchaj mojej słuszności *, miej wzgląd na moje wołanie;
skłoń ucho do mojej prośby, **co** nie **płynie** z obłudnych ust.

² Niech sprzed Ciebie wyjdzie mój sąd;
bo Twe oczy spoglądają na prawość.

³ Kiedy zbadasz me serce,
nawiedzisz mnie w nocy i doświadczysz – nic nie znajdziesz,
zła myśl nie przeszła przez moje usta.

⁴ Stosownie do słowa Twoich ust,
wobec spraw ludzi wystrzegałem się dróg przestępcy.

⁵ Moje kroki trzymają się Twoich ścieżek, nie chwieją się moje stopy.

⁶ Wzywam Cię, bo mnie wysłuchasz, **mój** Boże;
skłoń **do** mnie Twoje ucho oraz wysłuchaj moje słowa.

⁷ U cudownij Twoją łaskę, **Panie**;
który **tych, co** ufają Twej prawicy wybawiasz od przeciwników.

⁸ Strzeż mnie jak źrenicy oka *;
w cieniu Twych skrzydeł

- ⁹ ukryj mnie przed niegodziwymi, którzy mnie napadają;
przed wrogami, co zawzięcie mnie otaczają.
- ¹⁰ Zamknęli swoje tuczne serce, a ich usta przemawiają z wysoka.
¹¹ Teraz otaczają nas na każdym kroku;
zwracają swoje oczy, by nas powalić na ziemię.
- ¹² **Każdy** podobny **jest** do lwa, **co** pragnie żeru;
do lwiatka siedzącego w ukryciu.
- ¹³ Powstań WIEKUISTY,
uprzedź go **i** połóż;
Twoim mieczem wybaw od niegodziwca moje życie.
- ¹⁴ Od tłumów, które są w Twojej ręce, od tłumów tej ziemi.
Ich udział **jest** w tym życiu, Twoimi darami napełniasz ich żywot;
nasycają się **nimi** synowie, a nadmiar zostawiają swym dzieciom.
- ¹⁵ Zaś ja, w prawości *****, zobaczę Twoje oblicze;
po przebudzeniu nasycę się Twą Postacią ******.

*17,1 także: **sprawiedliwości**

*17,8 figura retoryczna: jak w źrenicy oka - obrazu, wpatrującej się w nie osoby

*17,15 także: **sprawiedliwości**

17,15 także: **Twym Obrazem; wspaniałością, zaszczytem, chwałą

PSALM 18

¹ *Przewodnikowi chóru.*

*Przez sługę WIEKUISTEGO – Dawida,
który wypowiedział BOGU słowa tej pieśni,
kiedy WIEKUISTY go wybawił z rąk wszystkich nieprzyjaciół,
a w szczególności z ręki Saula.*

² *Zatem powiedział:*

Miłuję cię WIEKUISTY, ma potęgo.

³ WIEKUISTY - Skąło,

moja twierdzo i mój wybawco;

Boże mój – obrono, w którą wierzę *****;

moja tarczo, mój rogu zbawienia **oraz** moja ucieczko.

⁴ Wzywam Wielbionego, WIEKUISTEGO,

więc jestem wybawiony od mych wrogów.

⁵ Ogarnęły mnie bóle śmierci i zatrwożyły mnie nurty nicości *****;

⁶ męki piekielne mnie osnuły **i** pochwyciły sidła śmierci.

⁷ W mojej niedoli wzywam WIEKUISTEGO, wołam do mego Boga;

ze Swego Przybytku wysłuchał mojego głosu,

a me wołanie doszło przed Nim **do** Jego uszu.

⁸ Ponieważ zapłonął gniewem,

wstrząsnęła się i zadrżała ziemia,

wstrząsnęły się oraz chwieją posady gór.

⁹ W Jego gniewie wzniósł się dym, a z Jego ust zieje ogień;

od Niego żarzą się głownie.

¹⁰ Skłonił ***** niebioso i zstąpił, a pod Jego stopami gęsta mgła.

¹¹ Wsiadł na cheruba, wzniósł się, pędził na skrzydłach wichru.

¹² A wokół Niego jakby namiot,

mrok uczynił Swoją osłoną, pomrokę wód, gęste obłoki.

¹³ Przed blaskiem, **który** od Niego **bił**, pierzchały Jego chmury,

także grad oraz ogniste głownie.

- ¹⁴ WIEKUISTY zagrzmiał w niebiosach,
Najwyższy wydał Swój głos, grad oraz błyskawice.
- ¹⁵ Wypuścił Swoje strzały oraz rozproszył nieprzyjaciół *;
ciskał błyskawicami i ich zmieszał.
- ¹⁶ Ukazały się też łożyska wód,
a od Twej groźby, WIEKUISTY, i od zadęcia wichru Twego gniewu
obnażyły się
posady
świata.
- ¹⁷ Sięgnął z wysokości i mnie wziął, wydobył z wielkiej toni.
- ¹⁸ Ocalił mnie od potężnego wroga,
oraz od moich nieprzyjaciół, chociaż byli mocniejsi ode mnie.
- ¹⁹ Napadli mnie w dniu mojego nieszczęścia,
ale BÓG stał się moją podporą.
- ²⁰ Wyprowadził mnie na przestronność * i mnie wybawił,
gdyż mnie sobie upodobał.
- ²¹ WIEKUISTY mnie wynagradza według mojej sprawiedliwości,
odpłaca mi według czystości moich rąk.
- ²² Bowiem przestrzegałem dróg WIEKUISTEGO
i nie byłem odstępcą od mego Boga.
- ²³ Wszystkie Jego ustawy są przede mną
oraz nie odstępuję od Jego praw.
- ²⁴ Cały jestem Jemu oddany i wystrzegam się mego grzechu.
- ²⁵ Dlatego BÓG mi oddaje według mojej sprawiedliwości,
według czystości moich rąk, która jest przed Jego oczami.
- ²⁶ Z proszącym o litość S* postępujesz miłosiernie,
a z prawym mężem – nieskazitelnie.
- ²⁷ Oczyszczonego - oczyszczasz,
a z przewrotnym * walczysz.
- ²⁸ Gdyż wybawiasz lud uciśniony, a oczy wywyższone – poniżasz.
- ²⁹ Tak, Ty rozświecasz moją pochodnię;
WIEKUISTY, mój Bóg rozjaśnia moją ciemność.
- ³⁰ Bo w Tobie przełamie szyki
i w mym prawdziwym Bogu przestąpię mury.
- ³¹ Bóg,
nieskazitelna jest Jego droga,
a Słowo WIEKUISTEGO czyste;
On jest tarczą dla wszystkich, którzy Mu ufają.
- ³² Bo któż jest Bogiem, oprócz WIEKUISTEGO;
kto Opoką *, oprócz prawdziwego Boga?
- ³³ Boga, co mnie opasał siłą oraz prostą uczynił moją drogę.
- ³⁴ Moje nogi upodobnił do jelenich i mnie stawia na mych wyżynach.
- ³⁵ Moje ręce wprawia do boju,
tak, że me ramiona naciągają spiżowy łuk.
- ³⁶ Dałeś mi tarczę Twojego zbawienia,
Twoja prawica mnie wspierała,
a Twa troskliwość czyni mnie wielkim.
- ³⁷ Rozszerzyłeś moje kroki pode mną i nie zachwiały się moje stawy.
- ³⁸ Ścigałem moich wrogów,
dogoniłem ich i nie wróciłem, aż doszczętnie ich wytępiłem.
- ³⁹ Skruszyłem ich tak, że nie mogli powstać;
upadli pod moimi stopami.

- ⁴⁰ Tak do boju opasałeś mnie mocą,
 powaliłeś pode mnie moich wrogów.
⁴¹ Podałeś mi kark moich nieprzyjaciół,
 a więc zgładziłem moich wrogów.
⁴² Wołali, ale nikt im nie pomógł; i do BOGA, ale im nie odpowiedział.
⁴³ Więc startem ich jak proch na przedzie wiatru,
 rozrzuciłem jak błoto ulic.
⁴⁴ Wybawiłeś mnie od zatargów ludu,
 ustanowiłeś mnie głową narodów;
 służy mi lud, którego nie znałem.
⁴⁵ Schlebiają mi cudzoziemscy;
 synowie, o których usłyszałem słuchem ucha.
⁴⁶ Omdleli synowie obczyzny
 oraz drżąc, uchodzą ze swoich zamków.
⁴⁷ Żywy WIEKUISTY,
 niech będzie pochwalona moja Skala,
 niech będzie wywyższony Bóg zbawienia *.
⁴⁸ Bóg, który mi zlecił pomstę oraz poddał pode mnie narody;
⁴⁹ który mnie wybawił od moich wrogów,
 wyniósł mnie ponad mych przeciwników
 i ocalił od srogiego męża.
⁵⁰ Dlatego chcę Cię słać pomiędzy narodami,
 WIEKUISTY,
 będę śpiewał Twojemu Imieniu.
⁵¹ gdyż wielkimi czynisz zwycięstwa Swojego króla,
 świadczysz łaskę Swojemu pomazańcowi,
 Dawidowi,
 oraz jego rodowi na wieki.

*18,3 także: **której ufam**

*18,5 także: **zniszczenia; S nieprawości, występku**

*18,10 w znaczeniu: spuścił niżej

*18,15 dosłownie: **ich**

*18,20 w rozumieniu: swobodę, wolność

*18,26 **S** także: **C** miłosiernym

*18,27 także: **wijącym się, silącym się, współzawodniczącym, nie przebierającym w środkach**

*18,32 także: **Skalą**

*18,47 także: **ratunku**

PSALM 19

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
² Niebios opowiadają chwałę Boga,
 a nieboskłon ogłasza dzieła Jego rąk.
³ Dzień dniowi podaje słowo *, a noc nocy przekazuje wieść.
⁴ Bez mowy, bez wyrazów, nie słychać ich głosu.
⁵ **Jednak** na całej ziemi rozchodzi się ich dźwięk *,
 a ich słowo aż na krańce świata, gdzie słońcu namiot postawił.
⁶ A ono, jak oblubieniec, wychodzi ze swej komnaty
 i cieszy się jak bohater, który ma przebiec drogę.
⁷ Jego wschód od krańca niebios, a jego bieg do ich krańców;
 i nic nie **jest** ukryte przed jego żarem.
⁸ Prawo * WIEKUISTEGO **jest** doskonałe ** - nawraca *** duszę;

świadeństwo BOGA jest wiarygodne - uczy prostodusznego mądrości.

- ⁹ Rozkazy WIEKUISTEGO są proste - rozweselają serce;
przykazanie BOGA jest jasne - oświeca oczy.
- ¹⁰ Bojaźń WIEKUISTEGO jest czysta - ostoi się na wieki;
ustawy BOGA są prawdą - razem są sprawiedliwe.
- ¹¹ Bardziej pożądane od złota, od mnóstwa czystego złota;
słodsze od miodu oraz rozplywającej się patoki *.
- ¹² Zaś Twój sługa jest przez nie ustrzeżony;
sowita nagroda za ich przestrzeganie *.
- ¹³ Mimowolne błędy - kto je spostrzeże?
Więc od tych skrytych mnie oczyść.
- ¹⁴ Ale i od tych cudzoziemskich S* oddal Twojego sługę,
aby mną nie owładnęły;
wtedy będę nieskazitelny, oczyszczony od wielkiego grzechu.
- ¹⁵ Oby słowa moich ust i myśli mego serca znalazły upodobanie przed Tobą,
WIEKUISTY,
moja Opoko i mój Wybawco *.

*19,3 także: obietnicę, rozkaz; S motyw, rację, sprawę; ład, porządek, prawo natury; relację; C hasło

*19,5 dokładnie: sznur mierniczy, struna; w przenośni – dźwięk; inni: prawo

*19,8 także: nauka

**19,8 także: wskazujące

***19,8 S także: poprawia, zawraca, kruszy, odwraca od błędu

*19,11 najprawdopodobniej - miodu daktylowego

*19,12 dokładnie: sowita nagroda w ich stopie

*19,14 także: aroganckich, dumnych, pysznych; S obcych, wrogich, nieprzyjacielskich

*19,15 także: Odkupicielu; Wykupicielu (z niewoli; od śmierci)

PSALM 20

¹ Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

² W dzień niedoli niech cię wysłucha WIEKUISTY,
a Imię Boga Jakóba cię ochroni *.

³ Niech ci śle pomoc ze Świątyni i wesprze cię z Cyonu.

⁴ Niech wspomni wszystkie twoje ofiary,
a twoje całopalenie niechaj Mu będzie miłym *. Sela.

⁵ Niech ci da według twojego serca
i niech spełni wszystkie twoje zamysły.

⁶ Wtedy ucieszymy się twym zwycięstwem
oraz podniesiemy chorągiew * w Imię naszego Boga.
Oby BÓG spełnił wszystkie twoje życzenia.

⁷ Teraz wiem, że Bóg wspomże Swojego pomazańca,
poprzez potężne czyny Swej prawicy

i że ze Swoich świętych niebios go wysłucha.

⁸ Jedni – wozami, a drudzy – rumakami,
ale my chlubimy się Imieniem WIEKUISTEGO, naszego Boga.

⁹ Oni przyklęknęli i upadli, a my stoimy i się trzymamy *.

¹⁰ WIEKUISTY wspomóż!

Oby nas Król wysłuchał w dzień naszego wołania.

*20,2 także: wywyższy

*20,4 inni: niech spopieli

*20,6 inni: na wyżynach zatknijemy sztandary

*20,9 także: **jesteśmy umocnieni, pozostajemy silnymi**

PSALM 21

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
² WIEKUISTY,
w Twojej mocy cieszy się król
i wielce się raduje dzięki Twojemu zbawieniu *.
³ Dałeś mu pragnienie * jego serca
oraz nie odmówiłeś życzeniu jego ust. *Sela.*
⁴ Gdyż uprzedziłeś go błogosławieństwem szczęścia,
a szczerozłotą koronę włożyłeś na jego głowę.
⁵ Prosił Cię o życie, więc dałeś mu długie dni na wieki wieków.
⁶ Z Twojego zbawienia * wielka **jest** jego chwała;
włożyłeś na niego sławę i świetność.
⁷ Bowiem czynisz go błogosławieństwem na zawsze,
orzeźwiasz go radością Twego oblicza.
⁸ Król ufa WIEKUISTEMU
i z łaski Najwyższego się nie zachwieje.
⁹ Twoja ręka dosięgnie wszystkich Twoich wrogów;
Twoja prawica znajdzie Twoich nieprzyjaciół.
¹⁰ W chwili Twojego uniesienia uczynisz **z** nich jakby piec ognisty;
WIEKUISTY zniszczy ich w swoim gniewie; pożre ich ogień.
¹¹ Ich ród wygubisz z ziemi,
a ich potomstwo spośród synów ludzkich.
¹² Bo zastawili na Ciebie zło;
knuli zdradę, a nic nie dowiedli.
¹³ Zawróciłeś ich plecy, mierzając Twoimi cięciwami do ich twarzy.
¹⁴ Podnieś się, WIEKUISTY, w Twojej mocy;
Twoją potęgę będziemy wystawiać i opiewać.

*21,2; 6 także: **wyzwoleniu, ocaleniu; C pomocy**

*21,3 w Talmudzie: **żądanie**

PSALM 22

- ¹ *Przewodnikowi chóru, na nutę „Łanio zorzy” *.* *Pieśń Dawida.*
² Boże mój, Boże, czemu mnie opuściłeś;
czemu jesteś daleki od mego wspomnienia
oraz od słów mojej skargi?
[Mateusz 27,46](#); [Marek 15,34](#)
³ Boże mój, wołam we dnie, a mi nie odpowiadasz;
także nocą, ale nie mam spokoju.
⁴ A jednak Ty **jesteś** święty;
Ten, co zasiada wśród chwały Izraela.
⁵ Tobie ufali nasi ojcowie;
ufali, zatem ich wybawiłeś.
⁶ Do Ciebie wołali, więc byli ocaleni;
Tobie ufali, zatem nie byli zawstyżeni.
⁷ Zaś ja **jestem** robakiem, a nie mężem,
pośmiewiskiem ludzi i wzgardą tłumy.
⁸ Wszyscy, którzy mnie widzą – urągają mi,

ściągną usta i potrząsają głową, **mówiąc: Mateusz 27,39**

9 Niech to powierzy WIEKUITEMU!

Niech go wybawi!

Ocali go, ponieważ go sobie upodobał! *

Mateusz 27,43

10 Ty wyprowadziłeś mnie z łona
oraz bezpiecznie mnie złożyłeś u piersi mojej matki.

11 Od urodzenia na Tobie polegałem;
poza życiem mej matki - Ty **jestes** moim Bogiem.

12 Ode mnie się nie oddalaj,
gdyż niedola **jest** bliska, a nie ma pomocnika.

13 Otoczyła mnie gromada byków, oblegli mnie mocarze Baszanu.

14 Rozwarli na mnie swą paszczę, jak lew co porywa i ryczy.

15 Jestem rozlany jak woda, rozeszły się wszystkie moje członki,
pośród moich wnętrzności, moje serce **jest** roztopione jak wosk.

16 Jak skorupa zaschła ma siła,
mój język przylgnął do mego podniebienia,
powaliłeś mnie do **S** prochu śmierci.

17 Ponieważ otoczyły mnie psy,
obstąpiła mnie zgraja złoczyńców,
z bólu wyją **S*** moje ręce i nogi.

Mateusz 27,35; Marek 15,24; Łukasz 23,33; Jan 19,18

18 Mogę policzyć wszystkie moje kości;
a oni się przyglądają, nade mną się znęcają.

19 Rozdzielają między siebie me odzienie, a o moje szaty los rzucają.

Łukasz 23,24; Jan 19,24

20 Ale Ty, WIEKUISTY, się nie oddalaj;
ma potęgo pospiesz mi na ratunek.

21 Ocal od miecza moją duszę, z mocy psa moją jedyną.

22 Wyzwól mnie z paszczy lwa oraz obroń mnie od bawolich rogów.

23 **A** mym braciom * będę rozgłaszał Twoje Imię,
pośród zboru będę Cię wielbił. **Hebrajczyków 2,12**

24 Chwalcie Go, bogobojni, czcij Go cały rodzie Jakóba;
korzcie się przed Nim wszyscy z nasienia Israela.

25 Bo nie wzgardził, nie wstrętna mu skarga żebrzącego **S**,
nie ukrył przed nim Swego oblicza;
wysłuchał go, kiedy do Niego wołał.

26 Od Ciebie moje uwielbienie w wielkim zborze *
i wobec bogobojnych spełnię śluby.

27 Biedni będą spożywać oraz się nasycą,
będą chwalić WIEKUISTEGO Jego czciciele,
wasze serce * ożyje na wieki.

28 Wspomną i zwrócą się do BOGA wszystkie krańce ziemi;
ukorzą się przed Tobą pokolenia **S** narodów.

29 Bowiem

WIEKUISTEMU

należy się królowanie i władztwo nad narodami.

30 Jedzą, korząc się, wszyscy możni ziemi;
przed Nim klękają wszyscy zstępujący w proch;
ten, kto nie pożywił swej duszy.

31 Będzie Mu służyć potomstwo i o Panu opowiadać pokoleniom.

32 Zejdą się oraz będą ogłaszać Jego sprawiedliwość ludowi,

który się narodzi;
że On * ją dokonał.

*22,1 porównanie przenikających promieni słońca do rogów zwierząt dało początek nazwaniu jutrzeńki – łanią zorzy

*22,9 także przeciwnie: **gdyż upodobał sobie Boga**

*22,17 **BG** **przebodli moje ręce i nogi**; także: **przekopali**

*22,23 także: **towarzyszom niedoli**

*22,26 inni: Ty mi dajesz powód do wychwalania Ciebie

*22,27 także: **dusza**

*22,32 **S** Pan

PSALM 23

¹ *Psalm Dawida.*

Mym pasterzem **jest** WIEKUISTY, niczego **mi** nie brakuje.

² Daje mi się wylegiwać na zielonych błoniach,
do spokojnych wód mnie prowadzi,

³ duszę moją orzeźwia.

Dla Swojego Imienia prowadzi mnie po ścieżkach sprawiedliwości.

⁴ Choćbym szedł po dolinie cieni śmierci,
nie będę się bał złego, bo Ty **jestes** ze mną;

Twoja łaska * i Twa podpora – one mnie pocieszą.

⁵ Wobec moich wrogów zastawiasz przede mną stół;
moją głowę namaszczaś olejem;
mój kielich się przelewa.

⁶ Tak,

szczęście i łaska podążają za mną po wszystkie dni mojego życia,
i zamieszkać w domu WIEKUISTEGO na długie czasy.

*23,4 tu: **łaska pasterska**

PSALM 24

¹ *Psalm Dawida.*

WIEKUISTEGO jest ziemia i wszystko co ją napęłnia;
świat oraz jego mieszkańcy.

² Gdyż On ją utwierdził nad morzami i nad rzekami ją umocnił.

³ Kto wstąpi na górę BOGA i kto stanie na Jego świętym miejscu?

⁴ **Ten, kto jest** czystych rąk oraz nieskażonego serca,
kto nie poddał swej duszy fałszowi i nie przysięgał obłudnie.

⁵ **Ten** odbiera błogosławieństwo od WIEKUISTEGO,
sprawiedliwość * od Boga swojego zbawienia.

⁶ Takie jest pokolenie Jego czcicieli; **tych, co** szukają Twego oblicza, Boże **S** Jakóba.
Sela.

⁷ Bramy - wzniescie swoje wierzchy,
otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały.

⁸ Kto **jest** tym królem chwały?

WIEKUISTY mocny i potężny;
BÓG silny w boju.

⁹ Bramy - wzniescie swoje wierzchy,
otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały.

¹⁰ Kto **jest** tym królem chwały?

*24,5 S jałmużnę

PSALM 25

- 1** *Od Dawida.*
WIEKUISTY,
do Ciebie wnoszę moją duszę *.
- 2** Na Tobie polegam, mój Boże;
obym się nie zawstydził,
oby moi wrogowie nie cieszyli się dzięki mnie.
- 3** Nie zawstydzą się wszyscy, którzy Tobie ufają;
a zawstydzą się **ci, co** się sprzeniewierzają bez przyczyny.
- 4** Daj mi poznać Twoje drogi, WIEKUISTY, wskaż mi Twe ścieżki.
- 5** Wdróż mnie w Twoją prawdę i mnie naucz,
bo Ty jesteś Bogiem mojego wybawienia;
za Tobą tęsknię cały dzień.
- 6** Wspomnij na Twoje miłosierdzie,
WIEKUISTY,
oraz na Twoją łaskę,
ponieważ są odwieczne.
- 7** Grzechów mojej młodości oraz moich przewinień nie wspominaj;
w Twojej łasce o mnie pamiętaj, według Twojej dobroci, WIEKUISTY.
- 8** BÓG jest dobrym i prawym, wskazuje drogę występny.
- 9** Wdraża pokornych w sąd *; skromnym wskazuje Świętą drogę.
- 10** Wszystkie ścieżki BOGA są miłosierdziem i prawdą,
dla **tych, co** przestrzegają Przymierza, a także Jego świadectw.
- 11** Ze względu na * Twoje Imię,
WIEKUISTY,
wybacz mą winę, jakkolwiek ona **jest** wielką **.
- 12** Kim **jest** ów mąż, który się boi BOGA?
Pan wskaże mu drogę, którą powinien wybrać,
- 13** by jego dusza zamieszkała w szczęściu,
a jego ród odziedziczył ziemię.
- 14** WIEKUISTY zgromadza tych, którzy się Go boją,
by im objawić Swe Przymierze.
- 15** Moje oczy **są** zawsze ku BOGU,
gdyż On wydobędzie z sideł moje nogi.
- 16** Zwróć się do mnie i zlituj się nade mną,
bo jestem samotny i żebrak **S**.
- 17** Mnożą się udręczenia mego serca *;
wyprowadź mnie z moich utrapień.
- 18** Spójrz na nędzę i me cierpienie,
oraz odpuść wszystkie moje grzechy.
- 19** Popatrz na moich nieprzyjaciół,
bo tak ich wielu i zawzięcie mnie nienawidzą.
- 20** Zachowaj moją duszę i mnie ocal;
niechaj się nie zawstydzę, że **ja** Ci zaufałem.
- 21** Niewinność i prawość mnie ochronią, gdyż w Tobie mam nadzieję.
- 22** Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego utrapień.

*25,1 także: **moją osobę; S** moje serce
*25,9 także: **sprawiedliwość, sprawę sądową, próbę, wyrok**
*25,11 **C** dla twojego Imienia
25,11 inni: ponieważ ona **jest wielką
*25,17 inni: oby zelżały udręczenia mojego serca

PSALM 26

¹ *Od Dawida.*
Obroń mnie *,
WIEKUISTY,
bo postępuję w niewinności,
ufam BOGU i się nie chwieję.
² Doświadcz mnie, WIEKUISTY, i wypróbuj,
oczyść moje wnętrze i serce.
³ Gdyż przed oczyma mam Twoje miłosierdzie
i chodzę w Twojej prawdzie.
⁴ Nie przesiaduję z ludźmi fałszu i z obłudnymi się nie schodzę.
⁵ Nienawidzę zboru złoczyńców i z bezbożnymi nie zasiadam.
⁶ Umywam ręce w niewinności oraz okrążam Twój ołtarz,
WIEKUISTY,
⁷ by zawtórować głosem dziękczynienia
i opowiedzieć wszystkie Twoje cuda.
⁸ BOŻE, umiłowalem siedzibę Twego domu
oraz miejsce Przybytku Twojej chwały.
⁹ Nie porwij z grzesznikami mojej duszy
i z mężami krwi mojego życia.
¹⁰ **Z tymi**, w których ręce **jest** zdrada;
których prawica pełna **jest** wziętku *.
¹¹ Ja jednak chodzę w niewinności;
wyswobodź mnie i zmiłuj się nade mną.
¹² Moja noga stanęła na równi *;
w zgromadzeniach będę wysławiał BOGA.

*26,1 także: **osądź mnie; uczyni mi sprawiedliwość**
*26,10 także: **podarków, łapówek**
*26,12 w przeciwieństwie do pochyłości, która prowadzi do upadku

PSALM 27

¹ *Od Dawida.*
WIEKUISTY **jest** światłem oraz moim zbawieniem.
Kogo mam się obawiać?
WIEKUISTY **jest** obrońcą mego życia.
Kogóż mam się lękać?
² Kiedy natrą na mnie złoczyńcy, moi wrogowie i ciemiężcy,
aby pożreć moją cielesną naturę **S** - oni upadną i polegą.
³ Kiedy otoczy mnie wojsko - nie zatrwoży się moje serce;
gdy powstanie przeciw mnie wojna - i wtedy będę bezpieczny.
⁴ O jedno proszę WIEKUISTEGO, tego pragnę,
abym zamieszkał w domu BOGA przez wszystkie dni mego życia;
by napawać się urokiem BOGA i odwiedzać Jego Przybytek.

- ⁵ Ponieważ w dzień niedoli osłoni mnie w Swej kryjówce,
ukryje w tajni * Swojego namiotu,
wyniesie mnie na Skalę.
- ⁶ I tak wywyższy moją głowę ponad mych nieprzyjaciół dookoła;
a ja,
w Jego namiocie złożę ofiary radości,
zaśpiewam oraz zanucę WIEKUITEMU.
- ⁷ Usłysz, BOŻE, mój głos, kiedy wołam;
zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.
- ⁸ O Tobie mówi moje serce: Szukajcie Mego oblicza *;
otóż szukam Twojego oblicza, BOŻE.
- ⁹ Nie ukrywaj przede mną Twego oblicza,
nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi;
Ty byłeś moją pomocą;
nie porzucaj mnie i nie opuszczaj,
Boże mojego zbawienia.
- ¹⁰ Chociaż mój ojciec i matka mnie opuścili,
ale WIEKUISTY mnie przygarnie.
- ¹¹ Wskaż mi Twoją drogę,
WIEKUISTY,
oraz wbrew czyhających na mnie, prowadź po prostej ścieżce.
- ¹² Nie wydaj mnie na wolę mych ciemiężców,
bo powstają przeciw mnie fałszywi świadkowie i tchną bezprawiem.
- ¹³ O, gdybym nie był pewny,
że w Krainie Życia zobaczę dobroć BOGA... *
- ¹⁴ Polegaj na WIEKUISTYM,
bądź silnym,
a utwierdzi się twoje serce;
tak, polegaj na WIEKUISTYM.

*27,5 także: w skrytości

*27,8 inni: Do ciebie, o moje serce, Bóg powiedział: Módl się do Mnie.

*27,13 zdanie niedokończone, oznaczone przez masoretów punktami.

PSALM 28

- ¹ *Od Dawida.*
Do Ciebie wołam,
WIEKUISTY,
moja Skala *;
nie bądź dla mnie głuchym.
Bo gdy milcząc, odwrócisz się ode mnie,
stanę się podobnym do schodzących do dołu.
- ² Słuchaj głosu mych próśb, kiedy do Ciebie wołam,
gdy wznoszę moje ręce do świętego Twego Przybytku *.
- ³ Nie zagarniaj mnie z bezbożnymi oraz ze złoczyńcami,
co głoszą pokój dla bliźnich, kiedy mają złość w swoim sercu.
- ⁴ Oddaj im według ich spraw i na miarę złości ich uczynków;
oddaj im według dzieła ich rąk;
oddaj im ich zapłatę.
- ⁵ Gdyż nie zważają na sprawy WIEKUISTEGO i dzieło Jego rąk;
oby ich zburzył i ich nie odbudował.

- ⁶ Wysławiony WIEKUISTY, bo wysłuchał głosu mych próśb.
⁷ WIEKUISTY **jest** moją mocą i tarczą.
 W Niego wierzyło * moje serce,
 a więc zostałem wspomóżony, ucieszyło się moje serce;
 i dlatego złożę Mu dzięki moją pieśnią.
⁸ WIEKUISTY **jest** obroną swoich,
 On **jest** zbawczą twierdzą Swojego pomazańca.
⁹ Wspomóż * Twój lud oraz błogosław Twojemu dziedzictwu;
 bądź im pasterzem i piastuj ich na wieki.

***28,1** także: **Opoko**

***28,2** dokładnie: **Mównicy**; czyli miejsca z którego przemawia Bóg

***28,7** także: **ufało**

***28,9 S** także: **zbaw, wyzwól, ocal**

PSALM 29

¹ *Psalm Dawida.*

- Nieście WIEKUISTEMU,
 synowie Boga,
 nieście WIEKUISTEMU chwałę i cześć.
² Nieście BOGU cześć Jego Imienia;
 w świętym nastroju * ukorzcie się przed PANEM.
³ Głos WIEKUISTEGO nad wodami;
 zagrział Pan chwały,
 WIEKUISTY nad wielkimi wodami.
⁴ Głos BOGA w potędze; głos BOGA w majestacie.
⁵ Głos BOGA łamie cedry; WIEKUISTY druzgocze cedry Libanu.
⁶ Podrzuca je jak cielęta,
 Liban i Szirion * jak bawolęta.
⁷ Głos BOGA krzesze płomienie ognia.
⁸ Głos WIEKUISTEGO wstrząsa puszczą;
 BÓG wstrząsa pustynią Kadesz.
⁹ Głos WIEKUISTEGO wstrząsa dęby i ogołaca bory,
 a w Jego Przybytku wszystko głosi chwałę.
¹⁰ WIEKUISTY panował w czasie potopu
 i **jako S** Król będzie panował na wieki.
¹¹ BÓG da moc Swojemu ludowi;
 WIEKUISTY pobłogosławi Swoją lud wśród **S** pokoju.

***29,2** dosłownie: **w odświętnych szatach kapłańskich**; inni: w świętej czci; w majestacie Świątyni

***29,6** spolszczone: Hermon

PSALM 30

- ¹ *Psalm; pieśń na poświęcenie Domu przez Dawida.*
² Wynosić Cię będę,
 WIEKUISTY,
 gdyż mnie wyprowadziłeś z toni,
 a moich nieprzyjaciół nie uratowałeś.
³ WIEKUISTY,
 Boże mój, wołałem do Ciebie, a Ty mnie uleczyłeś.

- ⁴ Moją duszę wyprowadziłeś, BOŻE, z Krainy Umarłych **S**,
utrzymałeś mnie przy życiu i nie zstąpiłem do grobu.
- ⁵ Śpiewajcie WIEKUITEMU pobożni,
dziękujcie Jego świętemu Imieniu.
- ⁶ Gdyż chwilę trwa Jego gniew, a całe życie **jest** Jego łaską *;
wieczorem gości ****** płacz, **ale** z rana wesele.
- ⁷ Więc ja, w moim powodzeniu powiedziałem:
Na wieki się nie zachwieję.
- ⁸ WIEKUISTY,
w Twojej łasce ustanowiłeś potęgę na mej górze;
ale ukryłeś Tve oblicze, zatem byłem strwożony.
- ⁹ Do Ciebie wołałem, WIEKUISTY;
modliłem się do PANA, **mówiąc**:
- ¹⁰ Jaki pożytek z mojej krwi, kiedy zejdem do grobu?
Czyż może Cię wielbić proch **oraz** wygłaszać Twoją prawdę?
- ¹¹ Wysłuchaj **mnie**, o BOŻE, i zmiłuj się nade mną;
bądź moim wybawcą,
WIEKUISTY.
- ¹² Wtedy przemieniłeś moją żalobę w taniec,
rozwiązałeś mój wór i przepasałeś mnie radością.
- ¹³ Aby opiewała Cię sława i nie zamilkła;
WIEKUISTY,
mój Boże,
będę Cię wiecznie wystawiał.

***30,6** inni: Gdyż Jego trwoga w gniewie, a życie w Jego łasce

****30,6** inni: zsyła

PSALM 31

- ¹ *Przewodnikowi chóru, Psalm Dawida.*
- ² Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię,
obym się nie zawstydził na wieki;
wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości.
- ³ Skłoń ku mnie Twoje ucho oraz szybko mnie ocal;
bądź dla mnie warowną opoką *, zamkiem obronnym do mej pomocy
- ⁴ Ty **jesteś** moją Skalą oraz moją Warownią,
więc prowadź mnie i kieruj dla Twojego Imienia.
- ⁵ Wyprowadź mnie z tych sideł, co na mnie zastawili,
bo Ty **jesteś** moją obroną.
- ⁶ Na **S** Twoje ręce powierzam mego ducha;
wybawiasz mnie, WIEKUISTY, Boże prawdziwy.
- ⁷ Nienawidzę oddanych próżnym marnościom *,
ponieważ
ja
ufam
WIEKUITEMU.
- ⁸ Raduję się i cieszę Twoim miłosierdziem,
Panie, który spojrzales na mą niedolę
oraz poznales utrapienia mojej duszy.
- ⁹ Nie wydales mnie w moc wroga,
a me nogi postawiles na rozległej przestrzeni *.

¹⁰ Zlituj się nade mną, WIEKUISTY, gdyż mi biada;
od żaloby zamroczyło się moje oko, moja dusza i moje życie.

¹¹ Bo me życie spełniło się w trosce, a moje lata w westchnieniach;
w grzechu zwałła moja siła, a moje kości zanikły.

¹² Z powodu moich prześladowców
jestem hańbą nawet dla mych sąsiadów
oraz postrachem dla znajomych.

Ci, którzy mnie spotykają na ulicy - ode mnie się usuwają.

¹³ Wypadłem z serca jak umarły, podobny do zużytego naczynia.

¹⁴ Bo słyszę obelgi tłumu i zbiegowiska dokoła;
jak się razem na mnie zmawiają, planując, by odebrać mi życie.

¹⁵ Ale ja polegam na Tobie,
WIEKUISTY;
powiedziałem: Ty **jestes** moim Bogiem.

¹⁶ W Twojej ręce są moje losy;
wybaw mnie z mocy wrogów oraz mych prześladowców.

¹⁷ Zaświeć Twoim obliczem nad twym sługą;
wspomóż mnie w Twojej łasce.

¹⁸ WIEKUISTY,
obym się nie zawstydził, że Cię wzywałem;
niech zawstydzą się niegodziwi oraz zamilkną w grobie.

¹⁹ Niech oniemieją kłamliwe usta,
które hardo, wyniośle i pogardliwie mówią o sprawiedliwym.

²⁰ Wielką **jest** Twoja dobroć, którą zachowałeś dla bogobojnych,
jaką przygotowałeś * dla **tych, co** Ci ufają wobec synów ludzkich.

²¹ Od knozań ludzi ich ochraniaasz osłoną Twego oblicza,
w namiocie ich ukrywasz przed **każdą** zwadą plemion.

²² Błogosławiony
WIEKUISTY,

Ten, który w oblężonym mieście * cudownie okazał mi Swoją łaskę.

²³ A ja, w moim przerażeniu powiedziałem:
Jestem odtrącony sprzed Twojego oblicza;
ale kiedy do Ciebie wołałem, Ty słyszałeś głos mej modlitwy.

²⁴ Miłujcie BOGA wszyscy Jego pobożni;
WIEKUISTY strzeże wiernych, a sowiec odpłaca pysznemu.

²⁵ Bądźcie silni i niech się utwierdzi wasze serce;
wy wszyscy, którzy macie nadzieję w WIEKUISTYM.

***31,3** także: **Skalą**

***31,7** także: **bałwanom, bożyszczom**

***31,9** także: **swobodzie**

***31,20** także: **ukryłeś, przeznaczyłeś**

***31,22** inni: jak w warownym mieście

PSALM 32

¹ *Dumanie Dawida.*

Szczęśliwy * **ten**, komu odpuszczono występki i wybaczone grzechy.

² Szczęśliwy
człowiek,
któremu
WIEKUISTY
nie poczyna winy,

a w jego duchu * nie ma zdrady **. **Rzymian 4,7**

3 Gdy milczałem, próchniały * moje kości oraz jęczałem cały dzień.

4 Ponieważ dzień i noc ciążyła na mnie Twoja ręka,
wilgoć moja zanikła **jak** od upałów lata. *Sela.*

5 Wyznałem Ci mój grzech i mojej nieprawości nie tailem;
powiedziałem: Wyjawię BOGU me przestępstwa;
a Ty odpuściłeś nieprawość mojego grzechu. *Sela.*

6 O to winien się modlić do Ciebie każdy pobożny,
w czasie, w którym może Cię znaleźć,
aby go nie dosięgnął wylew wielkich wód.

7 Ty **jesteś** moją ochroną,
strzeżesz mnie od niedoli * oraz hymnem zbawienia mnie otaczasz. *Sela.*

8 Uczynię cię roztropnym;
wskazę ci drogę, po której masz chodzić;
utwierdzę na tobie Moje oko.

9 Nie bądźcie jak koń, jak bezrozumny muł,
którego żuchwę kielzają uzdą i wędzidłem, bo się do ciebie nie zbliży.

10 Wiele cierpień przypada niegodziwemu,
a **tego, który** ufa WIEKUISTEMU otacza łaska.

11 Radujcie
się
w
WIEKUISTYM,
cieszcie się sprawiedliwi i weselcie się wszyscy szczerego serca.

*32,1 S także: **błogosławiony, bogaty**

*32,2 S ustach

32,2 S także: **podstępny, chytry, niedbały

*32,3 także: **rozpadały się**

*32,7 także: **kłopotów, utrapienia; przeciwnika, ciemiężcy**

PSALM 33

1 Weselcie się w WIEKUISTYM sprawiedliwi;
prawym przystoi chwała.

2 Wysławiajcie BOGA **na** cytrze,
przy dziesięciostrunnej lirze Mu śpiewajcie.

3 Śpiewajcie Mu nową pieśń, udanie zagrajcie przy odgłosie trąb.

4 Gdyż rzetelne jest słowo WIEKUISTEGO
oraz prawdziwe każde Jego dzieło.

5 Miłuje sprawiedliwość i prawo;
ziemia pełna jest miłosierdzia BOGA.

6 Słowem BOGA zostały uczynione niebiosa,
tchnieniem Jego ust wszystkie ich zastępy.

7 Skupia, niby w wał, wody morza; a tonie składa w zbiorniki.

8 Niech się boi WIEKUISTEGO cała ziemia,
niechaj drżą przed Nim wszyscy mieszkańcy **zamieszkałego** świata.

9 Bowiem On powiedział, a stało się;
On rozkazał, a powstało.

10 BÓG wyraca zamiary pogan, niweczy zamysły ludów.

11 Postanowienie BOGA trwa na wieki,
a zamysły Jego serca z pokolenia w pokolenie.

12 Szczęśliwy naród, którego WIEKUISTY jest Bogiem;

- lud, który wybrał na Swe dziedzictwo.
- ¹³ BÓG spogląda z niebios i widzi wszystkich synów Adama.
- ¹⁴ Z przybytku Swojej siedziby
patrzy * na wszystkich mieszkańców ziemi.
- ¹⁵ Ten, który kształtuje ich serca,
zwraca uwagę na ich wszystkie sprawy.
- ¹⁶ Nie ratuje króla wielkie wojsko, a bohatera pełnia sił nie ocala.
- ¹⁷ Zawodny jest rumak w wygranej i potęgą swojej mocy nie uchroni.
- ¹⁸ Oto oko WIEKUISTEGO nad Jego wielbicielami,
nad ufającymi dzięki S Jego miłosierdziu.
- ¹⁹ By wybawił ich duszę od śmierci
i zachował ich życie podczas głodu.
- ²⁰ Nasza dusza wygląda WIEKUISTEGO,
On naszą pomocą i tarczą.
- ²¹ W Nim raduje się nasze serce,
bowiem w Jego Imieniu pokładamy nadzieję.
- ²² Niech nad nami będzie Twe miłosierdzie,
WIEKUISTY,
tak, jak Ci zaufaliśmy.

*33,14 dokładnie: przenika wzrokiem

PSALM 34

¹ *Od Dawida;*

- kiedy zataiwszy swój rozum przed Abimelechem, odszedł wygnany.*
- ² Będę wielbił WIEKUISTEGO każdego czasu;
Jego chwała zawsze na moich ustach.
- ³ Moja dusza chlubi się w WIEKUISTYM,
niech to usłyszają uciśnieni i się pocieszą.
- ⁴ Wraz ze mną wynoście BOGA i razem wywyższajmy Jego Imię.
- ⁵ Szukałem WIEKUISTEGO, więc mnie wysłuchał;
wybawił mnie ze wszystkich moich lęków.
- ⁶ Spojrzeli ku Niemu i byli rozpromienieni, a ich oblicza nie pobjadły.
- ⁷ Ten oto żebrzący S wołał,
a BÓG go usłyszał i wyzwolił ze wszystkich utrapień.
- ⁸ Anioł BOGA rozłożył się dokoła Jego wiernych oraz ich wyrwał.
- ⁹ Posmakujcie oraz zobaczcie jak dobrym jest BÓG;
szczęśliwy mąż, co się do Niego chroni.
- ¹⁰ Czcijcie BOGA Jego święci *, gdyż bogobojny nie ma biedy.
- ¹¹ Lwięta łakną i cierpią głód,
a tym, co szukają BOGA nie zabraknie wszelkiego dobra.
- ¹² Pójdźcie dzieci oraz mnie posłuchajcie, a nauczę was bojaźni WIEKUISTEGO.
- ¹³ Kto jest tym mężem, co pragnie życia
oraz miłuje swoje dni, aby oglądał dobro *?
- ¹⁴ Strzeż swojego języka od zła oraz twych ust od zdradliwej mowy.
- ¹⁵ Stroń od złego, a czyń dobrze *;
pragnij zgody oraz się o nią ubiegaj.
- ¹⁶ Oto oko WIEKUISTEGO zwrócone na sprawiedliwych,
a Jego ucho ku ich błaganiom.
- ¹⁷ Ale gniew BOGA na złoczyńców, aby zgładzić ich pamięć z ziemi.
- ¹⁸ Sprawiedliwi S wołają, a BÓG słucha,

- i wyzwala ich ze wszystkich cierpień.
¹⁹ BÓG **jest** bliskim tym złamanym w sercu;
wspomaga skruszonych w duchu.
²⁰ Liczne są dolegliwości sprawiedliwego,
ale WIEKUISTY go ze wszystkich wybawia.
²¹ Strzeże wszystkie jego członki, ani jeden z nich nie **jest** kaleki *.
²² Zło uśmierca niegodziwego;
a wrogowie sprawiedliwego będą potępieni.
²³ BÓG odkupi * duszę swych sług;
wszyscy, którzy Mu ufają, nie będą potępieni.

*^{34,10} czyli: oddzieleni i czyści

*^{34,13} także: dostatek, łagodność; **S** także: dobrodziejstwo, rzecz prawą, szlachetną, doskonałą

*^{34,15} jak *^{34,13}

*^{34,21} także: zmiażdżony, skruszony, zniszczony

*^{34,23} także: uwolni za okupem, wybawi

PSALM 35

¹ *Od Dawida.*

- Rozpraw się WIEKUISTY z tymi, co się ze mną spierają;
zwalcz tych, którzy przeciw mnie walczą.
² Chwyć za puklerz * i tarczę, i powstań ku mej obronie.
³ Porwij oszczep i stań **jak** zaporą przeciwko moim prześladowcom;
powiedz mej duszy:
Ja **jestem** twoim zbawieniem *.
⁴ Niech się zawstydzą i zapłoną **ci**, co czyhają na moje życie,
niech pierzchną i zarumienią się **ci**, którzy myślą o mojej zgubie.
⁵ Niech będą jak plewy na wietrze, a anioł BOGA niech ich rozproszy.
⁶ Niech ich droga będzie ciemna i śliska,
a anioł BOGA niech ich ściga.
⁷ Gdyż bez przyczyny zastawili na mnie swe zgubne sidła *,
bez przyczyny podkopywali moje życie.
⁸ Niech bezwiednie spotka ich zguba;
a sidła, które ukryli, niechaj ich uwikłają;
niech sami z łoskotem w nie wpadną.
⁹ Zaś moja dusza rozraduje się w WIEKUISTYM,
ucieszy się Jego zbawieniem *.
¹⁰ Wszystkie moje członki zawołają:
WIEKUISTY,
kto **jest** równy Tobie,
który wybawiasz żebrzącego **S** od silniejszego,
ubogiego i żebrzącego **S** od łupieżcy.
¹¹ Stawiają świadków przemocy, wypytują mnie o **to**, czego nie wiem.
¹² Złem za dobre mi płacą; chcą mnie pozbawić mego życia.
¹³ A ja, w czasie ich choroby, włożyłem wór żałobny;
postem trapiłem moją duszę;
a moja modlitwa wracała do mojej piersi *.
¹⁴ Błąkałem się w czerni jakbym **był** przyjacielem,
jak gdyby był moim bratem;
pochyliłem się jak w żałobie po matce.
¹⁵ A oni podczas mego upadku cieszą się oraz gromadzą;
oszczercy, których nie znam, gromadzą się przeciw mnie;

- szarpią mnie * oraz nie poprzestają.
- 16** Z obłudnymi szydercami i pochlebcami ostrzą na mnie zęby *.
- 17** WIEKUISTY,
dopóki będziesz na to patrzył?
Od zgubnych ich zamysłów, od lwiąt, wyrwij moją duszę,
moją jedyną.
- 18** Będę Cię wysławiał w wielkim zborze,
będę Cię chwalił pośród liczego ludu.
- 19** Niech nie mają ze mnie uciechy ci,
co mnie niesłusznie nienawidzą oraz są bez powodu wrogami;
niech nie mrugają okiem.
- 20** Bowiem głoszą niezgodę
oraz zmyślają zdradliwe słowa na spokojnych tej ziemi.
- 21** Rozwierają na mnie swe usta i wołają:
Otóż! Otóż! Widzi to nasze oko.
- 22** Widzisz to BOŻE, **zatem** nie milcz;
nie oddalaj się ode mnie, Panie.
- 23** Obudź się, ocuć dla mojego prawa,
dla mojej sprawy, mój Boże i mój Panie.
- 24** Sądź mnie, WIEKUISTY,
mój Boże,
według Twojej sprawiedliwości;
niech nie mają ze mnie uciechy.
- 25** Niech nie powiedzą sobie: Oto stało się nasze życzenie;
niech nie powiedzą: Unicestwiliśmy go.
- 26** Niech się zawstydzą i razem się zarumienią **ci**,
co się cieszą moją niedolą;
niech okryją się hańbą i sromotą **ci**, co się nade mnie wynoszą.
- 27** Niech zwyciężają i się ucieszą ci,
którzy pragną mojej sprawiedliwości,
oraz niech zawsze mówią:
Niech będzie wywyższony WIEKUISTY,
który życzy pokoju swemu słudze.
- 28** A mój język będzie wypowiadał * Twoją sprawiedliwość,
i Twoją chwałę cały dzień.

***35,2** inni: kolczugę

***35,3** także: **zwycięstwem, obfitością; C pomocą**

***35,7** dokładnie: **doły pokryte siecią, zasadzki**

***35,9** także: **pomocą, ocaleniem**

***35,13** inni: aby moja modlitwa za was się ziściła

***35,15** inni (z arab.): plotkują, szarpią moją sławę

***35,16** dosłownie: **za kęs chleba oczerniają sławę niewinnego**; inni: wygłaszają bezbożne bluźnierstwa

***35,28** także: **mruczał, gruchał, rozmyślał o; ryczał o**

PSALM 36

1 *Przewodnikowi chóru, od służi WIEKUISTEGO, od Dawida.*

2 **S** Niegodziwy przechowuje w swoim sercu głos występku,
Przed jego oczami nie ma bojaźni Boga.

3 Schlebia w oczy bliźniemu *,
by znaleźć jego nieprawość i nienawidzić.

- ⁴ Nieprawość i obłuda **jest** mową jego ust;
pomija **sposobność**, by stać się mądrzejszym i poprawić.
- ⁵ Planuje nieprawość na swym łożu;
stanął na niedobrej drodze, złem się nie brzydzi.
- ⁶ Twoje miłosierdzie sięga aż do niebios,
WIEKUISTY,
a Twoja niezawodność pod obłoki.
- ⁷ Twoja sprawiedliwość jak najwyższe góry,
a Tve wyroki jak niezmierna głębia;
wspomagasz,
WIEKUISTY,
człowieka i zwierzę.
- ⁸ Jak cenna jest Twoja łaska, Boże;
dlatego synowie Adama chronią się pod cienie Twoich skrzydeł.
- ⁹ Nasycają się obfitością Twego domu,
poisz ich strumieniem rozkoszy.
- ¹⁰ Gdyż u Ciebie **jest** źródło życia,
w Twej światłości oglądamy światło.
- ¹¹ Rozciągnij Twoją łaskę nad tymi, co Cię poznali;
a Twoją sprawiedliwość na prawych sercem.
- ¹² Niech nie nastąpi na mnie noga pychy,
a ręka bezbożnych niech mnie nie potrąca.
- ¹³ Tam już padają złoczyńcy; porażeni **są** i nie mogą powstać.

***36,3** dokładnie: jemu

PSALM 37

¹ *Psalm Dawida.*

- Nie obruszaj się na złoczyńców
i nie zazdrość **tym, co** czynią nieprawość.
- ² Gdyż szybko będą ścięci jak trawa i powędzną jak zielony chwast.
- ³ Zaufaj WIEKUITEMU i czyń właściwie;
żyj w kraju oraz pielęgnuj prawdę *.
- ⁴ Napawaj się WIEKUISTYM, a spełni życzenia twojego serca.
- ⁵ Powierz BOGU twą drogę * oraz na Nim polegaj,
a On **wszystko** dokona.
- ⁶ Wyprowadzi jak światło twoją sprawiedliwość,
a Twoje prawo jak jasne południe.
- ⁷ Poddaj się WIEKUITEMU i Go wyczekuj;
nie zazdrość temu, któremu się powodzi;
człowiekowi, który spełnił zamiary.
- ⁸ Zaniechaj gniewu i porzuć zapalczywość;
nie obruszaj się, bo to **prowadzi** do złego.
- ⁹ Bowiem złoczyńcy będą zatraceni;
a ci, **co** ufają WIEKUITEMU - odziedziczą ziemię.
- ¹⁰ Jeszcze chwila, a nie będzie niegodziwego;
spojrzysz na jego miejsce, a go nie ma.
- ¹¹ Lecz pokorni posiadą ziemię oraz będą się napawać pełnią pokoju.
- ¹² Niegodziwy knuje przeciw sprawiedliwemu,
ostrzy na niego swoje zęby.
- ¹³ **Ale** WIEKUISTY mu urąga, bo widzi, że Jego dzień nadchodzi.

- 14 Niegodziwcy dobyli miecza, naciągnęli swój łuk,
by porazić zebrzącego **S** i uciśnionego,
aby wytracić **tych, co** chodzą prostą drogą.
- 15 **Lecz** ich miecz przebije ich serce, zaś ich łuki będą połamane.
- 16 Lepiej z małym sprawiedliwemu,
niż wielu niegodziwcom w dostatku.
- 17 Ponieważ ramiona ***** niegodziwców zostaną połamane,
a sprawiedliwych wesprze WIEKUISTY.
- 18 BÓG zna losy nieskazitelných, a ich dziedzictwo będzie wieczne.
- 19 Nie zawstydzą się w złą godzinę, a w dni głodu będą nasyceni.
- 20 Bo niegodziwcy zaginą;
wrogowie WIEKUISTEGO znikną jak piękno łąk, znikną jak dym.
- 21 Niegodziwy pożyczają i nie płaci,
a sprawiedliwy jest miłosierny i daje.
- 22 Jego błogosławieni posiadają ziemię, a Jego wyklęci będą zatraceni.
- 23 Kroki **szlachetnego** męża są kierowane przez Boga,
bo upodobał sobie jego drogę.
- 24 Choć upadnie – nie będzie powalony, ponieważ BÓG go wspiera.
- 25 Byłem młodym i się zestarzałem, a nie widziałem sprawiedliwego – opuszczonym,
ani jego potomstwa zebrzącego chleb.
- 26 Co dzień jest miłosiernym i pożyczają;
a jego potomstwo **jest** w błogosławieństwie.
- 27 Stroń od złego, czyń szlachetnie **S*** i bądź spokojnym na wieki.
- 28 Bowiem BÓG miłuje prawość i nie opuści Swych pobożnych;
w Swojej straży ma ich na wieki,
zaś ród niegodziwych zaginie.
- 29 Sprawiedliwi odziedziczą ziemię i na wieki na niej zamieszkają.
- 30 Usta sprawiedliwego mówią mądrość,
a jego język sąd ***** wygłasza.
- 31 W jego sercu **jest** Prawo Pana, jego kroki się nie zachwieją.
- 32 Niegodziwy czyha na sprawiedliwego i pragnie zadać mu śmierć.
- 33 **Ale** BÓG nie zostawi go w jego ręce
oraz go nie potępi, kiedy będzie sądzony.
- 34 Miej nadzieję w WIEKUISTYM,
przestrzegaj Jego drogi,
a On cię wywyższy, byś odziedziczył ziemię;
zobaczysz **także** zagładę niegodziwych.
- 35 Widziałem wyniosłego bezbożnika,
rozpierającego się niby samorośle, zielone drzewo.
- 36 Ale przeminął, otóż go nie ma; szukałem go i się nie znalazł.
- 37 Strzeż niewinnego,
patrz prawego,
bowiem dla męża pokoju jest przyszłość.
- 38 A występni razem poginą;
przyszłość niegodziwych jest zniweczona.
- 39 Zbawienie sprawiedliwych **jest** od WIEKUISTEGO,
On ich obroną w czas niedoli.
- 40 WIEKUISTY ich wspomaga i ich ocala, ponieważ Mu zaufali;
ocala ich,
wybawia od niegodziwych.

*37,3 inni: podążaj i skłaniaj się ku prawdzie

*37,5 także: los

*37,17 także: potęga

*37,27 S także: dobrze, sprawiedliwie, prawnie, doskonale

*37,30 także: wyrok, plan; S oddzielenie, ocenę, sprawę sądową

PSALM 38

¹ Psalm Dawida na wspomnienie.

² WIEKUISTY,

nie gań mnie w Twoim gniewie,
a w Twoim oburzeniu mnie nie karz.

³ Gdyż utkwily we mnie Twoje strzały i dotknęła mnie Twoja ręka.

⁴ W obliczu Twojego gniewu,
nie ma zdrowej części w mojej cielesnej naturze,
w obliczu mojego grzechu, nie mają spokoju moje członki.

⁵ Bo moje winy przerosły moją głowę,
przeciążają mnie jak ciężkie brzemie.

⁶ Z powodu mej głupoty, zaropiały i zajątrzyły się me rany.

⁷ Pokrzywiłem się, bardzo pochylilem
i przez cały dzień chodzę w żałobie.

⁸ Gdyż moje biodra pełne są zgorzeli
i nie ma nic zdrowego w mojej cielesnej naturze.

⁹ Zdrętwiałem, wielce się skruszyłem,
jęczę ze wzburzenia mego serca.

¹⁰ Panie, przed Tobą całe moje pragnienie,
przed Tobą nie jest ukryte me westchnienie.

¹¹ Moje serce kołacze, opuściła mnie moja siła,
a światło moich oczu i ono się przy mnie nie zostało.

¹² Moi przyjaciele i towarzysze stronią od mojej plagi,
moi bliscy stanęli z dala.

¹³ Zastawiają sidła ci, którzy żądają Mego życia,
miotają obelgi ci, co pragną mego nieszczęścia
i przez cały dzień knują zdrady.

¹⁴ A ja nie słyszę - jak głuchy;
jak niemy, co nie otwiera swoich ust.

¹⁵ Stałem się jak człowiek, który nie rozumie
i w ustach nie ma odpowiedzi.

¹⁶ Bo Ciebie wyczekuję,
WIEKUISTY;

Ty, Boże, Panie mój odpowiesz.

¹⁷ Ponieważ powiedziałem:

Niech nie mają ze mnie radości, kiedy się chwieje moja noga;
niech się nade mnie nie wynoszą.

¹⁸ Gdyż ja jestem gotów na upadek, a mój ból zawsze był mi obecny.

¹⁹ Owszem, wyjawiam moją winę i pokutuję za mój grzech.

²⁰ A moi wrogowie żyją, wzmacniają się oraz mnożą;
ci, co niesłusznie mnie nienawidzą.

²¹ Odplacają złem za szlachetne S,
ci, którzy mnie prześladują za to, że podążam za lepszym.

²² Nie opuszczaj mnie WIEKUISTY,
mój Boże,

i się nie oddalaj ode mnie.

²³ Pośpiesz na mój ratunek,

Panie,
moje zbawienie *.

*38,23 także: **ocalenie, wyzwolenie**

PSALM 39

¹ *Przewodnikowi chóru, Jedutunowi. Psalm Dawida.*

² Powiedziałem: Będę strzegł moich dróg,
bym nie zgrzeszył moim językiem;
utrzymam zamknięcie moich ust, dopóki niegodziwi przede mną.

³ Oniemiałem milczeniem *,
zważyłem odnośnie słusznej sprawy **, a mój ból się zajątrzył.

⁴ Rozpaliło się serce w moim wnętrzu,
w mym umyśle zapłonął ogień i przemówiłem moim językiem:

⁵ Objaw mi, WIEKUISTY, mój koniec; jaki jest wymiar moich dni,
abym poznał jak jestem znikomy.

⁶ Oto piędziami * wymierzyłeś dni moje,
a mój wiek jak nicość przed Tobą.

Zaprawdę, wszystko marnością **, każdy istniejący człowiek. *Sela.*

⁷ Zaprawdę, człowiek się błąka jak widmo *

i tylko z powodu marności czyni wrzawę;
gromadzi, a nie wie, kto to zabierze.

⁸ A teraz, czego mam się spodziewać, Panie?
Moja nadzieja - ona w Tobie.

⁹ Wyzwól mnie od wszelkich mych przewinień,
nie czyn mnie pośmiewiskiem podłych.

¹⁰ Oniemiałem i nie otwieram moich ust, bo Ty to uczyniłeś.

¹¹ Odwróć ode mnie Twoją plagę, bo ginę od grozy Twojej ręki.

¹² Odsuwasz człowieka karami za winy *

- i jak mól -

niweczysz jego wspaniałość,
zaprawdę, każdy człowiek **jest** znikomością. *Sela.*

¹³ Wysłuchaj moją modlitwę,
WIEKUISTY,

usłysz moje wołanie i nie milcz na moje łzy;

gdyż ja **jestem** przychodniem u Ciebie,
przesiedleńcem jak wszyscy moi przodkowie.

¹⁴ Ulżyj mi, bym się orzeźwił nim odejdę i mnie nie będzie.

*39,3 inni: **zamilkłem o wszystkim; zamilkłem daleki od szczęścia**

39,3 także: **wspaniałego, dobrze rozumianego; S prawego, sprawiedliwego, szlachetnego, doskonałego

*39,6 dawna miara długości (odległość od końca kciuka do końca środkowego palca rozpostartej dłoni)

39,6 także: **znikomością

*39,7 inni: w mroku nieświadomości

*39,12 także: **nieprawość**

PSALM 40

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.*

- ² Czekalem i czekałem **na** WIEKUISTEGO,
a ku mnie się skłonił i wysłuchał moje wołanie.
- ³ Wydobył mnie z ogłuszającej * otchłani **,
z grząskiego bagna,
i postawił moje nogi na skale *** **oraz** upewnił moje kroki.
- ⁴ Dał też w moje usta nową pieśń *,
chwałę naszego Boga;
ujrzą to tłumy, ulękną się i zaufają WIEKUISTEMU.
- ⁵ Szczęśliwy mąż, który BOGA uczynił swą nadzieją,
a nie zwrócił się ku **ludziom** hardym i zwolennikom kłamstwa.
- ⁶ Wiele dla nas spełniłeś –
Ty, WIEKUISTY, Boże mój
- Twoich cudów i Twych zamysłów;
nikt Ci nie dorówna;
są zbyt liczne by **je** wymienić, wymówić, czy wygłosić.
- ⁷ Ofiar bitych oraz darów nie żądasz,
w uszy mi to wpoileś,
nie wymagasz całopalenia, ani zagrzesznej ofiary.
[Hebrajczyków 10,5](#)
- ⁸ Zatem powiedziałem:
Oto przybyłem, w Zwojach jest o mnie napisane.
- ⁹ Pragnę spełniać Twą wolę,
Boże,
Twoje Prawo **jest** w moim wnętrzu.
- ¹⁰ Zapowiadam zbawienie * w licznym zborze,
oto moich warg nie powściągam,
wiesz o tym, WIEKUISTY.
- ¹¹ W moim sercu nie ukrywam Twojej sprawiedliwości,
o prawdzie i Twej pomocy opowiadam;
przed licznym zborom nie taję łaski oraz Twojej niezawodności.
- ¹² Ty, WIEKUISTY, nie powstrzymasz mnie od Twej litości;
niechaj zawsze mnie strzegą: Twoja wierność * i prawda **.
- ¹³ Bo opadły mnie klęski bez liczby,
moje winy mnie doścignęły i nie mogę ich przejrzeć;
są liczniejsze niż włosy mojej głowy,
zatem opuszcza mnie moje serce.
- ¹⁴ Racz, BOŻE, mnie ocalić;
pospiesz mi, BOŻE, na ratunek.
- ¹⁵ Niech się zawstydzą i razem zarumienią **ci, co** czyhają na me życie, aby je porwać;
niechaj pierzchną i okryją się hańbą **ci, co** pragną mojego nieszczęścia.
- ¹⁶ Niech osłupieją z hańby ci, którzy na mnie szczują - hej i hej!
- ¹⁷ Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Cię pożądam;
i niechaj stale powtarzają:
Wielkim jest Bóg, miłujący Swoje zbawienie.
- ¹⁸ Zaś ja biedny i nędzny, **lecz** Pan o mnie pomyśli;
Ty **jesteś** mą pomocą i moim Zbawicielem;
Panie mój - nie zwlekaj!

***40,3** także: **grzmiącej**; inni: zgubnej

****40,3** także: **jamy, głębi**

*****40,3** także: **opoce**

***40,4** gra wyrazów: Dał mi powód do nowej pieśni

***40,10 S** sprawiedliwość

*40,12 także: miłość; S szczerość, prawdomówność

**40,12 także: trwałość, niezawodność

PSALM 41

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
- ² Szczęśliwy **ten**, kto ma wzgląd na żebrzącego **S***,
w zły dzień BÓG go ocali.
- ³ WIEKUISTY go ustrzeże, zachowa przy życiu;
będzie szczęśliwy na ziemi, gdyż nie podda go woli jego wrogów.
- ⁴ BÓG go wesprze na łożu boleści;
w jego chorobie odmieni całe jego postanie.
- ⁵ Ja powiedziałem:
WIEKUISTY,
zmiłuj się nade mną;
uzdrów mą duszę, bo Ci zgrzeszyłem.
- ⁶ Moi wrogowie mówią: Źle z nim; kiedy umrze, zaginie też jego imię.
- ⁷ A kiedy przyjdzie **mnie** ktoś odwiedzić - mówi fałsz;
jego serce zbiera nieprawości, wychodzi na ulicę i **je** rozgłasza.
- ⁸ Razem szepczą przeciwko mnie;
knują na mnie wszyscy, **co mają** mnie w nienawiści;
biada mi.
- ⁹ **Mówią**: Rozlana w nim zgubna sprawa;
gdy się położył, już nie powstanie.
- ¹⁰ Nawet mój przyjaciel, na którym polegałem,
który jadał mój chleb, podniósł na mnie stopę.
[Jan 13,18](#); [Dzieje 1,16](#)
- ¹¹ Ale Ty, WIEKUISTY, zmiłuj się nade mną;
dźwignij mnie, a im odplacę.
- ¹² Przez to poznam, że we mnie Sobie upodobałeś,
gdy mój wróg nie zatriumfuje nade mną.
- ¹³ A mnie, z powodu mej niewinności wspierasz
oraz stawiasz przed Sobą na wieki.
- ¹⁴ Błogosławiony WIEKUISTY,
od wieczności na wieczność Pan Izraela.
Amen i amen.

*41,2 także: proszącego o litość; biednego

PSALM 42

- ¹ *Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha.*
- ² Jak łania tęskni * do źródeł wód, tak do Ciebie tęskni moja dusza, Boże.
- ³ Moja dusza łaknie Boga, Boga żywego.
Kiedy przyjdę i się ukazę przed obliczem Boga?
- ⁴ Moja łza była mi pokarmem dniem i nocą,
gdyż codziennie mi mówią: Gdzie twój Bóg?
- ⁵ To pamiętam, rozlewając w sobie mą duszę,
jak wchodziłem do Przybytku,
jak wraz z innymi, przy odgłosie wesela i dziękczynienia,
w świątecznym tłumie zdążałem do Domu Boga.

- ⁶ Czemu **jesteś** zgnębiona moja duszo
i **dlaczego** we mnie zawodzisz?
Miej ufność w Bogu,
gdyż jeszcze będę Mu dziękował za zbawienie mojej osoby **S**.
- ⁷ Panie mój, zgnębiona **jest** we mnie moja dusza,
kiedy Ciebie wspominam na ziemi Jardenu i Hermonu *****
oraz na górze Micar ******.
- ⁸ Przepaść przyzywa przepaść przy odgłosie swych wodospadów,
Twoje nurty i fale - wszystkie nade mną przeszły.
- ⁹ **Jednak** za dnia WIEKUISTY zsyłał Swoją łaskę,
zaś **w** nocy **jest** przy mnie Jego pieśń, modlitwa do Pana mego życia.
- ¹⁰ Wołam do WIEKUISTEGO, mojej Skały:
Czemu mnie zapomniałeś?
Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga?
- ¹¹ Moi ciemiężcy znęcają się nade mną, kalecząc moje kości,
gdyż co dzień do mnie mówią: Gdzie twój Bóg?
- ¹² Czemu **jesteś** zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz?
Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował;
dziękował mojemu Bogu **za** zbawienie mojej osoby **S**.

*42,2 dosłownie: **ciągnie, dąży**

*42,7 najwyższa część Antylibanu w północno - wschodniej części kraju. Hermon nosił rozmaite nazwy, oznaczające zapewne oddzielne szczyty tego pasma gór. Jednym z takich szczytów mogła być góra Micar.

**42,7 j.w; inni: wspominam zwaliska poniżonej góry.

PSALM 43

- ¹ Bądź mi sędzią, Boże, i obroń moją sprawę;
wybaw mnie od niemiłosiernego ludu,
od ludzi zdrady i bezprawia.
- ² Bo Ty, Boże, **jesteś** mój Wszechmocny.
Czemu mnie porzucasz?
Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga?
- ³ Ześlij Twoje światło i Twoją prawdę,
niech one mi przewodniczą,
niechaj mnie zaprowadzą do Twojej świętej góry,
oraz do Twych przybytków.
- ⁴ Abym przyszedł do ołtarza prawdziwego Boga,
do Boga radości i mego wesela,
oraz lutnią składał Ci dziękczynienie,
Boże,
Boże mój!
- ⁵ Czemu **jesteś** zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz?
Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował,
dziękował mojemu Bogu **za** zbawienie mojej osoby **S**.

PSALM 44

- ¹ *Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha.*
- ² Boże, na własne uszy słyszeliśmy,
nasi przodkowie **S** opowiadali nam o dziele, które spełniłeś za ich dni,

- w dawnych czasach.
- ³ Ty, Twoją dłoń wygnałeś ludy, a ich zasadziłeś;
wytraciłeś narody, a ich rozkrzewiłeś.
- ⁴ Gdy nie swym mieczem posiadli ową ziemię,
ani ich ramię im **nie** pomogło;
ale Twoja prawica,
Twoje ramię i światło Twojego oblicza;
bo ich sobie upodobałeś.
- ⁵ Ty sam **jestes** moim Królem;
Boże, wyznacz zbawienie * Jakóbowi.
- ⁶ Tobą odeprzemy naszych gnębcieli;
Twoim Imieniem zdepczemy naszych przeciwników.
- ⁷ Bo nie polegam na moim łuku, ani mój miecz mnie **nie** ocali.
- ⁸ Lecz Ty nas ocalasz od naszych gnębcieli,
a naszych nieprzyjaciół pohańbisz.
- ⁹ Codziennie chlubimy się Bogiem,
a Twe Imię **będziemy** wysławiać na wieki. *Sela.*
- ¹⁰ Ale nas porzuciłeś, zawstydziłeś;
nie wystąpiłeś w naszych szeregach.
- ¹¹ Dałeś się nam cofnąć wobec wroga,
więc do woli **nas** grabili nasi nieprzyjaciele.
- ¹² Podąłeś nas na żer jak trzodę;
rozproszyłeś nas wśród narodów.
- ¹³ Sprzedałeś swój lud za bezcen * i nie **chciałeś** zyskać z ich ceny.
- ¹⁴ Naszym sąsiadom podałeś nas na wzgardę;
naszemu otoczeniu na pośmiewisko i urąganie.
- ¹⁵ Uczyniłeś nas przysłowiem pośród ludów,
przedmiotem politowania pomiędzy narodami.
- ¹⁶ Cały dzień **jest** przede mną Moja hańba,
a wstyd mojego oblicza mnie okrywa
- ¹⁷ z powodu głosu bluźniercy i potwarcy,
wobec wroga oraz mściciela.
- ¹⁸ To wszystko nas spotkało,
a **przecież** Cię pamiętamy
i nie sprzeniewierzyliśmy się Twojemu przymierzu.
- ¹⁹ Nie cofnęło się wstecz nasze serce;
nasze kroki nie zboczyły z Twojej ścieżki.
- ²⁰ Chociaż nas zgmiotłeś wśród szakali *
i rozciągnąłeś nad nami cień śmierci.
- ²¹ Gdybyśmy zapomnieli Imienia naszego Boga,
a nasze dłonie wyciągnęli do cudzego bóstwa,
- ²² czyżby Bóg nie dowiedział się o tym?
Przecież On zna skrytości serca.
- ²³ Lecz dla Ciebie co dzień bywamy zabijani,
jesteśmy uważani za owce rzeźni.
- ²⁴ Ocuć się!
Czemu śpiesz, Panie?
Przebudź się **i** nie porzucaj na zawsze.
- ²⁵ Czemu zakrywasz Tve oblicze?
Zapominasz naszą nędzę i ucisk?
- ²⁶ Nasza dusza **jest** ponizona aż do prochu;
nasze życie przyłgnęło aż do ziemi.

27 Powstań
nam
na pomoc
i nas odkup * z powodu Twojego miłosierdzia.

*44,5 także: **wyzwolenie, ocalenie, ratunek**

*44,13 dosłownie: za marne

*44,20 inni: rzuciłeś nas na miejsce szakali

*44,27 także: **wybaw**

PSALM 45

- 1 *Przewodnikowi chóru, dumanie na sześć głosów;
przez synów Koracha, pieśń miłości.*
- 2 Wykipiało z mojego serca wdzięczne * słowo,
mój wiersz wypowiadam Królowi;
oby mój język był **jak** rylec biegłego pisarza.
- 3 Urodziwszy jesteś od synów ludzkich * ,
wdzięk **jest** rozlany na twych ustach;
z powodu sprawiedliwości uwielbił cię Bóg na wieczność.
- 4 Przypasz swój miecz do biodra,
mocarzu,
twoją świetność oraz twój strój.
- 5 * Wystąp w swym stroju,
wyrusz dla sprawy prawdy i pognębionej sprawiedliwości;
twoja prawica niech będzie godnym podziwu przewodnikiem.
- 6 Ostre **są** twoje strzały,
podają pod ciebie ludy;
ugodzą w serce wrogów Króla.
- 7 **S** Twój tron, o Boże, na wieki wieków,
a berło * prawości ** **jest** berłem twojego królestwa.
- 8 Umiłowałeś sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia.
Dlatego pomazał cię Bóg
- twój Bóg -
olejem wesela, ponad twych towarzyszy.
- 9 Wszystkie twoje szaty **pachną** mirrą, aloesem i kassją;
spośród pałaców z kości słoniowej rozweselają cię lirnicy.
- 10 Pomędzy twoimi klejnotami są córki królewskie;
twoja małżonka, w złocie z Ofiru, stanęła po twojej prawicy.
- 11 Słuchaj córko i spójrz, skłoń twoje ucho;
zapomnij **o** twym ludzie i **o** domu twojego ojca.
- 12 Ponieważ **S** król pragnie twego wdzięku;
on jest twoim Panem, skłoń się ku niemu.
- 13 Także córki Coru * złożą ci pokłon wśród darów,
będą ci hołdować najbogatsi z narodów.
- 14 Królowa pełna jest wspaniałości w swoim wnętrzu;
jej strój **jest** ze złotej tkaniny.
- 15 We wzorzystej odzieży prowadzą ją do Króla;
a za nią dziewice, przydane jej drużny,
- 16 prowadzone są wśród wesela, radości
oraz wchodzą do królewskiego pałacu.
- 17 Zamiast twych ojców - **będą** twoi synowie;
ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

¹⁸ Twoje Imię będą wspominać po wszystkie pokolenia;
a narody będą Cię sławić na wieki wieków.

*45,2 także: **piękne, radosne**

*45,3 **C** Adama

*45,5 inni: Przejdź po prawdzie, którą zasłana jest twoja droga, oraz podążaj do celu na rydwanie miłości i sprawiedliwości

*45,7 **S** także: **kij pasterski**

45,7 **S także: **prostoty, sprawiedliwości, szczerości**

*45,13 spolszczone: Tyru

PSALM 46

¹ *Przewodnikowi chóru Korachitów.*

Pieśń dla chóru dziewic.

² Pan nam ucieczką i obroną,
pomocą w utrapieniach,
bardzo bliskim.

³ Dlatego się nie zatrzwożymy,
kiedy zostanie wstrząśnięta ziemia i zapadną się góry w łono mórz.

⁴ Niech szumią, niech wzburzą się jej wody,
niech zadrżą chmury przed Jego majestatem. *Sela.*

⁵ **O**to strumień, a jego potoki rozweselą miasto Pana,
święte przybytki Najwyższego.

⁶ Pośród niego **jest** Bóg, **dlatego** się nie zachwieje;
Pan go ocali zanim zaświta poranek.

⁷ Burzyły się narody,
runęły królestwa,
rozległ się Jego głos i struchlała ziemia.

⁸ WIEKUISTY Zastępów **jest** z nami,
naszą twierdzą **jest** Bóg Jakóba. *Sela.*

⁹ Pójdźcie, spójrzcie na działanie WIEKUISTEGO,
który zrządził spustoszenia na ziemi.

¹⁰ Uśmierza wojny aż do krańców ziemi;
druzgocze łuki,
kruszy kopie,
a wozy pali ogniem.

¹¹ Przestańcie i poznajcie, że Ja **jestem** Bogiem;
góruję nad narodami i będę wywyższony na ziemi.

¹² WIEKUISTY Zastępów **jest** z nami,
naszą twierdzą **jest** Bóg Jakóba.
Sela.

PSALM 47

¹ *Przewodnikowi chóru, pieśń dla Korachitów.*

² Uderzcie w dłoń * wszystkie narody,
wołajcie do BOGA głosem radości.

³ Bo WIEKUISTY **jest** najwyższy, wspaniały;
wielki Król nad całą ziemią.

⁴ Podbija ludy pod naszą władzę, a narody pod nasze stopy.

⁵ **D**la nas wybrał nasze dziedzictwo –

chwałę Jakóba, którego umiłował. *Sela.*
⁶ Bóg wstąpił pośród okrzyków,
WIEKUISTY przy odgłosie trąb.
⁷ Śpiewajcie Bogu, śpiewajcie;
śpiewajcie naszemu Królowi, śpiewajcie.
⁸ Bo Bóg **jest** Królem całej ziemi, **więc** zaśpiewajcie hymn.
⁹ Bóg króluje nad narodami,
Bóg zasiadł na Swoim świętym tronie.
¹⁰ Do Boga Abrahama gromadzą się książęta ludów;
bo tarcze ziemi są Boga, **a On jest** wielce wywyższony.

*47,2 inni: Podajcie sobie dłoń

PSALM 48

¹ *Pieśń. Psalm Korachitów.*
² WIEKUISTY **jest** wielkim oraz wielce sławionym
w mieście naszego Boga,
na Swojej świętej górze.
³ Pięknym wzgórzem *, uciechą całej ziemi,
krańcem północy jest góra Cyon;
miasto wielkiego Króla.
⁴ Bóg w Jego pałacach,
zasłynął jako twierdza.
⁵ Bo oto zgromadzili się * władcy i razem wyruszyli,
⁶ spojrzeli i się zdumiali, struchleli oraz pierzchli.
⁷ Tam ogarnęła ich trwoga, drżenie jak rodzącą.
⁸ Wschodnim wiatrem połamałeś okręty Tarszyszu *.
⁹ Jak słyszeliśmy,
tak też **to** widzieliśmy w mieście WIEKUISTEGO Zastępów,
w mieście naszego Boga;
Bóg je utwierdził na wieki. *Sela.*
¹⁰ Pośród Twojej Świątyni, Boże, rozmyślamy **nad** Twoją łaską.
¹¹ Jak Twe Imię, tak też i Twoja chwała **sięga** po krańce ziemi;
Twa prawica pełna **jest** sprawiedliwości.
¹² Wobec Twoich wyroków cieszy się góra Cyon
i weselą się córki Jehudy *.
¹³ Otoczcie Cyon oraz go okrążcie,
policzcie jego wieże;
¹⁴ zwróćcie waszą uwagę na zamek,
dotrzyjcie do jego pałaców,
abyście **to** opowiadali dalszemu pokoleniu.
¹⁵ Bo oto Ten Bóg **jest** na zawsze, na wieki wieków naszym Bogiem;
On jest naszym Pasterzem **S*** na wieczność.

*48,3 inni: okręgiem, prowincją

*48,5 w domyśle: w oznaczonym miejscu

*48,8 najprawdopodobniej nazwa okrętów tyryjskich, zbudowanych w Hiszpanii (w Tortosie); później nazwa wszystkich, mocno zbudowanych statków.

*48,12 także: **Judy**

*48,15 hebr. **Prowadzącym**

PSALM 49

- ¹ Przewodnikowi chóru Korachitów. Pieśń.
- ² Usłyszcie to wszystkie narody,
posłuchajcie wszyscy mieszkańcy świata.
- ³ Zarówno dzieci ludu, jak i synowie **dostojnych** mężów,
bogaty i biedny - razem.
- ⁴ Moje usta głoszą mądrość, a myśl z mojego serca - roztropność.
- ⁵ Skłonię ku przypowieści * moje ucho
i przy lutni wyłożę mą zagadkę **.
- ⁶ Czemu mam się obawiać złego,
w dniach, w których mnie otacza nieprawość mych napastników?
- ⁷ Was,
co polegacie na swym mieniu
oraz przechwalacie się swoim wielkim bogactwem.
- ⁸ Zaprawdę, nikt się nie zdoła * odkupić
i **za** siebie nie złoży Bogu okupu.
- ⁹ Gdyż kosztowny * **jest** okup ich duszy, i **nikt** tego nigdy nie dokaże.
- ¹⁰ A choćby nawet żył długo, czy nie zobaczy grobu?
- ¹¹ Tak, zobaczy!
Mędrzy umierają, razem giną głupi, ograniczeni,
i innym zostawiają swe mienie.
- ¹² W ich myśli ich domy **są** wieczne,
ich mieszkania od pokolenia do pokolenia,
dlatego swoje ziemie nazywają od swojego imienia.
- ¹³ Ale człowiek nie zostanie w świetności;
podobny jest do zwierząt, które giną.
- ¹⁴ Taka **jest** ich droga, w tym ich niedorzeczność;
a **ci, którzy** idą w ich ślady, potakują ich mowom. *Sela.*
- ¹⁵ Jak stado pędzą do grobu, ich pasterzem **jest** śmierć,
a nazajutrz panować tam będą prawi *.
Gdy odejdą ze swojego mieszkania,
ich osoba stanie się pastwą mogiły.
- ¹⁶ Ale Pan wybawi moją duszę z mocy grobu, bowiem mnie przyjmie. *Sela.*
- ¹⁷ Nie bądź zatrzwożony, gdy ktoś się bogaci,
kiedy mnoży się chwała jego domu.
- ¹⁸ Bo przy swoim zgonie nie zabierze niczego,
jego chwała za nim nie zejdzie.
- ¹⁹ Bowiem jeszcze za życia będzie złorzeczył swojej duszy;
a tobie przyzna, że szlachetnie **S*** sobie uczyniłeś.
- ²⁰ Przejdzie do rodów jego ojców,
co na wieki nie będą oglądały światła.
- ²¹ Gdy w świetności człowiek **tego** nie zrozumie,
podobny **jest** do zwierząt, które się wytraca.

***49,5** dokładnie: ku mowie o wyższej mądrości

****49,5** także: **sentencję, alegorię**

***49,8** dosłownie: **nie odkupi**

***49,9** także: **ciężki, niedościgły**

***49,15** także: **sprawiedliwi**

***49,19 C** **dobrze; S** także: **odpowiednio, sprawiedliwie, doskonale**

¹ *Psalm Asafa.*

- Bóg nad istotami boskimi,
WIEKUISTY przemawia
i wzywa ziemię od wschodu słońca do jego zachodu.
- ² Bóg, pełen wspaniałości, zajaśniał z Cyonu,
³ nadchodzi nasz Bóg oraz nie będzie milczał;
przed Nim ogień, a wokół Niego wielce potężny wicher.
- ⁴ Z wysoka przyzywa niebiosy i ziemię na sąd swojego ludu.
⁵ Zgromadźcie Moich pobożnych,
którzy ze Mną zawarli Przymierze przy ofierze.
- ⁶ Niebiosy zaświadczyły o Jego sprawiedliwości,
że sam Bóg **jest** sędzią. *Sela.*
- ⁷ Słuchaj Mój ludu, bo przemawiam;
Israelu, bo świadczę przeciw tobie;
Bogiem, Ja twoim prawdziwym Bogiem.
- ⁸ Rozprawiam się z tobą nie z powodu twych ofiar,
ani nie z powodu twoich całopaleń, które są ustawicznie przede Mną.
- ⁹ Nie wezmę z twojego domu cielca, ani kozłów z twojej zagrody.
- ¹⁰ Bowiem Moim **jest** wszelki leśny zwierzę i bydło na górach tysiączach.
- ¹¹ Znam całe ptactwo na wysokościach, a i dziczyzna pół jest Moja.
¹² Gdybym łaknął, nie powiedziałbym tobie;
bo Moim **jest przecież** świat i **wszystko**, co go napętnia.
- ¹³ Czyż jadam mięso byków, albo pijam krew kozłów?
- ¹⁴ Ofiaruj Panu dziękczynienia; Najwyższemu spełnij twe śluby.
¹⁵ Także wezwij Mnie w dzień niedoli;
wtedy cię ocalę, a ty Mnie uczcisz.
- ¹⁶ Zaś do niegodziwca Bóg mówi:
Czemu liczysz Moje ustawy
oraz bierzesz Moje Przymierze na twe usta?
- ¹⁷ Przecież ty nie cierpisz napomnienia,
Moje słowa rzucasz za siebie.
- ¹⁸ Kiedy widzisz złodzieja, **to** się z nim bratasz;
także z cudzołożnikami **jest** twa spółka.
- ¹⁹ Twoje usta rozpuszczasz na złe, a twój język układa * zdradę.
²⁰ Zasiadasz i mówisz przeciwko twemu bratu,
a na syna twej matki rzucasz zniewagę.
- ²¹ To czyniłeś - a Ja milczałem;
wtedy wyobrażałeś sobie, że będę taki jak ty;
ale rozprawię się z tobą i stawię **to** przed twoimi oczyma.
- ²² Zrozumiejcie, niepomi Boga,
bym **was** kiedyś nie schwycił, a **wtedy** nikt nie ocali.
- ²³ Kto **Mi** ofiaruje dziękczynienie - uczci Mnie;
kto uważa na drogę - temu wskażę zbawienie Boga.

***50,19** także: **zawiązuje, splata**

PSALM 51

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida,*
² *gdy go odwiedził Natan, prorok, po przyjściu do Batszeby.*
³ Zmiłuj się nade mną, Boże, według Twojej łaski;
według wielkiego Twojego miłosierdzia zmaż moje występki *.

- ⁴ Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *,
 oczyść mnie z mojego grzechu.
⁵ Bo ja znam moje występki,
 a mój grzech zawsze **jest** obecny przede mną.
⁶ Tobie samemu zgrzeszyłem i czyniłem zło w Twoich oczach;
 bo **jesteś** sprawiedliwy w Twym wyroku
 oraz czysty w Twoim osądzie.
⁷ Zostałem stworzony w występku *
 i w grzechu poczęła mnie moja matka.
⁸ Oto żądasz prawdy we wnętrzu,
 a w skrytości mądrość mi wskazujesz.
⁹ Rozgrzesz mnie hyzopem *, a będę czysty;
 obmyj mnie, a będę bielszy od śniegu.
¹⁰ Daj mi usłyszeć radość i wesele;
 niechaj się rozradują kości, które pokruszyłeś.
¹¹ Odwróć Twoje oblicze od mych grzechów
 oraz zmaż wszystkie moje winy *.
¹² Serce czyste stwórz wewnątrz mnie,
 Boże,
 i odnów we mnie stałego ducha.
¹³ Nie odrzucaj mnie od Twojego oblicza
 i Twego Ducha Świętego mi nie odbieraj.
¹⁴ Przywróć mi radość Twojego zbawienia
 i pokrzep mnie duchem gorliwym.
¹⁵ **Wtedy** będę nauczał przestępców Twoich dróg,
 i grzesznych, aby do Ciebie powrócili.
¹⁶ Od krwawej winy * mnie ocal,
 Boże,
 Boże mojego zbawienia,
 by mój język wystawiał Twoją sprawiedliwość.
¹⁷ Panie, otwórz moje wargi i niech me usta wygłoszą Twoją chwałę.
¹⁸ Bowiem nie pragniesz ofiar, bym je składał,
ani całopalenia nie żądasz.
¹⁹ Ofiarami **dla** Pana **jest** duch skruszony;
 sercem skruszonym i złamanym, Boże, nie wzgardzisz.
²⁰ Obdarz w Swej łasce Cyon, odbuduj mury Jeruzalaim.
²¹ **Wtedy** przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, całopalenie i dary;
 wtedy wniosą cielce **S** na Twój ołtarz.

*51,3 + 4 + 7 + 11 **S** nieprawości

*51,9 w judaizmie hyzop jest symbolem oczyszczenia

*51,16 także: **zbrodni**

PSALM 52

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Dumanie Dawida,*
² *kiedy przyszedł Doego, Edomita i doniósł Saulowi,*
oraz mu powiedział: Dawid wszedł do domu Achimeleka.
³ Mocarzu, czemu się złością przechwalasz?
 Łaska Pana **jest** nieustanna.
⁴ Twój język knuje zgubę *;
 czynisz zradę, jak wyostrzona brzytwa.

- ⁵ Raczej upodobałeś sobie zło niż dobro,
fałsz zamiast sprawiedliwych słów. *Sela.*
- ⁶ O języku zdradziecki, upodobałeś sobie wszelkie zgubne mowy.
⁷ To też Pan uprzętnie cię na wieki;
pochwyci cię,
wyrwie cię z namiotu i wykorzeni cię z ziemi żyjących. *Sela.*
- ⁸ Zobaczą to sprawiedliwi, wzdrygną się i będą mu urągać.
⁹ Oto człowiek, co nie uczynił Boga swą obroną,
a polegał na swoim wielkim bogactwie
i pokładał nadzieję w swej potędze.
- ¹⁰ Ale ja **będę** jak zielony oliwnik w domu Bożym,
bo na wieki wieczne położyłem nadzieję w łasce Boga.
- ¹¹ **A** za to, co uczynisz, będę Cię wystawiał na wieki *;
zaufam Twojemu Imieniu, gdyż jest słodkim dla miłujących Ciebie.

*52,4 także: **wszelką szkodę**

*52,11 inni: będę Cię wystawiał w obecności Cię miłujących

PSALM 53

- ¹ *Przewodnikowi chóru Macholitów. Dumanie Dawida.*
- ² Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga;
zepsuci,
skażeni nieprawością;
nie ma **takiego, co** czyni dobrze *.
- ³ Bóg spogląda z niebios na synów ludzkich,
by zobaczyć, czy jest **ktoś** rozumny i szukający Boga.
- ⁴ Wszyscy odstąpili, razem się popsuli;
nie ma **takiego, co** czyni dobro, **nie ma** ani jednego. [Rzymian 3,10](#)
- ⁵ Czyż wszyscy sprawcy bezprawia nie poznają,
że pożerają mój lud i spożywają jak chleb?
Lecz Boga nie wzywali!
- ⁶ Zatrwożyli się twogą tam, gdzie nie było twogi *;
gdyż Pan rozproszył kości tych, którzy cię oblegali;
pohańbiłeś ich, ponieważ Bóg nimi wzgardził.
- ⁷ Kto dał z Cyonu pomoc Israelowi?
Kiedy Pan przywróci wygnańców Swego ludu,
rozweseli się Jakób,
rozraduje Israel.

*53,2 S także: **przydatnie, pożytecznie, w sposób prawy, sprawiedliwie, doskonale**

*53,6 w zrozumieniu: gdzie niespodziewanie spotkała ich klęska

PSALM 54

- ¹ *Przewodnikowi chóru,
w towarzystwie instrumentów smyczkowych.
Dumanie Dawida,*
- ² *gdy przyszli Zyfejczycy * i powiedzieli do Saula:
Oto Dawid ukrywa się pośród nas.*
- ³ Boże,
wybaw * mnie Twym Imieniem oraz broń mnie Twoją wszechmocą.

⁴ Boże,
wysłuchaj moją modlitwę,
nakłoń ucha na słowa mych ust.
⁵ Bo powstali przeciw mnie barbarzyńcy,
a okrutnicy pragną mojej duszy;
zaś Boga przed sobą nie mają. *Sela.*
⁶ Oto Bóg **jest** moją pomocą;
Pan **jest** z tymi, którzy wspierają moją duszę.
⁷ Na tych, co na mnie czyhają spadnie złość;
zniwecz ich w Swojej prawdzie.
⁸ **A ja**, chętnie Ci złożę ofiary *,
będę wystawiał Twoje Imię, WIEKUISTY, bowiem **jest** dobrotliwe.
⁹ Gdyż **Pan** ocalił mnie z wszelkiej niewoli,
a me oko przyglądało się moim wrogom.

***54,2** Zyfejczycy z pokolenia Judy, którzy nie byli obcymi

***54,3** **S** także: **zbaw, wyzwól, ocal**

***54,8** dobrowolne, w przeciwieństwie do obowiązujących prawnie

PSALM 55

¹ *Przewodnikowi chóru,
w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Dumanie Dawida.*
² Wysłuchaj moją modlitwę,
Boże,
nie odwracaj się od mojego błagania.
³ Spójrz na mnie i mi odpowiedz,
bo się zanoszę od płaczu i zawodzę.
⁴ Z powodu okrzyku wroga, wobec ucisku złoczyńcy;
bo biedę na mnie zwałają oraz zawzięcie mnie ścigają.
⁵ W moim wnętrzu drży **moje** serce
oraz przypadły do mnie strachy śmierci.
⁶ Przenika mnie trwoga, dreszcz oraz ogarnia odrętwienie.
⁷ Zatem wołam:
Kto mi da skrzydło gołębic, bym uleciał oraz odpoczął?
⁸ Bym się oto oddalił lotem **i** osiadł na pustyni. *Sela.*
⁹ Przed wirującym wichrem oraz przed nawałnicą *
pospieszę do mojego schronienia.
¹⁰ Zniwecz **ich**, Panie, rozdziel ich język *,
gdyż w mieście widzę grabież i rozbój.
¹¹ Dzień i noc krążą po jego murach,
a krzywda i bezprawie w jego wnętrzu.
¹² Wśród niego nędza,
a przemoc oraz zdrada nie ustępują z jego rynku *.
¹³ Gdyż nie urąga mi wróg - co bym zniósł,
i przeciwnik nie wynosi się nade mnie - bo bym się uchronił od niego.
¹⁴ Lecz ty, mój rówieśnik i mąż, towarzysz i mój przyjaciel,
¹⁵ **z** którym wspólnie napawaliśmy się rozmową
i z zapalem chodziliśmy do Domu Boga.
¹⁶ Niech rzuci na nich śmierć *,
by żywcem weszli do Krainy Umarłych;
gdyż złość **jest** w ich siedzibie, jak również w ich wnętrzu.

- ¹⁷ Zaś ja wołam do Boga, zatem WIEKUISTY mi dopomoże.
- ¹⁸ Wieczorem, z rana i w południe płaczę oraz będę zawodzić,
aż usłyszysz mój głos.
- ¹⁹ Szczęśliwie wybawił z boju moją duszę,
choć tłumnie stanęli przeciw mnie.
- ²⁰ Bóg usłyszysz oraz ich upokorzy;
On, który panuje od wieczności. *Sela.*
- Dlatego, że nie doznali przemian oraz nie obawiają się Boga,
- ²¹ podniósł rękę na Swoich przyjaciół i wzruszył Swoje przymierze.
- ²² Ich usta gładsze są niż śmietana - a jątrzą Jego serce;
ich słowa miększe od oliwy - ale to obnażone miecze.
- ²³ Powierz WIEKUISTEMU twe brzemię, a On cię podźwignie;
nigdy nie pozwoli, by zachwiał się sprawiedliwy.
- ²⁴ I Ty, Boże, strącisz ich w otchłań zagłady;
ludzie krwi i zdrady nie dojdą do połowy swych dni.
Zaś ja ufam Tobie.

*55,9 inni: szybciej niż wichry i burza
 *55,10 w znaczeniu: rozdzieli ich zdania
 *55,12 także: **placu sądowego**
 *55,16 inni: niech nie zawiedzie śmierć

PSALM 56

- ¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Niema gołębico w dali”.*
Klejnot Dawida, kiedy Pelisztini złapali go w Gat.
- ² Zmiłuj się, Boże, nade mną, bo chce mnie pochłoniąć człowiek;
przeciwnik ustawicznie mnie gnębi.
- ³ Chcą mnie połknąć ci, co ustawicznie na mnie czyhają,
gdyż liczni są moi przeciwnicy, o Najwyższy.
- ⁴ **Lecz** ja na Tobie polegam w dzień twógi.
- ⁵ W Bogu się chlubię Jego Słowem oraz polegam na Bogu;
zatem się nie obawiam, cóż mi może uczynić cielesna natura **S**?
- ⁶ Ustawicznie przekraczają moje słowa,
wszystkie ich zamysły są ku mojemu nieszczęściu.
- ⁷ Oni się zbierają,
śledzą,
pilnują moich kroków,
ponieważ czyhają na mą duszę.
- ⁸ Za krzywdę - rozprosz ich *,
w gniewie roztrąć te ludy, Boże.
- ⁹ Policzyłeś moje tułactwa;
zbierz moje łzy w Twój pojemnik,
bo czyż nie są zapisane w Twojej księdze.
- ¹⁰ Wtedy wrogowie cofną się wstecz,
w dniu, w którym zawołam:
To wiem, że Bóg **jest** ze mną.
- ¹¹ W * Bogu się chlubię mową **S**,
w WIEKUISTYM się chlubię Słowem.
- ¹² Na Bogu polegam - nie obawiam się, cóż mi uczyni człowiek?
- ¹³ **Złóż** na mnie Twoje śluby, Boże, spłaczę **je** dzięki Tobie.
- ¹⁴ Bo ocaliłeś od śmierci moją duszę, a moje nogi od upadku,

bym chodził przed Bogiem w świetle życia.

*56,8 inni: daremną niech będzie ich ucieczka

*56,11 S także: przez; dla, dzięki

PSALM 57

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”.*
Klejnot Dawida; gdy się schronił przed Saulem do jaskini.

² Zmiłuj się nade mną,

Boże,

miej litość nade mną,

gdyż do Ciebie chroni się moja dusza,

i pod cień Twoich skrzydeł się uciekam,

aż przeminie niedola.

³ Wołam do Boga Najwyższego,
do Boga, który też o mnie postanawia *.

⁴ Ześle z niebios i mnie wspomóż;

On, którego lży ten czyhający na mnie. *Sela.*

Bóg zesła Swoją łaskę i Swoją prawdę.

⁵ Moja dusza przebywa pośród lwów, wśród zapalczywych ludzi;
ich zęby są jak oszczepy i strzały, a ich język jak ostry * miecz.

⁶ Wywyższ się, Panie, nad niebiosa,

oraz nad całą ziemię Twoją chwałą.

⁷ Moim krokom przygotowali sidła, więc zgnębiona jest moja dusza;
wykopali przede mną jamę, lecz sami w nią powpadali. *Sela.*

⁸ Utwierdzone jest moje serce,

Boże,

niewzruszone jest moje serce;

śpiewam oraz wystawiam.

⁹ Rozbudź się mój duchu,

ocuć się lutnio i cytro, gdy budzę się wraz z jutrzeńką.

¹⁰ Będę Cię wysławiał wśród narodów,

będę Ci śpiewał pośród ludów;

¹¹ Bo wielką aż po niebiosa jest Twoja łaska i pod obłoki Twa prawda.

¹² Wywyższ się,

Panie,

nad niebiosa,

oraz nad całą ziemię

Twoją chwałą.

*57,3 inni: który się mną opiekuje

*57,5 C śmiertelny

PSALM 58

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”.* *Klejnot Dawida.*

² Czy to oniemiałym * głosicie sprawiedliwość?

Czy rzetelnie sędzicie synów ludzkich?

³ Raczej w sercu knujecie nieprawości,

a w kraju torujecie drogę gwałtem waszych rąk.

⁴ Odszczepili się złoczyńcy od chwili urodzenia,

kłamcy błędzą od łona matki.
⁵ Ich jad na podobieństwo jadu węża;
 jak gdyby głuchej żmii, która zatula swoje ucho,
⁶ by nie słyszeć głosu zaklinaczy, biegłego w czarach truciciela **S***.
⁷ Boże,
 pokrusz zęby w ich ustach;
 WIEKUISTY,
 pogruchocz szczęki lwiat.
⁸ Niech się rozpląną jak woda, niech zniszczą;
 niech się pokruszą, kiedy nałożą * swoje strzały.
⁹ Niech znikną jak ślimak, co się rozpląwa;
 niechaj nie oglądają słońca jak poroniony płód niewiasty.
¹⁰ * Nim wasze garnki rozgrzeje **ogień** cierni,
 żywą jak też i opaloną **gałąź wiatr** rozwieje.
¹¹ Ucieszy się sprawiedliwy, bowiem zobaczy pomstę,
 a swoje stopy unurza w krwi złoczyńcy.
¹² Człowiek powie:
 Zaprawdę, oto sprawiedliwy zbiera **swój** owoc;
 zaprawdę,
 jest Bóg,
 sędzia na ziemi.

*58,2 także: **pozbawionym prawa obrony w sądzie**

*58,6 dosłownie: **gromadzącego gromady** - wschodnia nazwa czarodzieja; **S** także: **czarodzieja**

*58,8 w oryginale liczba pojedyncza

*58,10 porównanie wzięte z życia karawany, co przyrządza potrawę na pustyni oraz zostanie zaskoczona przez tuman piasku, który rozwiewa gałązki.

PSALM 59

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”.*
Klejnot Dawida; gdy Saul posłał i pilnowali domu, aby go zabić.
² Ocal mnie od mych wrogów,
 mój Boże,
 obroń mnie od moich przeciwników.
³ Ocal mnie od złoczyńców oraz wybaw mnie od łaknących krwi.
⁴ Bo oto czyhają na me życie;
 zuchwali * zbierają się przeciw mnie,
 chociaż nie zawiniłem, nie zgrzeszyłem, WIEKUISTY.
⁵ Zbiegają się i szykują na niewinnego;
 powstań wobec mnie i spójrz.
⁶ Zbudź się,
 Ty,
 WIEKUISTY,
 Boże Zastępów,
 Boże Izraela,
 by nawiedzić te wszystkie ludy;
 nie ulituj się nad żadnym z występnych zdrajców. *Sela.*
⁷ Wychodzą wieczorem, warczą jak psy i okrażają miasto.
⁸ Oto plują * swoimi ustami, a miecze **są** na ich wargach.
Mówią: Czy ktoś usłyszy?
⁹ Lecz Ty, WIEKUISTY, szydzisz z nich,
 urągasz wszystkim narodom.

¹⁰ Twojej potęgi, Ciebie wyglądam, gdyż Bóg **jest** moją twierdzą.
¹¹ Mój litościwy Bóg mnie poprzeda;
Bóg pozwoli mi oglądać pomstę nad moimi prześladowcami.
¹² Nie zabijaj ich, aby mój lud nie zapomniał;
ale wstrząśnij ich Twoją mocą oraz strąć ich, o Panie, nasza tarczo.
¹³ Słowo ich warg **jest** grzechem ich ust;
więc niech się uwikłają w swojej pysze,
w złorzeczeniu i kłamstwie, które głoszą.
¹⁴ W gniewie ich zgładź;
wygładź ich, aż ich nie będzie;
i niech poznają, że aż do krańców ziemi Bóg włada nad Jakóblem. *Sela.*
¹⁵ Będą chodzili wieczorem, warczeli jak psy i okrążali miasto.
¹⁶ Będą się błąkać za żerem i chociaż się nie nasycą –
do snu się pokładą.
¹⁷ A ja będę wysławiał Twą potęgę
i co rano wychwalał Twoje miłosierdzie;
bo byłeś mi twierdzą, ucieczką w dzień mej niedoli.
¹⁸ Ma potęgo,
Tobie zaśpiewam;
gdyż Bóg **jest** moją twierdzą,
mój miłosierny Bóg.

*59,4 także: **potężni**

*59,8 dosłownie: **tryskają**

PSALM 60

¹ *Przewodnikowi chóru na sześć głosów;
na świadectwo oraz do nauki; klejnot Dawida,*
² *kiedy walczył z Aram-Naharaim * i z Aram-Coba,
i **gdy** się zwrócił Joab oraz poraził dwanaście tysięcy Edomitów w Dolinie Solnej.*
³ Boże,
porzuciłeś nas i nas zламаłeś;
gniewałeś się, ale nas pocieszasz.
⁴ Wstrząsnąłeś ziemią oraz ją otworzyłeś;
ulecz jej rozpadliny, bo się chwieje.
⁵ Twojemu ludowi wskazałeś twardy los;
napoiłeś nas winem odurzenia.
⁶ Twym pobożnym dałeś chorągiew,
aby ją rozwinęli wobec prawdy. *Sela.*
⁷ Aby Twoi umiłowani zostali ocaleni,
niech wspomóż nas Twoja prawica i nas wysłuchaj.
⁸ Bóg powiedział w Swojej świętości:
Ucieszę się;
podzielę Szechem, a dolinę Sukoth pomierzę.
⁹ Mój **jest** Gilead i Mój Menasze, a Efraim Moją główną twierdzą;
Juda **jest** Moim berłem *.
¹⁰ Moab miską do Mego umywania, a na Edom rzucam Me buty;
triumfuj nade Mną Peleszet *.
¹¹ Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego,
kto przyprowadzi do Edomu?
¹² Czy nie Ty, Boże,

który nas porzuciłeś;
nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów.
¹³ Użycz nam pomocy przeciw wrogowi,
gdyż zawodna **jest** pomoc ludzka.
¹⁴ Z Bogiem uzyskamy przewagę,
On także zdepcze naszych wrogów.

***60,2** czyli Mezopotamią
***60,9 S** także: **królem, władcą**
***60,10** spolszczone: Filisteo

PSALM 61

¹ *Przewodnikowi chóru,
w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Psalm Dawida.*
² Panie, słuchaj mojego błagania,
zwróć uwagę na mą modlitwę.
³ Wołam do Ciebie z krańca ziemi * **oraz** w zwątpieniu mego serca;
wprowadź mnie na niedostępną dla mnie opokę **.
⁴ Przecież byłeś **dla** mnie schronieniem,
potężną basztą wobec wroga.
⁵ Niech na wieki zamieszkać w Twym namiocie *
i się schronię pod osłonę Twoich skrzydeł. *Sela.*
⁶ Bo Ty, Boże, wysłuchałeś moich ślubowań
i oddałeś dziedzictwo czcicielom Twojego Imienia.
⁷ Przydaj dni do dni króla;
^S niech jego lata **będą** aż do pokolenia * i pokolenia *.
⁸ Niech wieczyście zasiądzie dla **S** oblicza Boga;
ustanów łaskę i prawdę, aby go pilnowały *.
⁹ Tak, na zawsze będę śpiewał Twojemu Imieniu,
spełniając moje śluby
dzień
po
dniu.

***61,3** także: **kraju**
****61,3** także: **skąłę**
***61,5** wyraz „namiot” był w czasach Dawida powszechnym dla oznaczenia Świątyni
***61,7 S** także: **rodu, plemienia**
***61,8** także: **trzymały w tajemnicy**

PSALM 62

¹ *Przewodnikowi chóru Jedutunów, pieśń Dawida.*
² Tylko na Bogu polega moja dusza,
od Niego **przychodzi** mi zbawienie *.
³ Tylko On **jest** moją Opoką, mým Zbawieniem i moją Twierdzą,
zatem wielce się nie zachwieję.
⁴ Jak długo będziecie napadać na męża?
Zabijać gromadą jak pochylona ściana,
jak walący się mur.
⁵ Tak, uradzili go strącić z jego wysokości *,
upodobali sobie kłamstwo.

Swoimi ustami wychwalają,
a w swoim wnętrzu złorzeczą. *Sela.*

⁶ Jednak polegaj na Bogu,
moja duszo,

gdyż w Nim **jest** moja nadzieja.

⁷ Przecież On **jest** Opoką,
mym zbawieniem * i moją twierdzą,
dlatego się nie zachwieję.

⁸ W Bogu **jest** moja pomoc i moja chwała, Skąła mojej obrony;
moja ucieczka **jest** do ***S** Pana.

⁹ Ufaj Mu w każdy czas;
o narodzie, wylewaj przed Nim twe serce;
Bóg **jest** dla nas ucieczką. *Sela.*

¹⁰ Przecież synowie ludzcy **są** marnością,
zawodnymi **są też** synowie dostojników;
umieszczeni na wagach, tak samo są marnością.

¹¹ Nie pokładajcie nadziei w krzywdzie oraz nie łudźcie się grabieżą;
nie zważajcie na to, że wzrasta mienie.

¹² Pan raz powiedział, a dwa razy * to usłyszałem,
że potęga **jest** u Pana,

¹³ i u Ciebie, Panie, miłosierdzie;

Ty płacisz człowiekowi według jego uczynków. [Rzymian 2,6-9](#)

***62,2 S** także: **pomoc, wyzwolenie, ocalenie, ratunek**

***62,5** także: **dostojeństwa**

***62,7** jak ***62,2**

***62,8 S** także: **w Panu; dzięki Panu; według Pana**

***62,12** dosłownie: **raz, dwa razy**; czyli kilkakrotnie

PSALM 63

¹ *Pieśń Dawida, kiedy przebywał na puszczy judzkiej.*

² Prawdziwy Boże,

Ty **jestes** moim Bogiem;

na suchej, spragnionej ziemi, **ziemi** bez wody Cię szukam;
pragnie Cię moja dusza, za Tobą tęskni moja cielesna natura **S**.

³ Rzeczywiście zobaczyłem Cię w Świątyni;
gdy ujrzałem Twą potęgę i Twoją chwałę.

⁴ Gdyż lepsza Twoja łaska niż życie.

Me usta będą Cię wystawiać.

⁵ Tak, będę Cię wychwalał póki życia;
w Twym Imieniu podniosę moje ręce.

⁶ Jakby tłuszczem i szpikiem nasycą się moja dusza,
a radosnym śpiewaniem warg sławią **Cię** moje usta.

⁷ Wspominam Cię na moim łożu,

o Tobie rozmyślałem podczas nocnych straży.

⁸ Bo byłeś moją pomocą,

radowałem się w cieniu Twych skrzydeł.

⁹ Przyłgnęła do Ciebie moja dusza, a Twa prawica mnie wspiera.

¹⁰ A ci, co czyhają na zgubę mojej duszy, zapadną się w głębię ziemi.

¹¹ Porazi ich ostrze miecza, staną się pastwą szakali.

¹² Zaś król będzie się weselił dzięki ***S** Bogu;
będzie się chlubił także każdy, kto Mu został zaprzysiężony;

a usta kłamców będą zamknięte.

*63,12 S także: przy, wobec; w; dla

PSALM 64

- ¹ Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.
- ² Boże, słuchaj mojego głosu kiedy błagam;
ustrzeż moje życie od obawy **przed** wrogiem.
- ³ Przed spiskiem złych mnie ukryj **i** przed wzburzeniem złoczyńców,
⁴ którzy zaostrzyli swój język jak miecz,
i nałożyli swą strzałę - słowo goryczy;
- ⁵ by w skrytości ugodzić niewinnego, ugodzić go znieścacka;
i się nie boją.
- ⁶ Utwierdzają się w złym zamiśle; zmawiają się, jak ukryć sidła;
powiadają - któż je spostrzeże?
⁷ Szukają nieprawości,
spełniają uknuty zamysł.
- ⁸ A wewnątrz i serce człowieka są głębokie.
- ⁸ Zatem Pan ugodził ich strzałą i nagła była ich klęska.
⁹ Do upadku wiedzie ich własny język;
wszyscy, którzy ich widzą, się wzdrygają.
- ¹⁰ Przestraszyli się wszyscy ludzie;
opowiadają czyn Boga, a Jego dzieło rozważają.
- ¹¹ Sprawiedliwy cieszy się w WIEKUISTYM oraz na Nim polega;
chlubią się wszyscy prawego serca.

PSLAM 65

- ¹ Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida, śpiew.
- ² Twoja **jest**, Boże, chwała, co oczekuje na Cyonie
oraz Tobie spełnia się ślub.
- ³ Do Ciebie, który słuchasz modlitwy,
przybiega każda cielesna natura **S**.
- ⁴ Owładnęły mną grzeszne sprawy, nasze występki,
a Ty je odpuściłeś.
- ⁵ Szczęśliwy **ten**, kogo wybierasz i zbliżasz;
kto zamieszka w Twoich przedsionkach.
Nasycimy się dobrem Twego domu, Twojego świętego Przybytku.
- ⁶ W sprawiedliwości odpowiedziałeś nam cudami,
Boże naszego zbawienia,
nadziejo wszystkich krańców ziemi oraz dalekich mórz.
- ⁷ Przepasany potęgą, Twoją mocą utwierdzasz góry,
⁸ uciszasz szum mórz, szum ich bałwanów.
Uciszasz wrzenie narodów,
- ⁹ a mieszkańcy kresów drżą przed Twoimi znakami;
krańce wschodu oraz zachodu rozweselasz.
- ¹⁰ Nawiedziłeś ziemię i ją zrosiłeś,
szczodrze ją wzbogaciłeś,
strumień Boga **jest** pełen wody;
przygotowujesz także ich zboże, bo tak ją urządziłeś.

- ¹¹ Skropiłeś jej zagony, obniżyłeś jej bruzdy, spulchniłeś ją ulewami,
pobłogostałeś jej plon.
¹² Rok uwieńczyłeś Twą dobrocią, a Twe drogi * kapią obfitością.
¹³ Wybują pastwiska puszczy, zaś wzgórza opasują się rozkoszą.
¹⁴ Błonie pokrywają się owcami, a doliny zasnuły się zbożem;
wykrzykują oraz śpiewają.

*65,12 inni: Twoje chmury

PSALM 66

- ¹ Przewodnikowi chóru. Pieśń psalmu.
Zaśpiewaj Bogu cała ziemia.
² Śpiewajcie **na** chwałę Jego Imienia,
oddajcie chwałę Jego sławie.
³ Mówcie Bogu: Jak wspaniałe **są** Twoje dzieła *;
z powodu Twojej wielkiej potęgi schlebiają Ci Twoi wrogowie.
⁴ Przed Tobą korzy się cała ziemia, śpiewa Ci, wyśpiewuje Twe Imię. *Sela.*
⁵ Pójdźcie i obejrzyjcie dzieła Boga;
On **jest** wspaniały **w** czynach względem ludzi.
⁶ Przemienił morze w łąd, a rzekę przeszli pieszo;
i w Nim się tam uradowali.
⁷ Rządzi światem w Swojej wszechmocy;
Jego oczy spoglądają na narody, by wiarołomni się nie rozzuchwalili. *Sela.*
⁸ Ludy,
uwielbijcie naszego Boga i głoście Jego chwałę.
⁹ **Tego**, który powołał do życia nasze dusze
i nie dał się zachwiać naszej nodze.
¹⁰ Gdyż doświadczyłeś nas, Boże;
wyplawiałeś nas **ogniem**, jak się wypławia srebro.
¹¹ Wprowadziłeś nas w matnię,
nałożyłeś kleszcze na nasze biodra.
¹² * Człowieka ustanowiłeś naszą głową;
upadliśmy w ogień i wodę,
lecz nas wyprowadziłeś do pełni szczęścia.
¹³ Wśród całopaleń wejdę do Twego domu,
uiszczę Ci moje śluby,
¹⁴ które w mej niedoli wyrzekły moje wargi
oraz wypowiedziały moje usta.
¹⁵ Złożę Ci tuczne całopalenia i barany razem z kadzidłem;
przygotuję cielce i kozły. *Sela.*
¹⁶ Pójdźcie wszyscy bogobojni;
posłuchajcie, a **wam** opowiem, co **On** uczynił dla mej duszy.
¹⁷ Do Niego wołałem moimi ustami, a na * moim języku **była** chwała.
¹⁸ Gdybym knuł niegodziwość * w moim sercu,
Pan by **mnie** nie wysłuchał.
¹⁹ Jednak Bóg **mnie** wysłuchał, zwrócił uwagę na głos mej modlitwy.
²⁰ Wysławiony Bóg, który nie odrzucił mojej modlitwy
i nie usunął ode mnie Swojej łaski.

*66,3 inni: Jak wspaniały **jesteś** w Twoich dziełach

*66 12 inaczej: ustanowiłeś tyrana naszym władcą

*66,17 w hebr.: **pod moim językiem** - czyli w myśli i sercu

*66,18 także: **nieprawość, niesprawiedliwość**

PSALM 67

- ¹ *Przewodnikowi chóru,
w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Pieśń psalmu.*
- ² Oby Bóg się zmiłował nad nami oraz nam błogosławił;
oby pośród nas zajaśniał Swym obliczem. *Sela.*
- ³ Oby poznano Twoją drogę na ziemi;
Twoje zbawienie * pośród wszystkich ludów.
- ⁴ Niech Cię wielbią ludy, Boże; niech Cię wielbią wszystkie narody.
- ⁵ Niech się ucieszą i rozradują plemiona;
gdyż w prawości będziesz sędził narody
i poprowadzisz plemiona ziemi. *Sela.*
- ⁶ Niech Cię wielbią ludy, prawdziwy Boże;
niech Cię wielbią wszystkie narody.
- ⁷ Ziemia wydała swój plon;
niech nam błogosławi Bóg, nasz Bóg.
- ⁸ Niech nam Bóg błogosławi
i niech Go się boją wszystkie krańce ziemi.

*67,3 **S** także: **ratunek, wyzwolenie**; **C** pomoc

PSALM 68

- ¹ *Przewodnikowi chóru Dawida. Pieśń psalmu.*
- ² Bóg powstał,
zatem rozproszyli się Jego wrogowie
i przed Nim uciekli Jego nieprzyjaciele.
- ³ Rozwiałeś ich, jak się rozwiewa dym;
jak wosk topnieje przed ogniem, **tak** niegodziwi nikną przed Panem.
- ⁴ A sprawiedliwi się cieszą,
weselą się przed Bogiem, unoszą się wśród **S** radości.
- ⁵ Śpiewajcie Bogu,
wystawiajcie Jego Imię;
uderzcie w bębny przy Imieniu WIEKUISTEGO *,
na cześć **Tego, co** zasiada w niebiosach **;
przed Nim się radujcie.
- ⁶ W swoim świętym Przybytku Bóg **jest** ojcem sierot i sędzią wdów.
- ⁷ Panem, co sprowadza do domu zabłąkanych,
a jeńców * wyprowadza do szczęśliwości;
tylko odstępcy zalegli pustynię.
- ⁸ Boże, gdy szedłeś przed Twoim ludem,
kiedy kroczyłeś przez pustkowia, *Sela,*
- ⁹ ziemia drżała i rozplywały się niebiosa,
jak ten Synaj przed Bogiem, z powodu oblicza **S** Boga Izraela.
- ¹⁰ Spuściłeś obfity deszcz, Boże, **na** Twe omdlałe dziedzictwo
i Ty je pokrzepiłeś.
- ¹¹ Pośród **S** niego przebywały Twoje zastępy,
w Swej dobroci przygotowałeś je dla biednego *, Boże.
- ¹² Pan dał hasło;

- wielki zastęp radosnych zwiastunek.
- 13** Uciekają królowie wojsk, pierzchają,
a mieszkanka domu dzieli łupy.
- 14** Kiedy rozłożyliście się wśród zagród,
srebrem były pokryte skrzydła gołębiczy *,
a jej lotki zielono złotym blaskiem.
- 15** Gdy Wszechmocny rozproszył w niej królów -
zaśnieżyłeś na Calmonie *.
- 16** Góro Pana, góro Baszanu;
góro piętrząca się, góro Baszanu;
- 17** czemu wy, piętrzące się góry, zawistnie spoglądacie na tą górę,
którą Pan upodobał na Swe siedlisko?
Zaprawdę, WIEKUISTY tam zamieszka na wieki.
- 18** Miriady wozów Boga, wielokrotne tysiące,
a między nimi Pan jak **niegdyś** na Synaju,
w świętości.
- 19** WIEKUISTY, Boże, wstąpiłeś na wysokość,
wzięłeś jeńców, pobrałeś daninę w ludziach,
także przekornych, aby się osiedlili. [Efezjan 4,8](#)
- 20** Błogosławiony Pan, dzień w dzień się nami opiekuje;
Bóg **jest** naszą pomocą *. *Sela.*
- 21** Bóg **jest** nam Bogiem zbawienia
i u Pana, WIEKUISTEGO, znajdują się wyjścia ze śmierci.
- 22** Tak, Bóg zmiażdżył głowę Swych wrogów;
włochate ciemię **tego, co** chodzi w swoich grzechach.
- 23** Pan powiedział: Sprowadzę ich z Baszanu,
sprowadzę z nad głębin morza;
- 24** by twoja noga brodziła we krwi,
a język twoich psów miał także udział we wrogach.
- 25** Widzieli Twój pochód, prawdziwy Boże,
pochód mojego Boga,
mojego Króla w świętości.
- 26** Na czele śpiewacy,
a za nimi grajkowie, pośród dziewic bijących w bębny.
- 27** W zgromadzeniach wybranych **S** chwalcie Boga, wy z rodu Izraela.
- 28** Oto tam najmłodszy Biniamin, ich zwycięzca;
książęta Judy, ich hufce;
książęta Zebuluna **oraz** książęta Naftalego.
- 29** Twój Bóg ustanowił twoją potęgę;
utwierdź Boże, co dla nas zdziałałeś.
- 30** Do Twojego Przybytku *,
który jest ponad Jeruzalaim,
przynoszą dary królowie.
- 31** Rozgromiłeś zwierzę sitowia, gromadę byków pośród cieląt ludów,
niech nie **S** pełzają ze sztabami srebra;
Pan rozproszył narody żadne bojów.
- 32** Przychodzą potężni z Egiptu;
ziemia Kusz * wyciąga do Boga swoje ręce.
- 33** Królestwa ziemi,
śpiewajcie Bogu i wystawiajcie Pana, *Sela,*
- 34** który unosi się w niebiosach wiecznych niebios;
oto rozległ się Jego głos,

głos potężny.
35 Oddajcie sławę Bogu;
Jego majestat wśród Izraela, a Jego potęga na **S** obłokach.
36 Wspaniały jesteś, Boże, w Twojej świętości!
Bóg Izraela,
On daje narodowi siłę i potęgę;
Bóg uwielbiony.

***68,5 C** hebr. JAH

****68,5** dosłownie: panującego w niedocieczonej głębi niebios

***68,7** inni: okutych w kajdany

***68,11 S** także: **żebrzącego**

***68,14** inni: byliście jak srebrem pokryte skrzydła gołębic

***68,15** inni: gdy rozwinięto szadaj (chorągiew z godłem), pokryłeś w niej królów śnieżną białością Calmonu (zbledli z trwogi)

***68,20** także: **zbawieniem, ratunkiem, wyzwoleniem**

***68,30** inni: Dla Twojej Świątyni, dla jej chwały

***68,32** czyli Etiopia

PSALM 69

- 1** *Przewodnikowi chóru, na sześć głosów. Od Dawida.*
- 2** Wspomóż mnie, Panie, bo wody doszły aż do zagrożenia życia.
- 3** Ugrzęzłem w bezdennym bagnie i nie ma oparcia;
dostałem się na głębię wód i prąd mnie zniósł.
- 4** Znużyłem się; wołając, zaschło moje gardło;
omdlały moje oczy wyglądając mojego Boga.
- 5** Liczniejsi niż włosy mojej głowy są **ci**,
co mnie bez przyczyny nienawidzą,
wzmogli się moi ciemiężcy, moi wrogowie bez powodu;
mam zwrócić **to**, czego nigdy nie zagrabiłem.
- 6** Boże, Ty znasz moją nieroztropność,
a me winy nie **są** przed Tobą tajne.
- 7** Niech się przeze mnie nie powstydzą **ci**, **co** Tobie ufają,
Panie, WIEKUISTY Zastępów;
niech się przeze mnie nie zarumienią **ci**, **którzy** Ciebie szukają,
Boże Izraela.
- 8** Bo dla Ciebie znosiłem szyderstwo i rumieniec okrył moje oblicze.
- 9** Stałem się obcym moim braciom
i nieznanym dla synów mojej matki.
- 10** Gdyż trawiła mnie gorliwość dla Twego domu
i spadały na mnie szyderstwa **tych**, **którzy** Ci urągali.
Jan 2,17; Rzymian 15,3
- 11** Poszcząc, wypłakałem moją duszę *,
lecz i to było dla mnie na urągowisko.
- 12** Włożyłem wór zamiast szaty i stałem się im przysłowiem.
- 13** Rozповідаją o mnie **ci**, **co** przesiadują w bramach,
i **jestem w** śpiewkach pijanych.
- 14** Ale ja,
WIEKUISTY,
w porze łaski **przychodzę** do Ciebie z mą modlitwą;
Boże, w Twym wielkim miłosierdziu,
odpowiedz mi ziszczeniem się Twego zbawienia *.

- ¹⁵ Wydobądź mnie z błota, bym nie utonął;
niech będę ocalony od moich przeciwników i z głębin wód.
- ¹⁶ Niech mnie nie uniesie prąd wody,
niechaj mnie nie pochłonie głębia,
a topiel nie zawrze nade mną swojej paszczy.
- ¹⁷ Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY, bo błogą **jest** Twoja łaska;
zwróć się do mnie w Twym wielkim miłosierdziu
- ¹⁸ i nie skrywaj Twojego oblicza przed Twym sługą,
gdyż **jestem** uciśniony;
pospiesz się oraz mnie wysłuchaj.
- ¹⁹ Zbliź się do mojej duszy i ją wybaw;
wyzwól mnie z powodu wrogów.
- ²⁰ Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i mą sromotę;
przed Tobą **są** wszyscy moi ciemiężcy.
- ²¹ Hańba kruszy me serce oraz jestem zbołąty;
oczekuję współczucia, lecz go nie ma;
nie znalazłem **tych, co** pocieszają.
- ²² Wlali żółć do mojego pokarmu,
w mym pragnieniu poili mnie kwasem.
Mateusz 27,34; Marek 15,23; Jan 19,29
- ²³ Niech ich stół będzie dla nich zasadzką
oraz sidłem bezpiecznie **uczujących**.
- ²⁴ Niech się zaćmią ich oczy, by nie widzieli,
a ich biodra nieustannie czyń chwiejne *.
- Rzymian 11,9**
- ²⁵ Wylej na nich Twój gniew,
niech ich dosięgnie Twoja zapalczywość.
- ²⁶ Niech ich miejsce warowne stanie się pustkowiem,
a w ich namiocie nie będzie mieszkańca.
- ²⁷ Gdyż kogo zraniłeś - **tego** ścigają,
rozwspiadają o bólu porażonych przez Ciebie.
- ²⁸ Dodaj nieprawość do ich nieprawości,
niech nie wchodzą przez Twoją sprawiedliwość *.
- ²⁹ Niech będą wymazani * z Księgi Życia
oraz nie zapisani wraz z prawymi **.
- ³⁰ A mnie, utrapionego i zbołątego, wydźwignie Twoja pomoc, Boże.
- ³¹ Będę słauił pieśnią Imię Boga i wielbił je wdzięcznością.
- ³² I będzie to miłsze WIEKUISTEMU niż cielę,
niż dwukopytny *, rogaty byk.
- ³³ Zobaczą to ponizeni i się ucieszą;
zobaczą to ci, co szukają Boga i ożyje ich serce.
- ³⁴ Bo WIEKUISTY słuca ubogich, a Swoimi pojmanymi * nie gardzi.
- ³⁵ Chwałą Go niebiosa i ziemia, morza i wszystko, co się w nich roi.
- ³⁶ Bowiem Bóg wspomozę Cyon, odbuduje miasta Judy;
osiądą tam i odziedziczą tą **ziemię**.
- ³⁷ Nadto będą **ją** posiadać potomkowie Jego sług,
a zamieszkają w niej **ci, którzy** miłują Jego Imię.

***69,11** inni: Płakałem, i w poście była moja dusza

***69,14** także: **ocalenia, wyzwolenia**; **C** pomocy

***69,24 NT** zegnij dla każdego

***69,28 C** Wymierz im karę za karą i niech nie dostąpią Twojej łaski

***69,29** także: **zatarci, unieważnieni**

69,29 także: **sprawiedliwymi

*69,32 o rozdzielonym kopycie

*69,34 także: **wieżniami**

PSALM 70

¹ *Przewodnikowi chóru. Od Dawida, na pamiątkę.*

² Boże, spiesz mi na pomoc,
by mnie ocalić, WIEKUISTY.

³ Niech się zawstydzą i pobledną **ci, co** czyhają na moje życie;
niech się cofną i zarumienią **ci, którzy** pragną mego nieszczęścia.

⁴ Niech pierzchną na swoją hańbę **ci, co** wołają: Oho! Oho!

⁵ Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Ciebie szukają;
i niech wciąż powtarzają **ci, którzy** miłują Twoją pomoc:

Wielkim **jest** Bóg

⁶ A ja, biedny i żebrzący **s**;
pospiesz ku mnie, Boże;

Ty **jesteś** moją pomocą i mym Zbawcą;
WIEKUISTY,
nie zwlekaj.

PSALM 71

¹ Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię,
niech się nie powstydzę na wieki.

² Ocal mnie w * Twojej sprawiedliwości i wyswobodź,
skłoń ku mnie Twoje ucho i mi dopomóż.

³ Bądź dla mnie chroniącą skałą,
którą ustanowiłeś dla mego wybawienia,
bym mógł tam zawsze uciec;
gdyż Ty **jesteś** moją opoką i mą warownią.

⁴ Boże mój, wyswobodź mnie z ręki niegodziwego,
z garści krzywdziciela i grabieżcy.

⁵ Bowiem Ty, Panie, WIEKUISTY, **jesteś** moim oczekiwaniem;
moim schronieniem od młodości.

⁶ Na Tobie się wspieram za **s** życia;
od łona mojej matki Ty **jesteś** moim przewodnikiem;
w **s** Tobie zawsze była moja chwała.

⁷ Byłem jakby przestroga dla wielu, ale Ty mą potężną obroną.

⁸ Moje usta codziennie **są** pełne Twojej chwały i Twojej sławy.

⁹ Nie rzucaj mną w mej starości;
nie opuszczaj mnie, gdy się wyczerpie moja siła.

¹⁰ Bowiem o mnie rozpowiadają moi wrogowie,
a czyhający na moje życie razem się naradzają,

¹¹ mówiąc:

Bóg go opuścił; ścigajcie go i pochwyćcie, bo nikt **go** nie ocali.

¹² Boże, nie oddalaj się ode mnie;

Boże mój, spiesz mi na pomoc

¹³ Niech się zawstydzą i zginą prześladowcy mojej duszy;
niech się okryją hańbą i rumieńcem **ci, co** pragnęli mej zguby.

¹⁴ A ja wciąż będę ufał oraz wywyższał nade wszystko Twoją chwałę.

¹⁵ Moje usta opowiadać będą po wszystkie dni

Twoją sprawiedliwość oraz czas Twojego zbawienia,
choć nie zdołam ich zliczyć.
16 Wyłożę Twoją wszechmoc,
Panie,
WIEKUISTY;
i wspomnę Twoją sprawiedliwość, Twoją jedynie.
17 Boże,
nauczałeś mnie od mej młodości i aż dotąd wygłaszam Twoje cuda.
18 Także podczas starości i sędziwości, Boże, mnie nie opuścisz,
aż ogłoszę Twoją potęgę pokoleniom;
Twoją wszechmoc każdemu z potomnych.
19 I Twoją wzniosłą sprawiedliwość, Boże, który dokonałeś wielkiego;
Boże, któż Tobie równy?
20 Jak mnie wystawiałeś na liczne i zgubne utrapienia,
tak znowu mnie ożywiałeś,
i znowu wydobywałeś z przepaści ziemi.
21 Wzmagaleś moją wielkość i nieraz mnie pocieszałeś.
22 Więc ja będę Cię wychwalał na harfie,
Boże,
a Twoją niezawodność;
będę słał na cytrze,
o Święty Izraela.
23 Gdy będę Cię wysławiał, me usta zaśpiewają,
a także moja dusza, **ta**, którą wybawiłeś.
24 A mój język będzie mówił o Twojej sprawiedliwości **przez** cały dzień;
bowiem zawstydzili się i pobledli **ci**, **co** pragnęli mojego nieszczęścia.

*71,2 S także: **za pomocą**

PSALM 72

1 *Salomonowi.*

Boże, daj Twoje sądy ***** królowi,
a Twoją sprawiedliwość królewskiemu synowi.
2 Aby rozsądzał Twój lud w sprawiedliwości *****
i Twoich biednych w decyzjach.
3 Niech góry zwiastują ludowi pokój,
a pagórki **niech** się odezwą sprawiedliwością.
4 Niechaj sędzi ***** uciśnionych w narodzie,
wspomoże dzieci nędzarzy, a także zgniecie grabieżcę.
5 Aby się Ciebie obawiali póki słońce oraz w obliczu księżyca,
z pokolenia na pokolenie.
6 Niech zstąpi jakby deszcz na skoszoną łąkę,
jak ulewa nawadniająca ziemię.
7 Niechaj za jego dni rozkwitnie sprawiedliwy oraz pełnia pokoju,
jak długo zostanie księżyc.
8 I niech panuje od morza do morza,
i od strumienia aż do krańców ziemi.
9 Niech przed nim klękają mieszkańcy stepu,
a jego wrogowie niech liżą proch.
10 **Oto** złożą mu daninę królowie Tarszyszu, wysp,
a królowie Seby i Seby przyniosą **mu** haracz.

- ¹¹ I będą się przed nim korzyć wszyscy królowie,
wszystkie ludy będą mu służyć.
- ¹² Ponieważ ocala żebrzącego **S**, co woła,
oraz uciśnionego, który nie ma wybawcy.
- ¹³ Miłosierny jest dla żebrzących **S**, ubogich
oraz duszę ubogich wybawia.
- ¹⁴ Od gwałtu i grabieży wyzwala ich duszę,
bo ich krew jest cenną w jego oczach.
- ¹⁵ Więc będzie żył,
i da mu złota Szeby,
i nieustannie będą się modlić za niego oraz codziennie go sławić.
- ¹⁶ W kraju będzie obfitość zboża,
jego plon zaszumi jak Liban na wierzchołkach gór,
a po miastach **ludzie** zakwitną jak trawa ziemi.
- ¹⁷ Jego Imię przetrwa na wieki;
jego Imię wzrośnie w obliczu słońca;
będą się nim chwalić wszystkie ludy i będą je nazywać szczęśliwym.
- ¹⁸ Chwała Bogu,
WIEKUITEMU,
Bogu Izraela, który jedyny spełnia cuda.
- ¹⁹ Niech będzie na wieki wysławione Imię Jego chwały,
i niech się Jego chwałą napełni cała ziemia.
Amen i amen.
- ²⁰ *Tu skończyły się modlitwy Dawida, syna Isajego.*

*72,1 także: **wyroki, ustawy, prawość**

*72,2 chodzi o sprawiedliwość Boga, na której opiera się Prawo

*72,4 także: **osądzi; weźmie w obronę, oczyści z zarzutów**

PSALM 73

- ¹ *Pieśń Asafa.*
Zaprawdę,
Bóg **jest** hojnym ***** dla Izraela,
dla czystych sercem.
- ² A ja,
niemal się potknęły moje nogi i mało nie rozlazły moje kroki.
- ³ Bowiem pozazdrościłem pyszałkom,
widząc powodzenie nieprawych;
- ⁴ że nie mają udręk aż do śmierci, a nadto krzepka **jest** ich siła.
- ⁵ Nie dzielą mozołu sług i wraz z ludźmi nie bywają trapieni.
- ⁶ Dlatego pycha opasuje ich karki i okrywa ich szata nieprawości.
- ⁷ Z otyłości wystąpiło ich oko; wezbrały urojenia **ich** serca.
- ⁸ Drwią i złośliwie rozprawiają o ucisku; przemawiając z wysoka.
- ⁹ Swoimi ustami miotają na niebiosa, a ich język pełza po ziemi.
- ¹⁰ Dlatego tam zwraca się Jego lud,
choć ssą z nich pełnymi strumieniami.
- ¹¹ I powiadają:
Jakże Bóg to wie?
Czy ta wiadomość jest u Najwyższego?
- ¹² Oto wzrosli w potęgę ci,
którzy są niegodziwi oraz zawsze szczęśliwi.

¹³ Więć na próżno zachowałem w czystości moje serce,
 a mą dłoń umywałem w niewinności;
¹⁴ gdyż całymi dniami **mnie** dręczą i co rano cierpię katusze.
¹⁵ Gdybym powiedział:
 Będę mówił jak oni –
 to bym się sprzeniewierzył pokoleniu Twych synów.
¹⁶ I rozmyślałem, by tego dociec;
lecz daremna to praca w moich oczach.
¹⁷ Aż wszedłem do przybytków Boga oraz pojąłem ich koniec.
¹⁸ Zaprawdę, postawiłeś ich na śliskim i strącasz ich w przepaście *.
¹⁹ Jakże stali się nicością w oka mgnieniu;
 zginęli, zniknęli z przerażeniem *.
²⁰ Jakby po przebudzeniu ze snu, WIEKUISTY,
gdy się ocucisz - pogardzisz ich postacią.
²¹ Gdyż wrzało moje serce i kłuły mnie wnętrzości,
²² bo byłem bezrozumnym i **tego** nie poznałem;
 byłem jak bydlę przed Tobą.
²³ Ale ja zawsze **jestem** z Tobą.
 Ująłeś moją prawicę.
²⁴ Według Twojego postanowienia mnie prowadzisz
 i poprowadzisz do chwały.
²⁵ Kogo **innego** mam w niebiosach?
 A **i** na ziemi, oprócz Ciebie, w nikim nie mam upodobania.
²⁶ Zniknie moja cielesna natura **S** i me serce;
ale Bóg **jest** opoką serca oraz moim udziałem na wieki.
²⁷ Gdyż dalecy od Ciebie - zginą;
 zatracisz każdego odstępcę * od Ciebie.
²⁸ Zaś mnie **jest** miłą bliskość Boga;
 w Panu, WIEKUISTYM, pokładam moją ufność,
 by wysławiać wszystkie Twoje sprawy.

***73,1** także: **dobrym; S** sprawiedliwym, szlachetnym, łaskawym, doskonałym

***73,18** inni: złudzenie

***73,19** inni: zniknęli prędzej niż widma

***73,27** także: **cudzołożnika**

PSALM 74

¹ *Dumanie Asafa.*

Czemu **nas**, Boże, nieustannie porzucasz,
 a Twój gniew pała przeciw trzodzie Twojego pastwiska?
² Wspomnij na Twoje zgromadzenie, które niegdyś sobie zjednałeś,
 i które wyzwoliłeś jako szczerp Twojego dziedzictwa;
 na górę Cyon, na której spoczywałeś.
³ Pospiesz * ku zupełnym ruinom;
gdyż wróg wszystko poburzył w Świątyni.
⁴ Twoi nieprzyjaciele ryczeli pośród Twych wyznaczonych miejsc *;
 ustanawiali swe godła jako znaki.
⁵ **Wróg** dał się poznać, gdy zmierzał w górę **z** gęstwiną toporów.
⁶ A potem młotem i oskardami rozbijali jej zdobienia.
⁷ Twą Świątynię wydali na pastwę ognia;
 do ziemi znieważyli siedzibę Twojego Imienia.

⁸ Powiedzieli w swoim sercu:
Razem ją zburzymy;
a w kraju palili wszystkie, wyznaczone miejsca Boga.
⁹ Naszych gości już nie widzimy;
nie ma proroka oraz nikogo między nami, który by wiedział – dopóki?
¹⁰ Dokąd, Boże, będzie urągał ciemiecza,
dopóki wróg będzie lżył bezustannie Twoje Imię?
¹¹ Czemu usuwasz Twoją rękę i Twą prawicę?
Dobądź z Twojego zanadru i wytępiaj!
¹² Przecież Bóg,
mój Król,
od dawna spełnia wybawienie na ziemi.
¹³ Ty, Twą mocą rozdzieliłeś morze
i zmiażdżyłeś głowy krokodyli na wodach.
¹⁴ Ty skruszyłeś głowę Lewiatana *;
rzuciłeś go na żer mieszkańcom stepu.
¹⁵ Ty otworzyłeś źródła i potoki; Ty osuszyłeś bystre strumienie.
¹⁶ Twoim **jest** dzień i Twoja noc; Ty ustanowiłeś światło i słońce.
¹⁷ Ty utwierdziłeś wszystkie granice ziemi;
lato i zimę - Ty je stworzyłeś.
¹⁸ Wspomnij na to, **że** wróg urąga WIEKUITEMU,
a lud nikczemny lży Twoje Imię.
¹⁹ Nie wydawaj dziczy duszy Twej gołębicy;
o gromadce Twych uciśnionych nie zapominaj na wieki.
²⁰ Uważaj na przymierze,
bo zakątki * ziemi pełne **są** siedzib bezprawia.
²¹ Niech zgnębiony nie odchodzi zawstydzony;
a ubogi i uciśniony chwałą Twoje Imię.
²² Powstań Boże,
wytocz Twoją sprawę;
wspomnij na zniewagę,
bez ustanku wyrządzaną Ci przez nikczemnych.
²³ Nie zapominaj okrzyku Twoich wrogów,
wrzawy Twych przeciwników, która się ustawicznie wznosi.

*74,3 dosłownie: **podnieś Twoje kroki**

*74,4 zejścia się Boga z ludem

*74,14 najprawdopodobniej - smoka

*74,20 także: **ciemne miejsca**

PSALM 75

¹ *Przewodnikowi chóru, na nutę: Nie zatracaj.
Pieśń Asafa, śpiew.*
² Dziękujemy Ci,
Boże,
dziękujemy,
gdyż bliskie **jest** Twoje Imię, **a** głoszą **to** Twoje cuda.
³ Bowiern oznaczę porę **i** Ja będę sprawiedliwie sądził.
⁴ Zachwiała się ziemia i wszyscy jej mieszkańcy;
ale Ja utwierdę jej słupy. *Sela.*
⁵ Powiadam chełpliwym: Przestańcie się chełpić,

a złoczyńcom: Nie podnoście rogów.
6 Nie podnoście wysoko waszych rogów *
oraz nie przemawiajcie z hardym karkiem.
7 Bo wywyższenie nie **przychodzi** ze wschodu, ani z zachodu,
ani z pustyni gór,
8 lecz Bóg **jest** sędzią;
tego poniża, a innego wywyższa.
9 Bowiem kielich **jest** w ręku BOGA, a wino się pieni *;
pełen **jest** zaprawy i z niego nalewa;
lecz wszyscy złoczyńcy ziemi wysną oraz wypiją tylko jego męty.
10 A ja wiecznie będę wychwalał **Pana** i śpiewał Bogu Jakóba.
11 Strącę wszystkie rogi złoczyńców,
a rogi sprawiedliwego będą wywyższone.

*75,6 róg przytwierdzany do hełmów, był symbolem potęgi

*75,9 według zwyczaju zaprawione mocnymi korzeniami i aromatami, a w szczególności mirrą.

PSALM 76

1 *Przewodnikowi chóru w towarzystwie instrumentów smyczkowych.
Pieśń Asafa, śpiew.*
2 Bóg **jest** poznany w Judei;
Jego Imię **jest** wielkie w Israelu.
3 Ustanowił Swój przybytek w Szalemie *,
a Swoją siedzibę na Cyonie.
4 Tam pokruszył płomienne łuki, tarczę i miecz, i broń. *Sela.*
5 Świetnym byłeś, wspaniałym, z gór zdobyczy.
6 Dzielni sercem zostali ograbieni, zasnęli swoim snem,
a rycerze nie odnaleźli swych rąk.
7 Od Twojej grozy, Panie Jakóba, zdrętwieli - jeździec i koń.
8 Ty,
Ty **jesteś** straszny,
zatem kto się przed Tobą utrzyma w chwili Twojego gniewu?
9 Wygłosiłeś sąd z niebios;
ulękła się oraz uciszyła ziemia,
10 kiedy Bóg powstał do rozprawy,
aby wspomóc wszystkich zgnębionych ziemi. *Sela.*
11 Jako, że i zawziętość ludzka podnosi Twoją chwałę,
kiedy się wreszcie odziejesz gniewem.
12 Ślubujcie i powierzajcie się WIEKUITEMU, waszemu Bogu;
wszyscy, którzy Go otaczają, niech niosą daninę Groźnemu.
13 **On** odcina ducha książąt i **jest** groźny dla królów ziemi.

*76,3 nazwa Jerozolimy za czasów Abrahama

PSALM 77

1 *Przewodnikowi chóru Jedutunów. Pieśń Asafa.*
2 Kiedy wołam, **podnoszę** mój głos do Boga;
mój głos **kieruję** do Boga, więc mnie wysłuchaj.
3 W dzień mojej niedoli szukam Pana,
w nocy nie przestaje wyciągać się moja ręka

- i nie daje się ukoić moja dusza.
⁴ Wspominam Boga i zawodzę;
rozmyślam i omdlewa mój duch. *Sela.*
- ⁵ Chwyciłeś powieki moich oczu, strwożony jestem i oniemiałem.
⁶ Dumam o dniach przeszłości, o dawnych latach.
- ⁷ W nocy wspominam moją pieśń oraz rozmyślam w moim sercu,
zatem mój duch docieka.
- ⁸ Czy Bóg porzuci na wieki i już nigdy się nie ulituje?
⁹ Czy Jego miłosierdzie znikło na zawsze
i ustanowił wyrok na wieki wieków?
¹⁰ Czy Bóg zapomniał się litować?
Czy w gniewie wstrzymał Swe miłosierdzie? *Sela.*
- ¹¹ Więc powiedziałem:
Takie **jest** moje błaganie - o powrót prawicy Najwyższego *.
- ¹² Wspominam czyny Przedwiecznego;
tak, wspominam Twoje dawne cuda.
- ¹³ Rozważam wszystkie Twoje dzieła oraz rozpamiętuję Tve czyny.
¹⁴ Boże, Twoja droga w świętości;
który bóg **jest** wielkim jak Bóg?
- ¹⁵ Ty, o Boże, cudotwórco, objawiłeś pomiędzy ludźmi Twą potęgę.
- ¹⁶ Dzielnym ramieniem wyzwoliłeś Twój lud, synów Jakóba i Josefa. *Sela.*
¹⁷ Ujrzały Cię wody, Boże, ujrzały Cię wody,
a otchłanie zadrżały i zostały wstrząsnięte.
¹⁸ Powodzią rozlały się obłoki, dały odgłos chmury
i przebiegały Twoje strzały.
- ¹⁹ W wichrze odgłos Twojego gromu, świat oświeciły błyskawice;
drżała i wstrząsnęła się ziemia.
- ²⁰ Twoja droga przez morze, Twoja ścieżka przez wielkie wody,
a Twoich śladów nie widać.
- ²¹ Prowadziłeś Twój lud, jakby trzodę, ręką Mojżesza i Ahrona.

***77,11** inni: Moją rzeczą błagać, zmienić się w prawicy Najwyższego.

PSALM 78

- ¹ *Dumanie Asafa.*
Słuchaj, Mój ludu, Mego Prawa *;
nakłoń swe ucho do słów Mych ust.
- ² W przypowieści otworzę moje usta
i będę opowiadał starodawne podania.
- ³ Co usłyszeliśmy, poznaliśmy i **co** nam opowiadali ojcowie,
⁴ nie zataimy przed ich synami;
opowiadając przyszłemu pokoleniu chwałę Boga,
Jego potęgę i Jego cuda, które **wśród nas** dokonał.
- ⁵ Gdy ustanowił świadectwo w Jakóbie i złożył Prawo w Israelu,
wtedy nakazał naszym ojcom, aby ją wykładali swoim dzieciom,
⁶ by wiedziało **to** ostatnie pokolenie.
- Synowie, którzy się narodzą, powstaną i opowiedzą **to** swoim synom.
Aby **S** w Bogu pokładali swą nadzieję,
⁷ nie zapomnieli spraw Boga
oraz strzegli Jego przykazań.
- ⁸ By **S** się nie stali jak ich ojcowie – rodem odstępnym i niesfornym;

- rodem, co nie utwierdził swego serca
i nie wytrwał przy Bogu swoim duchem.
- ⁹ Synowie Efraima, zbrojni łucznicy, cofnęli się w dzień boju.
¹⁰ Nie strzeegli Przymierza Boga
i wzbraniali się postępować według Jego Prawa.
- ¹¹ Zapomnieli o Jego dziełach oraz o Jego cudach, które im pokazał.
¹² **Bowiem** przed ich ojcami czynił cuda w ziemi Micraimu *
oraz na polu Coan **.
- ¹³ Rozdzielił morze oraz ich przeprowadził, ustawił wody jak groble.
¹⁴ I we dnie prowadził ich obłokiem, a w nocy przy świetle ognia.
- ¹⁵ Rozbijał skały na puszczy oraz ich poił, jak gdyby z wielkich głębin.
¹⁶ Wydobywał strumienie ze skały i sprowadzał wodę jak rzeki.
¹⁷ Lecz jeszcze nie przestali grzeszyć przeciw Niemu
i opierać się Najwyższemu na pustyni.
- ¹⁸ Kusili także Boga w swoim sercu, żądając jada dla swego życia.
¹⁹ I złorzeczyli prawdziwemu Bogu, mówiąc:
Czy Bóg potrafi przyrzadzić stół na puszczy?
- ²⁰ Oto uderzył **w** skałę, a wytrysnęły wody oraz rozlały się rzeki.
A czy zdoła dać chleba?
Czy przygotuje mięso dla Swego ludu?
- ²¹ Zatem WIEKUISTY **to** usłyszał,
oburzył się
oraz zapłonął ogień przeciwko Jakóbowi,
wybuchł gniew przeciwko Israelowi.
- ²² Bo nie wierzyli Bogu i na Jego pomocy nie polegali.
- ²³ Więc rozkazał obłokom z wysoka oraz otworzył bramy niebios.
²⁴ I, **jak** deszcz, spuścił na nich mannę na pokarm,
dając im zboże niebios.
- ²⁵ Człowiek spożywał chleb bogatych *;
do syta zesłał im zapasów.
- ²⁶ Pognał po niebie wschodni wiatr
i Swą mocą sprowadził południowy.
- ²⁷ I jak proch, **niczym** deszcz spuścił na nich mięso,
ptactwo skrzydlate jak piasek morski.
- ²⁸ Rzucił je na środek ich obozu, wokoło ich namiotów.
²⁹ Więc jedli i wielce się nasycili,
gdyż sprowadził im przedmiot ich żądy .
- ³⁰ **Ale** nie porzucili swojego pożądanego,
choć pokarm był jeszcze w ich ustach.
- ³¹ Zatem spadł na nich gniew Boga i poraził otyłych * ,
a młodzieńców Israela powalił.
- ³² Mimo tego jeszcze grzeszyli i nie wierzyli w Jego cuda.
³³ Więc w marności spełnili swe dni,
a swoje lata w trosce.
- ³⁴ Kiedy ich gromił – błagali Go, nawracali się oraz szukali Boga.
³⁵ Wspomnieli, że Bóg **jest** ich Opoką,
Pan Najwyższy ich Zbawcą.
- ³⁶ Więc swoimi ustami Mu schlebiali, swoim językiem Mu kłamali.
³⁷ Ale przy Nim nie wytrwało ich serce
i nie byli wierni Jego Przymierzu.
- ³⁸ A On,
miłosierny,

- odpuszczał ich winę i **ich** nie zgładzał;
często odwracał Swoją gniew
i nie pobudzał całej Swojej zapalczywości.
- 39** Wspomniał, że są cielesną naturą **S** ;
powiewem, co przelatuje i nie wraca.
- 40** Ile razy drażnili Go na puszczy oraz jątrzyli Go na stepie?
- 41** Ciągłe doświadczali Boga i zakreślali granice Świętego Izraela.
- 42** Nie pamiętali Jego ręki
oraz dnia, w którym ich wybawił od ciemności.
- 43** Kiedy w Micraim dawał Swoje znaki,
a Swe cuda spełniał na polu Coan,
- 44** gdy przemienił ich rzeki w krew, więc nie mogli pić swoich wód.
- 45** Nasłał na nich robactwo, aby ich pożerało
oraz ropuchy, co ich gubiły.
- 46** Oddał chrząszczowi ich plon, a ich znój szarańczy.
- 47** Spustoszył gradem ich winorośl, a ich figi mrówkami.
- 48** Wydał gradowi ich dobytek, a błyskawicom ich stada.
- 49** Zesłał na nich Swą zapalczywość,
zawiść, zaciekłość oraz klęskę – zastęp wysłańców zguby.
- 50** Tak torował Swojemu gniewowi ścieżkę,
nie odbierając Śmierci ich duszy,
a ich życie wydał zarazie.
- 51** I pobił wszystko pierwotne w Micraim,
pierwiastki siły w namiotach Chama *****.
- 52** A Swoją lud wyprowadził jak owce;
poprowadził ich jak stado po puszczy.
- 53** Prowadził ich bezpiecznie oraz się nie trwożyli,
a ich wrogów pokryło morze.
- 54** Przyprowadził ich do Swojego świętego dziedzictwa,
na ową górę, którą stworzyła Jego prawica.
- 55** Rozpędził przed nimi narody,
puścił ich na dziedziczny dział
i w namiotach osiedlił ich pokolenia – Izraela.
- 56** A oni kusili oraz drażnili Boga Najwyższego
i Jego Prawa nie strzegli.
- 57** Odstąpili, sprzeniewierzyli się jak ich ojcowie,
zawiedli niczym omylny łuk.
- 58** Jątrzyli Go swoimi wyżynami i swymi bałwanami Go oburzali.
- 59** Usłyszał Bóg i się uniósł, i wielce wzgardził Izraelem.
- 60** Porzucił przybytek Szylo *****, namiot ustawiony wśród ludzi.
- 61** Oddał także w niewolę Swą potęgę,
Swoją chlubę w rękę ciemności.
- 62** Poddał pod miecz Swoją lud, bo się uniósł na Swe dziedzictwo.
- 63** Jego młodzież pożarł ogień, a jego dziewice nie były opłakiwane.
- 64** Jego kapłani polegli od miecza, a jego wdowy nie płakały.
- 65** Ale Pan się przebudził,
jakby śpiący,
jak bohater co wydaje okrzyki od wina.
- 66** I z powrotem odparł jego ciemności, zadając im wieczną hańbę.
- 67** Lecz rozpląnął się namiot Josefa i nie wybrał pokolenia Efraima.
- 68** A wybrał pokolenie Judy i górę Cyon, którą umiłował.
- 69** Także dźwignął Swoją Świątynię, jak góry;

- jakby ziemię, którą ugruntował na wieki.
70 Wybrał też Swojego sługę Dawida, a wziął go spośród owczarni.
71 Spośród owiec ciężarnych go wyprowadził,
aby pasterzył Jakóbowi – Jego ludowi,
oraz Israelowi – Jego dziedzictwu.
72 Więc im pasterzył w prawości swojego serca
i prowadził ich roztropną swoją dłonią.

*78.1 także: **Nauki**

*78,12 hebrajska nazwa Egiptu

**78,12 gr. Tanis - rezydencja faraona w dolnym Egipcie

*78,25 inni: chleb aniołów

*78,31 także: **możnych**

*78,51 Chemi - nazwa Egiptu w języku krajowców

*78,60 Przybytek wraz z Arką Przymierza przebywał w Szylo do czasu, gdy Peliszcini zabrali ją do Kirjath Jearym.

PSALM 79

1 *Pieśń Asafa.*

Boże,

do Twojego dziedzictwa wtargnęli poganie,
znieważyli Twój święty Przybytek,
przemienili Jeruzalaim w zwaliska.

2 Zwłoki Twych sług wydali na żer ptactwu nieba,
a cielesne natury **S** Twych pobożnych **wydali** zwierzętom ziemi.

3 Naokoło Jeruzalaim przelewali ich krew jak wodę
i nie było komu pochować.

4 Staliśmy się urągowskiem u naszych sąsiadów,
pośmiewiskiem i szyderstwem naszego otoczenia.

5 Dopóki, WIEKUISTY?

Czy będziesz się gniewać na wieki?

Czy Twoje uniesienie będzie pałać jak ogień?

6 Wylej Twój gniew na narody, które Ciebie nie znają
i na państwa, co nie wzywają Twego Imienia.

7 Bo pochłonęli Jakóba, a jego Przybytek spustoszyli.

8 Nie pamiętaj nam win **naszych** przodków;
niech nas szybko uprzedzi Twoje miłosierdzie,
bo jesteśmy bardzo wynędzniali.

9 Dla chwały Twojego Imienia,
wspomóż nas Boże naszego wybawienia i nas ocal;
odpuść nasze grzechy przez wzgląd na Twoje Imię.

10 Czemu mają mówić poganie: Gdzie ich Bóg?

Niechaj na **S** naszych oczach się ujawni
pomsta wśród ludów
za przelaną krew Twoich sług.

11 Niech dojdzie do Ciebie jęk więźnia;
według wielkości Twego ramienia oszczędź na śmierć skazanych.

12 Zwróć też naszym sąsiadom, siedmiokrotnie na ich łono,
pohańbienie jakim Cię lżyli, Panie.

13 A my,

Twój lud i trzoda Twojego pastwiska,
będziemy Cię wysławiać na wieki,

od pokolenia do pokolenia będziemy opowiadać Twoją chwałę.

PSALM 80

¹ *Przewodnikowi chóru, na sześć głosów.*

Pieśń Asafa na świadectwo.

- ² Wysłuchaj, Pasterzu Izraela, który prowadzisz Josefa, jak trzodę;
który zasiadasz nad cherubami;
zajaśnij.
- ³ Rozbudź Twoją potęgę wobec Efraima, Binjamina oraz Menassy,
przybądź nam na pomoc.
- ⁴ Panie, wskrześ nas *;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.
- ⁵ WIEKUISTY, Boże Zastępów,
dopóki będziesz pałać gniewem na modlitwę Twojego ludu?
- ⁶ Karmisz ich chlebem płaczu i poisz łez pełną miarą.
- ⁷ Czynisz nas **podmiotem** zwady dla naszych sąsiadów,
a nasi wrogowie wyśmiewają się z nas.
- ⁸ Panie Zastępów, wskrześ nas;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.
- ⁹ Ty przeniosłeś winorośl * z Micraimu,
po czym wygnałeś ludy, a ją zasadziłeś.
- ¹⁰ Uprzątnąłeś przed nią,
więc zapuściła swe korzenie i zapełniła ziemię.
- ¹¹ Góry okryły się jej cieniem,
a jej konary **podobne do** boskich cedrów.
- ¹² Rozniosła swoje rozsady aż do morza, a swoje odrośle aż do rzeki.
- ¹³ Czemu rozwaliłeś jej ogrodzenia?
Skubią ją wszyscy, **co** przechodzą drogą.
- ¹⁴ Obgryza ją odyniec z lasu, a dziki zwierz ją spasa.
- ¹⁵ Zwróć się, Panie Zastępów;
spójrz z niebios,
zobacz i wspomnij tę winnicę.
- ¹⁶ Rozsadę, którą zasadziła Twa prawica
oraz szczep, co Sobie utwierdziłeś.
- ¹⁷ Opalona **jest** ogniem, pocięta; ginie od grozy Twojego oblicza.
- ¹⁸ Niech Twa ręka będzie nad mężem Twej prawicy;
nad synem człowieka *, którego sobie postanowiłeś,
- ¹⁹ a nie odstępimy od Ciebie;
zachowaj nas przy życiu, a będziemy wzywać Twoje Imię.
- ²⁰ WIEKUISTY,
Panie Zastępów, wskrześ nas;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

***80,4** także: **odnów nas, powróć do nas, pociesz nas**

***80,9** symboliczna nazwa ludu Izraela

***80,18 C** także: Adama

PSALM 81

¹ *Przewodnikowi chóru Gitejczyków; psalm Asafa.*

² Zaśpiewajcie prawdziwemu Bogu, naszej potędze,

- wykrzykujcie Bogu Jakóba.
- ³ Wznieście pieśń, uderzcie w bębny, we wdzięczne cytry i lutnie.
- ⁴ Zadmijcie w trąby w miesiącu, podczas pełni,
w dzień naszej uroczystości.
- ⁵ Gdyż to **jest** ustawą dla Izraela, prawem Boga Jakóba.
- ⁶ Ustanowił je świadectwem w Josefie,
kiedy wystąpił przeciw ziemi Micraim.
Usłyszałem nieznaną mi mowę.
- ⁷ Wyzwoliłem jego grzbiet od brzemienia,
a jego ręce uwolniły się od cebra *.
- ⁸ Wołałeś w niedoli, zatem cię wyzwoliłem;
wysłuchałem cię w osłonie gromu;
doświadczyłem cię u wód szemrania. *Sela.*
- ⁹ Słuchaj Mój lud;
ostrzegam cię, Izraelu;
czy Mnie usłuchasz?
- ¹⁰ Nie będzie wśród ciebie cudzego boga,
nie będziesz się korzył obcemu bóstwu.
- ¹¹ Ja **jestem** WIEKUISTY, twój Bóg,
który cię wyprowadził z ziemi Micraim;
otwórz **szeroko** twoje usta, a je napelnię *.
- ¹² Lecz Mój lud nie usłuchał Mojego głosu oraz Izrael Mi nie uległ.
- ¹³ Więc zostawiłem go w uporze jego serca
i poszli za swoimi zamysłami.
- ¹⁴ Gdyby Mój lud Mnie słuchał, **gdyby** Izrael chodził Moimi drogami,
¹⁵ szybko bym upokorzył ich wrogów
oraz zwrócił Mą rękę przeciwko ich ciemnościom.
- ¹⁶ Schlebiali by mu nieprzyjaciele WIEKUISTEGO,
a ich czas trwałby na wieki.
- ¹⁷ I karmiłbym go wyborną pszenicą
oraz nasycił go miodem z Opoki.

***81,7** kosza do przenoszenia gliny i cegieł

***81,11** porównanie ze sposobem karmienia piskląt

PSALM 82

¹ *Pieśń Asafa.*

- Bóg stanął na zgromadzeniu mocarzy *, sędzi pośród sędziów.
- ² Dopóki będziecie sądzić przewrotnie *
i pobłażać obliczu złoczyńców? *Sela.*
- ³ Brońcie ubogiego i sieroty;
wymierzajcie sprawiedliwość biednemu i podupadłemu.
- ⁴ Uwalniajcie nędznych i uciśnionych;
wyzwalajcie ich z rąk złoczyńców.
- ⁵ **Lecz tego** nie pojmują oraz nie rozumieją;
chodzą w ciemności;
zachwiane **są** wszystkie podstawy ziemi.
- ⁶ Sądziłem, że jesteście bogami, **że** wy wszyscy **jesteście** synami Najwyższego.
[Jan 10,34](#)
- ⁷ Jednak pomrzecie jak ludzie, upadniecie jak każdy z panów.
- ⁸ Powstań prawdziwy Boże,

sądź ziemię,
przecież Ty panujesz **nad** wszystkimi ludami.

*82,1 także: **bogów**

*82,2 także: **niesprawiedliwie**

PSALM 83

1 *Śpiew, pieśń Asafa.*

2 Prawdziwy Boże, nie użyż sobie spokoju,
nie zamilknij oraz nie spocznij, Boże!

3 Bo oto Twoi wrogowie czynią wrzawę,
a Twoi nieprzyjaciele podnoszą głowę.

4 Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi
i razem się naradzają przeciwko osłoniętym Twą pieczęcią.

5 Powiadają:

Pójdźmy, wytępmy ich spośród narodów,
aby więcej nie było wspomniane imię Izraela.

6 Tak się jednomyślnie zmagają przeciw Tobie;
zawierają przymierze.

7 Namioty Edomitów, Izmaelitów, Moabitów i Hagrytów *.

8 Gebal *, Ammon, Amalek i Peleszet wraz z mieszkańcami Coru.

9 Z nimi łączy się Aszur, **który** stał się ramieniem synów Lota. *Sela.*

10 Spraw im jak Midianitom, Syserze i Jabinowi nad potokiem Kiszon.

Sędziów 7,8 + 4,5

11 **Tym**, co zginęli pod En-Dor oraz stali się mierzwą ziemi.

Sędziów 5,19

12 Spraw ich wodzom jak Orebowi, i jak Zeebowi;
aby wszyscy ich książęta byli jak Zebach i Calmuna,

Sędziów 7,25 + 8,5

13 **ci**, którzy powiedzieli: Zdobędziemy sobie niwy Boga.

14 Boże mój, uczyn im **tak**, jak **czyni** zamieć
oraz jak żdźbłu przed wiatrem.

15 Jak ogień, który zapala las, i płomień, co ogarnia góry pożarem,

16 tak ich rozpędź Twą nawałnicą, a Twoim huraganem ich zatrwoż.

17 Okryj hańbą ich twarz, by zapragnęli Twojego Imienia,
WIEKUISTY.

18 Niech będą pohańbieni i zatrwożeni na zawsze;
niech pobledną i zginą.

19 Niech poznają, że Ty,

którego Imię **jest** WIEKUISTY *,

jedynie **jesteś** Najwyższy na całej ziemi.

*83,7 za czasów Saula mieszkańcy wschodniej części Jardenu, a później prowincji Heg'r nad zatoką Perską

*83,8 górzysta okolica na południu morza Martwego, lub fenickie miasto Gbal (Byblos)

*83,19 w oryginale - tetragram wg. II Mojżesza 3,14

PSALM 84

1 *Przewodnikowi chóru Gitejczyków, pieśń Korachitów.*

2 Jak wdzięczne **są** Twoje przybytki,

WIEKUISTY Zastępów.

³ Tęskni i rwie się moja dusza do tych przedsióneków WIEKUISTEGO;
moje serce i ma cielesna natura ^S unoszą się do żywego Boga.

⁴ Jak wróbel, który odnalazł dom
oraz jaskółka swe gniazdo, w którym zostawiła pisklęta -

tak są dla nas Twoje ołtarze,
WIEKUISTY Zastępów,
Królu i mój Boże.

⁵ Szczęśliwi mieszkańcy Twego domu, będą Cię chwalić **na wieki** ^S. *Sela.*

⁶ Szczęśliwy człowiek, którego siła **jest** w Tobie,
a Twoje drogi w ich sercu.

⁷ **Ci**, którzy pielgrzymując przez dolinę morw, czynią ją źródłem,
bo okrywa ją deszcz błogosławieństwa. [2 Samuela 5, 23](#)

⁸ Idą od trudu do trudu, aż ukążą się Bogu na Cyonie.

⁹ WIEKUISTY,
Boże Zastępów,

wysłuchaj moją modlitwę;
o Boże, usłysz Jakóba. *Sela.*

¹⁰ Spójrz Boże na naszą tarczę;
wejrzyj na oblicze Twojego pomazańca.

¹¹ Przecież dzień w Twoich przedsiónekach lepszy **jest** od tysiąca;
wolę stać w progu domu mojego Boga,
niż mieszkać w namiotach bezprawia.

¹² Bo WIEKUISTY, Bóg prawdziwy **jest** słońcem i tarczą;
WIEKUISTY daje łaskę i chwałę,
nie odmawia dobrodziejstwa **tym, co** chodzą w nieskazitelnosci.

¹³ WIEKUISTY Zastępów,
szczęśliwy ten człowiek,
który Ci ufa.

PSALM 85

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Korachitów.*

² WIEKUISTY,

umiłowałeś Twoją ziemię,
przywróciłeś wygnańców Jakóba.

³ Zniosłeś winę * Twojego ludu, zatarteś cały ich grzech.

⁴ Powściągnąłeś cały Twój gniew,
ochłonałeś od ognia Twojego uniesienia.

⁵ Uspokój nas, Boże naszego ocalenia *,
i uśmierz Twe na nas oburzenie.

⁶ Czyż na wieki będziesz miał do nas urazę?

Czy Twój gniew będziesz przenosił z pokolenia na pokolenie?

⁷ Czy z powrotem nas nie ożywisz,
a Twój lud się ucieszy przy * Tobie?

⁸ Objaw nam, WIEKUISTY, Twą łaskę i użyż nam Twej pomocy *.

⁹ Słyszę co mówi Bóg,
WIEKUISTY,

zapowiada pokój Swojemu ludowi
oraz **tym, którzy** Go miłują,
jeśli nie wrócą do niedorzeczności.

¹⁰ Przecież dla bogobojnych bliską **jest** Jego pomoc *,

aby chwała zapanowała na naszej ziemi.

¹¹ Miłosierdzie i prawda się zeszyły, sprawiedliwość i zgoda się całują.

¹² Prawda wyrasta z ziemi, a sprawiedliwość patrzy z niebios.

¹³ WIEKUISTY także użyczy szczęścia, a ziemia wyda swój plon.

¹⁴ Przed Nim będzie szła sprawiedliwość,
gdy na drodze postawi swe stopy.

*85,3 także: **nieprawość**

*85,5 + 8 + 10 także: **zbawienia, wyzwolenia, ratunku**

*85,7 także: **w Tobie, przez Ciebie, dla Ciebie, dzięki Tobie**

PSALM 86

¹ *Modlitwa Dawida.*

WIEKUISTY,

skłoń Twoje ucho i mi odpowiedz,

bo **jestem** nędzny i żebrzący ^S.

² Ochroń mą duszę, bo przecież jestem wierny *;

Ty wspomóż Twojego sługę, **co** Ci ufa,
mój Boże.

³ Zmiłuj się nade mną, Panie, bo ustawicznie do Ciebie wołam.

⁴ Pociesz duszę Twojego sługi,
Panie,

bo wznoszę do Ciebie mą duszę.

⁵ Gdyż Ty, Panie, **jestes** dobry i pobłażliwy,
oraz wielce łaskawy dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

⁶ Wysłuchaj moją modlitwę,
WIEKUISTY,

oraz zwróć uwagę na głos mojego błagania.

⁷ Wzywam Cię w dzień mojej niedoli, gdyż Ty mi odpowiesz.

⁸ Nikt Ci nie dorówna pomiędzy bóstwami, Panie;
nic nie dorówna Twoim dziełom.

⁹ Wszystkie ludy, które stworzyłeś, przyjdą
oraz przed Tobą się ukorzą,

Panie,

złożą cześć Twojemu Imieniu.

¹⁰ Bo Ty **jestes** wielki i cudotwórczy,
Ty sam jeden, Boże.

¹¹ Wskaż mi Twoją drogę,
WIEKUISTY,

a będę postępował w Twojej prawdzie;
zjednaj me serce dla czci Twojego Imienia.

¹² Wielbić Cię będę, Boże, Panie mój, całym moim sercem
i czcić Twoje Imię na wieki.

¹³ Gdyż wielka **jest** Twoja łaska względem mnie;
ocaliłeś mą duszę z głębokiej otchłani.

¹⁴ Boże, niecni powstałi przeciw mnie
i zastęp okrutników pożąda mojej duszy,
a Ciebie przed sobą nie mają.

¹⁵ Zaś Ty,
Panie,

jestes Bogiem miłosiernym i łaskawym,

nieskorym do gniewu, pełnym litości i prawdy.
16 Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną;
udziel Twojej opieki Twemu słudze i wspomóż syna Twej służebnicy.
17 Uczyni mi znak łaski,
a zobaczą **to** moi nieprzyjaciele i się zawstydzą,
że Ty,
WIEKUISTY,
wspomagasz mnie i pocieszasz.

*86,2 także: uświęcony; czysty, oddzielony; łaskawy, pobożny

PSALM 87

1 *Pieśń Korachitów, śpiew.*
Jego twierdza na świętych górach *.
2 WIEKUISTY miłuje wrota Cyonu,
bardziej niż wszystkie siedziby Jakóba.
3 Głoszą wspaniałości o tobie - miasto Boże. *Sela.*
4 Zaiste, mym przyjaciółom wspominam Rachab * i Babel;
oto obcy **S** - Peleszet i Cor ** oraz lud **S** Kusza *** **powiedzą:**
tylko **S** tam się urodziłem ****.
5 Następnie powiedzą o Cyonie:
Niejeden mąż z męża się w nim urodził,
a On go utwierdził,
Najwyższy.
6 WIEKUISTY liczy,
spisując narody **i mówiąc:**
Ten się tam urodził. *Sela.*
7 Gdyż w tobie będą śpiewać wszystkie Moje dzieci *.

*87,1 inni uważają tą część wiersza za tytuł

*87,4 synonim Egiptu

**87,4 spolszczone: Tyr

***87,4 czyli Etiopczycy

****87,7 S także: powstałem, wzniosłem się, obudziłem, zmartwychwstałem

*87,7 S wszyscy mieszkańcy

PSALM 88

1 *Śpiew, pieśń Korachitów.*
Przewodnikowi chóru Macholitów, do śpiewania.
Dumanie Hemana Ezechity.
2 WIEKUISTY,
Boże mojego ocalenia *,
dniem i nocą wołam do Ciebie.
3 Niech **do** Ciebie dojdzie ma modlitwa;
skłoń Twe ucho do mojej skargi.
4 Bo syta **jest** cierpień moja dusza, a me życie chyli się do grobu.
5 Jak mąż bezwładny, zaliczony jestem do zstępujących w mogiłę *.
6 Pośród umarłych moje łożo *;
podobny jestem do poległych, **co** spoczęli w grobie;
tych, których już nie wspominasz,

gdyż oni zostali wyłączeni spod Twojej ręki.
7 W głęboką przepaść mnie strąciłeś, w ciemnice i otchłanie.
8 Na mnie się oparł Twój gniew
i przytłaczasz mnie wszystkimi nawałnicami. *Sela.*
9 Oddaliłeś ode mnie mych znajomych,
uczyniłeś mnie dla nich ohydą;
jestem zamknięty,
nie mogę wyjść.
10 Z nędzy zboleło moje oko;
codziennie Cię wzywam,
WIEKUISTY,
i do Ciebie wyciągam moje ręce.
11 Czy uczynisz cud dla umarłych?
Czy umarli powstają * i czy będą Cię wystawiali? *Sela.*
12 Czy to w grobie będzie głoszona Twoja łaska,
a Twoja niezawodność w nicości?
13 Czy w ciemnościach jest znany Twój cud,
a Twoja sprawiedliwość w Krainie Zapomnienia?
14 Ja więc, wołam do Ciebie,
WIEKUISTY,
oraz z ranka uprzedza Cię ma modlitwa.
15 O WIEKUISTY,
czemu porzucasz moją duszę i ukrywasz przede mną Twe oblicze?
16 Jestem nędzny i konający od wstrząsów *;
znosiłem Twoje grozy, upadam.
17 Przeszły po mnie Twe ognie i skruszyły mnie Twoje trwogi.
18 Ogarnęły mnie jak bezustanne fale i razem mnie otoczyły.
19 Oddaliłeś ode mnie przyjaciela,
towarzysza,
a dla mych znajomym **jestem** ciemnością.

***88,2 S** także: **zbawienia, ratunku, wyzwolenia**

***88,5** w zrozumieniu: powszechnie mnie uważają za umarłego

***88,6** stąd: dom łóżek, czyli szpital

***88,11 S** także: **zmartwychwstają**

***88,16** inni: od młodości

PSALM 89

1 *Dumanie Ethana, Ezrachity.*
2 Wiecznie będę śpiewał o łaskach WIEKUISTEGO,
i moimi ustami ogłaszał Twoją prawdę *
od pokolenia do pokolenia.
3 Zaprawdę powiedziałem:
Twoja łaska **jest** ustalona na wieki;
utwierdziłeś Twą niezawodność * w niebiosach.
4 Z Moim wybrańcem zawarłem przymierze;
zaprzysiągłem Dawidowi, Mojemu słudze,
5 że na wieki utrwale jego ród;
a tron jego zbudowałem aż do **S** pokolenia i pokolenia. *Sela.*
6 Niebiosa wystawiają Twoje cuda,
WIEKUISTY,
i Twoją niezawodność * w zborze świętych.

⁷ Bowiem na wysokościach kto dorówna WIEKUISTEMU,
kto **jest** podobny do WIEKUISTEGO między synami * Boga?

⁸ Pan **jest** wielbiony w niezliczonym zgromadzeniu świętych
i wspaniały ponad całym swym otoczeniem.

⁹ WIEKUISTY,

Boże Zastępów,

któż potężny jak Ty, WIEKUISTY, a Twoim otoczeniem - prawda.

¹⁰ Ty władasz **nad** pysznością morza;

gdy podnoszą się jego fale - Ty je poskramiasz.

¹¹ Ty zdeptałeś zuchwalca, jako poległego;

ramieniem Twojej potęgi rozproszyłeś Twych wrogów.

¹² Twoimi **są** niebiosa, Twoją **jest** również ziemia;

Ty ustanowiłeś świat i **to**, co go wypełnia.

¹³ Północ i Południe - Ty je stworzyłeś;

wśród ^S Twojego Imienia śpiewają Tabor i Hermon.

¹⁴ Twoją **jest** moc i potęga;

Twoją **jest** silna dłoń, Twoja prawica **jest** wzniosłą.

¹⁵ Sprawiedliwość i sąd * **są** podstawą Twojego tronu;

Twoje oblicze poprzedzają: Miłosierdzie ** i prawda.

¹⁶ Szczęśliwy lud, który zna głos mocno brzmiący ^{S*},

WIEKUISTY,

i postępuje w świetle Twojego oblicza.

¹⁷ W Twym Imieniu zawsze się weselą

oraz chlubią się Twoją sprawiedliwością.

¹⁸ Bo Ty jesteś ozdobą ich siły i Twą łaską wywyższa się nasz róg.

¹⁹ Gdyż od WIEKUISTEGO **pochodzi** nasza tarcza,

a nasz król od Świętego w Israelu.

²⁰ Niegdyś,

mówiąc w objawieniu, powiedziałeś do Swego pobożnego:

Udzieliłem mocy bohaterowi, wyniosłem młodzieńca z ludu.

2 Samuela 7,4 - 17

²¹ Znalazłem Mojego sługę Dawida;

^S przez olej namaściłem go Mym pomazaniem.

²² Przy nim wytrwa Ma ręka, a Moje ramię go zasili.

²³ Nie rzuci się na niego wróg oraz nie uciemieży go syn bezprawia.

²⁴ Skruszę przed nim jego nieprzyjaciół i zgromię jego przeciwników.

²⁵ Także przy nim Ma prawda * i łaska;

przez Moje Imię wywyższy się jego róg.

²⁶ Położę na morze jego rękę, a jego prawicę * na rzeki.

²⁷ On Mnie będzie nazywać: Tyś mój Ojciec,

mój Bóg i Opoka mojego zbawienia *.

²⁸ Ja go też ustanowię pierworodnym

i najwyższym nad królami ziemi.

²⁹ Moją łaskę zachowam mu na wieki

i będzie mu wierne Me przymierze.

³⁰ Na zawsze utrwale jego ród, a tron jego **podobnie** jak dni niebios.

³¹ A jeżeli jego synowie opuszczą Moje Prawo

i nie będą postępować według Moich wyroków;

³² jeśli znieważą Me ustawy i nie będą strzec Mych przykazań -

³³ biczem napomnę ich odstępstwo oraz ich winę - plagami;

³⁴ ale nie cofnę od niego Mojej łaski i nie zaprę się Mojej prawdy *.

³⁵ Nie naruszę Mojego przymierza oraz mowy Mych ust nie zmienię.

- ³⁶ Raz **na zawsze** przysięgłem na Mą świętość.
Czy skłamię Dawidowi?
- ³⁷ Jego ród zostanie na wieki, jego tron przede Mną jak słońce,
³⁸ i jak księżyc, wierny świadek na niebie **S**;
będzie utwierdzony na wieki *. *Sela.*
- ³⁹ Ale ty go porzuciłeś, **nim** wzgardziłeś,
uniósłeś się na twojego pomazańca.
- ⁴⁰ Zerwałeś przymierze twego sługi
i w prochu znieważyłś jego diadem.
- ⁴¹ Zburzyłeś wszystkie jego warownie,
a jego twierdze przemieniłeś w zwaliska.
- ⁴² Po drodze obdzierają go wszyscy przechodnie,
stał się pośmiewiskiem **dla** swych sąsiadów.
- ⁴³ Wyniosłeś prawicę jego ciemiężców,
uradowałeś wszystkich jego wrogów.
- ⁴⁴ Odwróciłeś ostrze jego miecza **i** nie dałeś mu ratunku na wojnie.
- ⁴⁵ Znieważyłś jego blask, a tron jego powaliłeś na ziemię.
- ⁴⁶ Skróciłeś dni jego młodości oraz okryłeś go hańbą. *Sela.*
- ⁴⁷ Jak długo będziesz się ukrywał,
WIEKUISTY,
a jak ogień będzie pałał Twój gniew?
- ⁴⁸ Wspomnij jak jestem nikły;
czy **S** na marne stworzyłeś wszystkich synów ludzkich?
- ⁴⁹ Który człowiek będzie żył, nie widząc śmierci,
i z mocy grobu ocali swoją duszę? *Sela.*
- ⁵⁰ Gdzie Twoje dawne łaski,
Panie,
które w Swojej wierności przysięgłeś Dawidowi?
- ⁵¹ Wspomnij, Panie, na wstyd Twoich sług,
który nosiłem w moim łonie od wszystkich, licznych narodów;
- ⁵² którym mnie lżyli Twój wrogowie,
WIEKUISTY,
którym lżyli kroki Twojego pomazańca.
- ⁵³ **Niech** WIEKUISTY **będzie** pochwalony na wieki.
Amen, i amen.

*89,2 + 3 + 6 także: niezawodność, wierność; **S** szczerość, prawdomówność, prawdziwość

*89,7 także: dziećmi

*89,15 także: wyrok; ocena, sprawa sądowa

**89,15 C także: miłość

*89,16 C surmy - w Izraelu rozlegają się przy składaniu ofiar

*89,25 także: wierność, stałość, solidność

*89,26 władza Dawida sięgała od morza Śródziemnego do Eufratu i Tygrysu

*89,27 także: ocalenia, wyzwolenia; **C** pomocy

*89,34 także: wierności, stałości, solidności

*89,38 S także: doczesność, obecne czasy

PSALM 90

¹ *Modlitwa Mojżesza, Bożego męża **

Panie,

Ty byłeś **dla** nas schronieniem ****** od pokolenia do pokolenia.

² Zanim się góry narodziły, nim stworzyłeś ziemię i świat,
Ty od wieku **jesteś** Bogiem do wieku.

- ³ Przyrowadzasz człowieka do prochu * i powiadasz:
Nawróćcie się, synowie Adama.
- ⁴ Przecież tysiąc lat **jest** w Twoich oczach jak dzień wczorajszy,
który przeminął;
jak straż * w nocy.
- ⁵ Porwałś ich, więc są jak sen;
jak trawa z rana, co się odnawia.
- ⁶ O poranku zakwita i się rozrasta, a wieczorem jest ścięta i zwiędła.
- ⁷ Bo giniemy od Twojego gniewu,
a Twoim uniesieniem jesteśmy porażeni.
- ⁸ Stawiłeś przed Siebie nasze winy
oraz nasze tajniki przed światło Twego oblicza.
- ⁹ Tak, pod Twoją grozą mijają wszystkie nasze dni,
a nasze lata nikną jak marzenie.
- ¹⁰ Liczba naszego wieku * jest niekiedy siedemdziesiąt lat,
a przy siłach i osiemdziesiąt lat,
a ich chlubą męka i boleść;
bowiem szybko nas spędzasz, zatem ulatujemy.
- ¹¹ Kto rozważa siłę Twojego gniewu
i według Twojej grozy **siłę** Twojego uniesienia?
- ¹² Naucz nas liczyć nasze dni, byśmy serce roztropne nabyli *.
- ¹³ Zwróć się, WIEKUISTY.
Jak długo jeszcze?
Ulituj się nad Twoimi sługami.
- ¹⁴ Rano nasyc nas Twoją łaską,
byśmy się mogli weselić przez wszystkie nasze dni.
- ¹⁵ Pociesz nas na miarę dni, w których nas trapiłeś,
na miarę lat przez które oglądaliśmy niedolę.
- ¹⁶ Przed Twoimi sługami niech się objawi Twoje dzieło,
a Twoja świetność nad ich synami.
- ¹⁷ I niech będzie upodobanie nad nami,
WIEKUISTEGO,
naszego Boga.
- Utwardź pomiędzy nami sprawę naszych rąk;
tak, sprawę naszych rąk, ją utwórz.

*90,1 najprawdopodobniej spisał go Jezajasz, na podstawie osnowy starej, znanej temu prorokowi, modlitwy Mojżesza.

90,1 dokładniej: **miejszem określonym

*90,3 właściwiej: do skruszenia (do skruchy)

*90,4 Israelici dzielili noc na 3 części, zaś Grecy i Rzymianie na 4. W nich zmieniały się nocne straże

*90,10 właściwie: **dni naszych lat**

*90,12 inni: przynieśli Ci w ofierze

PSALM 91

- ¹ Ty, co zasiadasz pod osłoną Najwyższego
i pod cieniem Wszechmocnego przebywasz.
- ² Wzywaj WIEKUISTEGO:
- ^S Moja obrono i moja twierdzo; Boże mój, któremu ufam.
- ³ On cię wybawi od zastawionych * sideł oraz od zgubnej zarazy.
- ⁴ Osłoni cię Swym skrzydłem,
a pod Jego lotkami będziesz bezpieczny;

tarczą oraz puklerzem jest Jego prawda.

- ⁵ Nie ulęknieś się strachu nocy, **ani** strzały lecącej **podczas** dnia.
- ⁶ Zarazy, która pełza w ciemności; **ani** moru, **co** niszczy w południe.
- ⁷ U twego boku padnie tysiąc, a miriady * przy twej prawicy;
lecz do ciebie **to** się nie zbliży.
- ⁸ Tylko twoimi oczyma będziesz patrzeć
i zobaczysz zapłatę niegodziwych.
- ⁹ Gdyż WIEKUISTEGO - swoją obronę,
bo Najwyższego uczyniłeś twą ucieczką.
- ¹⁰ Nie spotka cię nieszczęście,
ani klęska nie zbliży się do twojego namiotu.
- ¹¹ Bo On ustanowił **dla** ciebie Swych aniołów,
aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.
- Mateusz 4,6; Łukasz 4,10**
- ¹² Na dłoniach cię uniosą, byś o kamień nie potracił twojej nogi.
- ¹³ Będziesz stąpał po szakalu i żmii, zdepczesz lwa oraz smoka *.
- ¹⁴ Dlatego, że Mnie umiłował - **mówi Pan** - obronię go,
bo uznał Moje Imię.
- ¹⁵ Gdy Mnie wezwie - wysłucham go;
będę przy nim w niedoli,
wyzwolę go i zaszczycę.
- ¹⁶ Nasycę go długim życiem i ukażę mu Moje zbawienie *.

***91,3** inni: od sideł ptasznika

***91,7** miriada = 10.000

***91,13 S** także: węża; **C** potworę

***91,16** także: **ocalenie, ratunek, wyzwolenie**

PSALM 92

- ¹ *Psalm; pieśń na dzień szabatu.*
- ² Miło **jest** chwalić WIEKUISTEGO i sławić Twoje Imię, o Najwyższy.
- ³ Z rana opiewać Twoje miłosierdzie,
a po nocach Twą niezawodność;
- ⁴ na dziesięciostrunnej lutni, na lirze oraz przy dźwięku cytry.
- ⁵ Ponieważ uratowałeś mnie, WIEKUISTY, Twoimi czynami;
o dziełach Twoich rąk będę śpiewał.
- ⁶ Jak wzniosłe **są** Twoje dzieła,
WIEKUISTY,
i niezmiernie głębokie Twe zamysły.
- ⁷ Człowiek jest nierozumny - **więc tego** nie odgadnie;
ograniczony - **więc** tego nie dociecze.
- ⁸ Jeśli jak trawa rozrastają się niegodziwi
i rozkwitają wszyscy złoczyńcy *,
to **po to**, by byli zatraceni na wieki.
- ⁹ A Ty, WIEKUISTY, **jesteś** wzniosły na wieki.
- ¹⁰ Bo oto Twoi wrogowie, WIEKUISTY, bo oto Twoi wrogowie zginą;
wszyscy złoczyńcy * będą rozproszeni.
- ¹¹ Ale mój róg wzniosłeś - niby bawoli;
namaszczony jestem zieloną oliwą.
- ¹² Moje oko napawa się moimi prześladowcami;
moje ucho usłyszy o złoczyńcach, którzy powstałi przeciw mnie.

- ¹³ Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wystrzeli jak cedr Libanu.
¹⁴ Ci,
zaszczepieni w domu WIEKUISTEGO,
zakwitną na dziedzińcach prawdziwego Boga.
- ¹⁵ Nawet w starości pokryją się owocem, będą pełni soków i zieleni.
¹⁶ By opowiadać,
że WIEKUISTY,
ma Opoka,
jest sprawiedliwym Bogiem
i nie ma w Nim niesprawiedliwości *.

*92,8 + 10 także: **nieprawi**

*92,16 także: **nieprawości; zła; C krzywdy**

PSALM 93

- ¹ WIEKUISTY króluje,
przyodział się we wspaniałość;
WIEKUISTY przyodział się w potęgę i się przepasał.
- ² Oto **jest** utwierdzony świat oraz się nie zachwieje.
- ³ Utwierdzony Twój dawny tron oraz Ty sprzed wieków.
- ⁴ Podniosły strumienie,
WIEKUISTY,
strumienie wznoszą swój szum;
rzeki podnoszą swoją nawałnicę.
- ⁵ Nad łoskot wielkich wód, nad wspaniałe bałwany morza,
wspanialszym na wysokości **jest** BÓG.
- ⁶ Twoje świadectwa zupełnie się utwierdziły nad Twym domem,
któremu przystoi świętość,
WIEKUISTY,
na wieczne czasy.

PSALM 94

- ¹ Boże pomsty,
WIEKUISTY,
Boże pomsty - zajaśnij.
- ² Podnieś się sędzio ziemi i daj odpłatę pysznym.
- ³ Jak długo niegodziwi,
WIEKUISTY,
jak długo będą górować niegodziwi;
- ⁴ bluzgać, hardo przemawiać i przechwalać się wszyscy złoczyńcy?
- ⁵ Dręczą Twój lud, WIEKUISTY, i Twoje dziedzictwo gnębią.
- ⁶ Wdowę i przybysza zabijają, a sieroty mordują.
- ⁷ Mówią:
WIEKUISTY nie widzi; nie zwraca uwagi Bóg Jakóba.
- ⁸ Zastanówcie się nieroztropni w narodzie, ograniczeni –
kiedy się opamiętacie?
- ⁹ Czyż **Ten**, kto ukształtował ucho - nie usłyszy?
Albo czy **Ten**, kto zbudował oko - nie zobaczy?
- ¹⁰ Kto karci narody - czyżby nie karał?
On, co człowieka uczy wiedzy.

- 11 WIEKUISTY zna zamysły ludzi, że są marne.
12 Szczęśliwy mąż, którego karcisz, BOŻE *,
i w Twoim Prawie go nauczasz.
13 Aby mu dać otuchę w dni niedoli,
dopóki nie będzie wykopany grób niegodziwego.
14 Gdyż WIEKUISTY nie porzuci Swojego ludu
i Swojego dziedzictwa nie opuści.
15 Bowiem sąd wróci z powrotem do sprawiedliwości,
a oprócz niego wszyscy prawego serca.
16 Kto przy mnie stawał przeciwko niegodziwym?
Kto dla mnie występował przeciw nieprawym?
17 Gdyby WIEKUISTY nie był mą pomocą,
moja dusza niemal by legła w grobie *.
18 Gdy sądziłem, że już się chwieje ma noga –
Twoja łaska,
WIEKUISTY,
mnie wsparła.
19 Kiedy myśli ścierają się w moim wnętrzu,
Twoje pocieszenia rozweselają mą duszę.
20 Czy sprzymierzył się z Tobą tron bezprawia,
i sprawca krzywdy zamiast prawa?
21 Skupiają się przeciw duszy sprawiedliwego
i niewinną krew potępiają.
22 Ale WIEKUISTY będzie dla mnie Twierdzą;
mój Bóg Opoką * mego schronienia.
23 Przeciw nim zwróci ich nieprawość i z powodu ich złości wygubi;
wygubi ich WIEKUISTY,
nasz Bóg.

*94,12 tu, w formie skróconej

*94,17 S Krainie Umarłych

*94,22 także: Skalą

PSALM 95

- 1 Pójdźcie,
zaśpiewajmy WIEKUISTEMU,
wysławiajmy Opokę * naszego zbawienia **.
2 Przywitajmy Jego oblicze dziękczynieniem
oraz zanućmy Mu pieśniami.
3 Bo WIEKUISTY jest wielkim Bogiem
i wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
4 W Jego ręce są głębie ziemi; Jego są szczyty gór.
5 Jego jest morze - bo On je stworzył,
i ląd, który ukształtowały Jego ręce.
6 Pójdźmy,
ukorzmy się i pokłońmy,
klękniemy przed WIEKUISTYM - naszym Stwórcą.
7 Gdyż On jest naszym prawdziwym Bogiem,
a my ludem, któremu pasterzy,
trzodą Jego ręki.
Od dzisiaj, jeśli Jego głos usłyszycie, [Hebrajczyków 3,7 + 4,7](#)

- ⁸ nie zatwardzajcie waszego serca jak w Meriba *,
jak na puszczy w dzień doświadczenia,
⁹ gdy kusili Mnie wasi ojcowie;
doświadcza, chociaż widzieli Moje dzieło.
- ¹⁰ Gardziłem tym pokoleniem przez czterdzieści lat
oraz wypowiedziałem:
To lud obłąkanego serca,
i nie poznali Moich dróg.
- ¹¹ Tak, że przysiągłem w Moim gniewie,
że nie wejdą
do Mojego
miejsca odpoczynku *.
[Hebrajczyków 4,3](#)

***95,1** także: **Skalę**

****95,1** także: **ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C pomocy**

***95,8 S** w buncie

***95,11 S** także: **odpoczynku; C Mojej siedziby**

PSALM 96

- ¹ Zaśpiewajcie WIEKUITEMU nową pieśń;
śpiewaj WIEKUITEMU cała ziemia.
- ² Śpiewajcie WIEKUITEMU,
wysławiajcie Jego Imię,
dzień po dniu zwiastujcie Jego zbawienie *.
- ³ Między ludami opowiadajcie Jego chwałę,
Jego cuda pomiędzy wszystkimi narodami.
- ⁴ Bowiem wielkim **jest** WIEKUISTY oraz wielce sławionym;
wspanialszym niż wszystkie bóstwa.
- ⁵ Gdyż wszystkie bóstwa pogan **są** nicością *;
a WIEKUISTY stworzył niebiosy.
- ⁶ Przed Jego obliczem chwała i urok;
w Jego świątyni potęga i wspaniałość.
- ⁷ Nieście WIEKUITEMU rodziny ludów;
nieście WIEKUITEMU sławę i cześć.
- ⁸ Nieście WIEKUITEMU cześć Jego Imienia;
składajcie dary oraz wchodźcie do Jego przedsionków.
- ⁹ W uroczystym nastroju ukorcie się przed WIEKUISTEM;
zadrzyj przed Nim cała ziemia.
- ¹⁰ Głoście pomiędzy narodami:
WIEKUISTY króluje,
a świat będzie utwierdzony - nie zachwieje się;
Pan będzie sądził ludy w sprawiedliwości.
- ¹¹ Niech się weselą niebiosy, niech się raduje ziemia,
niechaj zahuczy morze i wszystko, co je zapełnia.
- ¹² Niech się cieszy pole i wszystko co na nim **jest**;
niech się zarazem rozradują wszystkie leśne drzewa.
- ¹³ W obliczu WIEKUISTEGO,
bo idzie,
bo idzie by sądzić ziemię;
będzie sądził świat w sprawiedliwości, a ludy w **S** Swojej prawdzie.

*96,2 także: ratunek, ocalenie, wyzwolenie; C pomoc

*96,5 także: bałwanami

PSALM 97

¹ WIEKUISTY króluje;
niechaj się cieszy ziemia oraz niech się radują niezliczone wyspy.
² Wokół Niego mgły i obłoki;
podstawą Jego tronu **jest** sprawiedliwość i prawo.
³ Przed Nim kroczył ogień i palił wokoło Jego wrogów;
⁴ a Jego błyskawice oświetlały świat zamieszkały **S**.
Widziała to ziemia i zadrżała.
⁵ Przed WIEKUISTYM,
przed Panem całej ziemi, góry jak wosk stopniały.
⁶ Niebiosy głosiły Jego sprawiedliwość
i wszystkie ludy widziały Jego chwałę.
⁷ Korzą się przed Nim wszyscy, co wychwalają bóstwa,
zawstydzeni **są** czciciele posągów i wielbiciele bożyszcz.
⁸ Słyszysz to oraz cieszy się Cyon,
a z Twych wyroków, WIEKUISTY, cieszą się córki Judy.
⁹ Bowiem na całej ziemi - Ty,
WIEKUISTY, Najwyższy,
jesteś wielce wyniesiony nad wszystkich bogów.
¹⁰ **Wy, którzy** miłujecie WIEKUISTEGO - miejcie w nienawiści zło;
Ten, który czuwa nad życiem Swoich świętych * -
ocali ich z rąk niegodziwców.
¹¹ Światło rozsiiane **jest** dla sprawiedliwego
i radość serca dla prawych.
¹² Cieszcie się w * WIEKUISTYM sprawiedliwi
i wysławiajcie pamiątką Jego świętość.

*97,10 co znaczy: **czystych i oddzielonych**; także: **wiernych, łaskawych, pobożnych**

*97,12 **S** także: **przy; dla, dzięki**

PSALM 98

¹ *Pieśń.*
Zaśpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń,
ponieważ dokonał cudów;
wsparała Go Jego prawica i Jego święte ramię.
² WIEKUISTY oznajmił Swoje zbawienie *;
na **S** oczach narodów odsonił Swoją sprawiedliwość.
³ Wspomniał **na** łaskę oraz Swą niezawodność dla domu Izraela,
więc wszystkie krańce ziemi zobaczyły zbawienie * naszego Pana.
⁴ Cała ziemi - wzniescie okrzyki WIEKUISTEMU,
wybuchnijcie,
radujcie się i śpiewajcie.
⁵ Śpiewajcie WIEKUISTEMU na cytrze - na cytrze i głosem pieśni.
⁶ Na trąbach i głosem surmy;
wykrzykujcie przed WIEKUISTYM - Królem.
⁷ Niechaj zahuczy morze i **wszystko**, co je zapełnia;

świat oraz jego mieszkańcy.
⁸ Niech rzeki przyklasną dłonią i pospołu góry zawtórują,
⁹ przed WIEKUISTYM;
bo idzie, by sądzić ziemię.
Będzie sądził świat w sprawiedliwości i ludy **pośród** ^S prawości ^{*}.

*98,2 + 3 także: **ocalenie, ratunek, wyzwolenie; C pomoc**

*98,9 także: **sprawiedliwości, słuszności**

PSALM 99

¹ WIEKUISTY króluje - niech zadrżą narody;
zasiadł na cherubach - niech zachwieje się ziemia.
² Wielki BÓG na Cyonie, wzniesiony nad wszystkie narody.
³ Niech wystawiają Twoje Imię,
gdyż ono **jest** wielkie, wspaniałe i święte.
⁴ Potężny Król umiłował sąd ^{*};
Ty utwierdziłeś prawość ^{**};
Ty w Jakóbie uczyniłeś Prawo i Sprawiedliwość.
⁵ Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga,
korzcie się u podnóżka Jego stóp;
ponieważ On **jest** święty.
⁶ Mojżesz i Ahron pomiędzy Jego kapłanami,
a Samuel między **tymi, co** wzywają Jego Imienia;
wołali do WIEKUISTEGO, a On ich wysłuchał.
⁷ Przemawiał do nich spośród słupa obłoku;
strzegli Jego świadectw i Prawa, które im powierzył.
⁸ WIEKUISTY,
nasz Boże,
Ty ich wysłuchałeś,
byłeś dla nich Bogiem pobłażliwym, chociaż karałeś ich postępkami.
⁹ Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga
oraz korzcie się ^{*} przed Jego świętą górą;
gdyż świętym **jest**
WIEKUISTY,
nasz Pan.

*99,4 także: **zasady prawne, prawość, sprawiedliwość**

99,4 także: **prosty kierunek, równość

*99,9 także: **oddawajcie pokłony**

PSALM 100

¹ *Pieśń dziękczynna.*
Wykrzykuj WIEKUISTEMU cała ziemi!
² Służcie WIEKUISTEMU w radości,
przyjdźcie przed Niego z weselem.
³ Uznajcie,
że WIEKUISTY,
Wszechmocny,
On nas stworzył oraz do Niego należymy;
jego lud i trzoda, której **jest** Pasterzem.

- ⁴ Z dziękczynieniem wejdźcie do Jego bram,
z uwielbieniem na Jego dziedzińce;
dziękujcie Mu,
wychwalajcie * Jego Imię.
- ⁵ Bowiem BÓG **jest** zbawienny *, na wieki **jest** Jego łaska,
a Jego prawda ** od pokolenia do pokolenia.

*100,4 także: klękajcie przed Jego Imieniem

*100,5 także: dobry, życzliwy, łaskawy

**100,5 także: wierność, stałość

PSALM 101

- ¹ *Pieśń Dawida.*
Miłość i sąd * wyśpiewam;
Tobie, WIEKUISTY, zanucę.
- ² Będę uważał na nieskazitelną drogę - kiedy mnie nawiedzisz?
Będę postępował w niewinności serca pośród mojego domu.
- ³ Nie postawię przed moje oczy nikczemnej rzeczy,
bo sprawy występnej nienawidzę;
ona nie przylgnie do mnie.
- ⁴ Będzie stronić ode mnie przewrotne serce;
nie chcę znać złego.
- ⁵ Zniweczę **tego, który** skrycie oczernia swego bliźniego;
nie ścierpię człowieka wyniosłych oczu i nadętego serca.
- ⁶ Moje oczy **skierowane są** ku wierzącym * na ziemi,
by ze mną przebywali.
Kto chodzi nieskazitelną drogą - ten mi będzie służył.
- ⁷ Pośród Mojego domu nie zamieszka obłudnik,
a ten, kto głosi fałsz nie ostoi się przed Moimi oczami.
- ⁸ Każdego ranka będę niszczył **tych** niegodziwych w kraju,
by wytepić z miasta WIEKUISTEGO wszystkich,
co
czynią
nieprawość.

*101,1 także: tron sprawiedliwości, prawości; plan; **C** sprawiedliwość

*101,6 także: ufającym; mającym porękę, świadectwo; wzmacniającym; utwierdzonym

PSALM 102

- ¹ *Modlitwa strapionego,*
gdy zwątpił i wylewa swój żal przed WIEKUISTYM.
- ² WIEKUISTY,
wysłuchaj moją modlitwę i niech dojdzie do Ciebie me wołanie.
- ³ W dzień mojej niedoli nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza,
skłoń ku mnie Twoje ucho,
i w dzień, w którym **Cię** wzywam, szybko mi odpowiedz.
- ⁴ Bo moje dni znikają jak dym,
a moje członki **są** jak rozpalone głownie.
- ⁵ Porażone - jak **słońcem** trawa - zwiędło też moje serce,
i zapominam jeść mój chleb.

- ⁶ Od głosu mojego jęku przylgnęło me ciało do mej kości.
⁷ Podobny jestem do pelikana na puszczy
i jakby puchacza w zwaliskach.
⁸ Czuwam i jestem niczym samotny ptak na dachu.
⁹ Cały dzień urągają mi moi wrogowie
oraz mnie przeklinają * ci, co się pastwią nade mną.
¹⁰ Popiół jadam jak chleb, a mój napój zakrapiam łzami.
¹¹ Przed grozą i Twoim gniewem, gdyż mnie uniosłeś i rzuciłeś.
¹² Moje dni są jak wydłużony cień; zwiędłem jak trawa.
¹³ A Ty,
WIEKUISTY,
panujesz na wieki i Twa chwała od pokolenia do pokolenia.
¹⁴ Ty powstaniesz i zmiłujesz się nad Cyonem,
bo czas go ułaskawić, nadeszła wyznaczona pora.
¹⁵ Gdyż Twoi słudzy upodobali sobie jego kamienie
oraz umiłowali jego proch.
¹⁶ A ludy bać się będą Imienia
WIEKUISTEGO,
a wszyscy królowie ziemi - Twojej chwały.
¹⁷ Bo WIEKUISTY odbuduje Cyon i ukaze się w Swej wspaniałości.
¹⁸ Przychyli się do modlitwy opuszczonego *
i nie pogardzi ich modlitwą.
¹⁹ To się zapisze dla rodu potomnego,
a lud stworzony * będzie chwalił WIEKUISTEGO.
²⁰ Gdyż wejrzał ze Swojej świętej wysokości –
WIEKUISTY spojrzął na ziemię z niebios,
²¹ by wysłuchać westchnienia jeńca
i wyswobodzić na śmierć skazanych.
²² By na Cyonie głosili Imię WIEKUISTEGO,
a Jego sławę w Jeruzalaim,
²³ gdy zgromadzą się razem narody i królestwa,
ażeby służyć PANU.
²⁴ On osłabił w drodze moją siłę oraz dni moje skrócił;
²⁵ zatem wołam:
Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni,
przecież od wieku do wieków są Twoje lata.
²⁶ Z dawna ugruntowałeś ziemię i niebiosą,
które są dziełem Twych rąk.
²⁷ One zaginą, a Ty zostajesz;
wszystkie zbutwieją jak szata,
odmienisz je jak odzież, więc będą odmienione.
²⁸ Ale Ty będziesz taki sam i nie skończą się Twoje lata.
²⁹ U Ciebie będą mieszkać synowie Twoich sług,
a ich potomstwo ostoi się przed Tobą.

*102,9 inni: klną się mną (np.: oby mnie spotkał jego los, jeśli to uczynię)

*102,18 dokładnie: **drzewa оголоconego z liści**

*102,19 także: **narodzony na nowo**; **S** także: **ustanowiony**; **C** **odrodzony**

PSALM 103

¹ Dawida.

- Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo,
a całe moje wnętrze Jego święte Imię.
- ² Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo
oraz nie zapominaj wszystkich Jego dobrodziejstw.
- ³ On wybacza wszystkie twe winy *
oraz leczy wszystkie twe dolegliwości.
- ⁴ On wybawia od zguby twoje życie
oraz wieńczy cię łaską i miłosierdziem.
- ⁵ On nasycza szlachetnością **S*** twą piękność **,
a twą młodość odnawia na podobieństwo orła.
- ⁶ BÓG wymierza sprawiedliwość i sądy dla wszystkich uciśnionych.
- ⁷ Mojżeszowi objawił Swoje drogi,
a synom Izraela Swe pragnienia *.
- ⁸ Miłosierny i litościwy **jest** WIEKUISTY,
powściągliwy w gniewie i pełen łaski.
- ⁹ Nie na zawsze się gniewa, nie na wieki chowa urazę.
- ¹⁰ Nie według naszych grzechów nam świadczy,
nie według naszych nieprawości nam odpłaca.
- ¹¹ Bo jak Niebo **jest** wyższe od ziemi –
tak Jego łaska góruje nad **tymi, co** Go wielbią.
- ¹² Jak daleko wschód od zachodu –
tak oddalił od nas nasze występki.
- ¹³ Jak się lituje ojciec nad dziećmi –
tak WIEKUISTY lituje się nad **tymi, co** Go wielbią.
- ¹⁴ Gdyż On wie **jak** nas ukształtował *;
pamięta, że jesteśmy prochem.
- ¹⁵ Człowiek - jego dni **są** jak trawa i rozkwita niczym polny kwiat.
- ¹⁶ **A** kiedy wiatr po nim przejdzie –
nie ma go i już go nie poznaje jego miejsce.
- ¹⁷ Ale łaska BOGA od wieku do wieku dla **tych, którzy** Go wielbią;
a jego sprawiedliwość dla synów synów,
¹⁸ **tych, co** strzegą Jego przymierza;
uwzględniają Jego przykazania, by je spełniać.
- ¹⁹ WIEKUISTY utwierdził Swoją tron na niebiosach,
Jego królestwo włada wszystkim.
- ²⁰ Uwielbiajcie BOGA Jego wysłańcy,
mocarze siły,
wykonawcy Jego rozkazu,
gotowi słuchać głosu Jego Słowa.
- ²¹ Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego zastępy;
jego słudzy, którzy czynicie Jego wolę;
uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo.
- ²² Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego twory,
na wszystkich miejscach Jego panowania;
uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo.

***103,3** także: **nieprawości**

***103,5 S** także: **dobrem, prawością, sprawiedliwością, łaskawością, doskonałością**

****103,5** inni: **usta**. Wyraz ten uważany jest także znaczeniowo jako przydomek duszy.

***103,7** także: **czyny, wole, upodobania**

***103,14** inni: zna naszą chwiejną myśl

PSALM 104

- ¹ Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo!
WIEKUISTY,
mój Boże,
Ty jesteś bardzo wielki,
przyodziałeś się majestatem i wspaniałością.
- ² Odziewasz się światłem - jak szatą,
rozpościerasz niebiosą jak zasłonę.
- ³ Twoje górne sklepienia pokrywasz wodami,
Twym wozem czynisz obłoki
i unosisz się na skrzydłach wiatru.
- ⁴ Wichry * czynisz Twoimi posłańcami,
a Twoimi sługami gorejące płomienie.
- ⁵ Utwierdziłeś ziemię na jej podstawach
- nie zachwieje się na wieki wieków.
- ⁶ Otchłań zakryła się jak szatą, wody stanęły nad górami.
- ⁷ Na Twoją groźbę uciekły i na Twój piorunujący głos pomknęły.
- ⁸ Wzniosły się ponad góry,
a doliny zstąpiły do miejsca, które im ustanowiłeś.
- ⁹ Ty wytyczyłeś granicę, by jej nie przekroczyły;
by nie wróciły, aby pokryć ziemię.
- ¹⁰ Ty rozprowadzasz źródła po dolinach *,
więc się toczą między górami.
- ¹¹ Dają napój wszystkim dzikim zwierzętom,
z nich leśne osły gaszą swe pragnienie.
- ¹² Ponad nimi mieszka ptactwo nieba i z gałęzi wydaje głos.
- ¹³ Z Twoich sklepień zraszasz góry
a ziemia nasyca się owocem Twoich dzieł.
- ¹⁴ Wyprowadzasz trawę dla bydła
i rośliny na użytek człowieka, aby z ziemi wydobył chleb.
- ¹⁵ I by wino rozweselało serca ludzi,
ich oblicze jaśniało od oliwy *,
a chleb posilał wewnątrz człowieka.
- ¹⁶ Napojone są drzewa WIEKUISTEGO,
cedry Libanu, które zasadził.
- ¹⁷ Na nich gnieźdzą się ptaki;
bocian, którego domem są cyprysy.
- ¹⁸ Wysokie góry dla kozic,
skały - schronienia dla królików.
- ¹⁹ Ustanowił księżyc na pewne czasy,
a słońcu wyznaczył jego zachód *.
- ²⁰ Ty sprawiasz ciemność i nastaje noc,
w niej poruszają się wszelkie dzikie zwierzęta lasu.
- ²¹ Lwiewa ryczą o żer, od Boga żądając swojego pożywienia.
- ²² Kiedy zajaśnieje słońce - ustępują i zalegają w swoich kniejach.
- ²³ A człowiek wychodzi do swej pracy, do swojej roboty do wieczora.
- ²⁴ Jak liczne są Twoje dzieła,
WIEKUISTY,
wszystkie urządziłeś w mądrości,
ziemia jest pełną Twych własności.
- ²⁵ To wielkie morze, rozległe na wszystkie strony;

gdzie są płazy bez liczby, zwierzęta duże i małe.
²⁶ Tam krążą okręty
 oraz potwór, którego Ty stworzyłeś, aby się w nim rozkoszował.
²⁷ Wszystko to spogląda ku Tobie, byś im na czas udzielił stawy.
²⁸ Gdy im dajesz - zbierają;
 otwierasz Twoją dłoń - a nasycają się dostatkiem.
²⁹ Ukrywasz Twoje oblicze - a ogarnia je trwoga;
 odbierasz im ducha - umierają oraz wracają do swego prochu.
³⁰ Wioniesz Twym tchnieniem * i się odradzają,
 odnawiasz oblicze ziemi.
³¹ * Niech WIEKUITEMU będzie chwała na wieki,
 niech BÓG raduje się Swoimi stworzeniami.
³² Kiedy spojrzy na ziemię - ona zadrży;
 dotknie się gór - a zadymią.
³³ Póki życia będą śpiewał WIEKUITEMU
 oraz wystawiał Boga dopóki istnieje.
³⁴ Oby Mu miłą była moja mowa,
 a ja będę się cieszył przy S WIEKUISTYM.
³⁵ Oby grzesznicy zniknęli z ziemi i niegodziwych już nie było.
 Wielbij
 moja duszo
 WIEKUISTEGO.
 Halleluja!

*104,4 także: **duchy**

*104,10 inni: rozprowadzasz źródła do strumieni

*104,15 inni: bardziej niż oliwa

*104,19 inni: słońce zna swój zachód

*104,30 także: **Duchem**

*104,31 tłumaczenie alternatywne: **Oby świat, ten objaw chwały BOGA, nigdy nie uległ zniszczeniu.**

PSALM 105

¹ Chwalcie WIEKUISTEGO,
 wołajcie Jego Imię,
 głoście pomiędzy ludźmi Jego dzieła.
² Śpiewajcie Mu, przygrywajcie Mu,
 rozpamiętujcie wszystkie Jego cuda.
³ Chlubcie się Jego świętym Imieniem,
 niech się raduje serce tych, którzy pragną BOGA.
⁴ Badajcie WIEKUISTEGO oraz Jego wspaniałość,
 wciąż szukajcie Jego oblicza.
⁵ Wspominajcie cuda, które dokonał, znaki oraz wyroki Jego ust.
⁶ Rodzie Abrahama - Jego sługi;
 synowie Jakóba - Jego wybrańcy!
⁷ On jest prawdziwym Bogiem,
 nasz WIEKUISTY,
 Jego sądy na całej ziemi.
⁸ Wiecznie pamięta Swe przymierze;
 słowa, które ustanowił tysiącom pokoleń.
⁹ To, które zawarł z Abrahamem

oraz Swoją przysięgę daną Is'hakowi *.

¹⁰ Ustanowił Jakóbowi za ustawę,
a Israelowi za umowę wieczną.

¹¹ Powiedział:

Tobie oddam ziemię Kanaan, wam **dam** dziedziczny udział *,

¹² kiedy byli **jeszcze** drobną garstką,

oraz **byli** w niej jako nieliczni przychodnie *.

¹³ A wędrowali od ludu do ludu i od królestwa do innego narodu.

¹⁴ Nikomu nie pozwolił ich krzywdzić, z ich powodu karmił też królów,

¹⁵ **mówiąc**:

Nie tykajcie Moich pomazańców i nie czyńcie zła Moim prorokom.

¹⁶ Przywołał też głód na ziemię
oraz skruszył wszelką podporę pożywienia.

¹⁷ Wysłał przed nimi męża - Josefa,
który był sprzedany na niewolnika.

¹⁸ Jego nogę spętali więzami i skuto go w żelazo,

¹⁹ do chwili spełnienia jego słowa; **bo** wyrok BOGA go oczyścił.

²⁰ Król posłał i go wyzwolił, wyswobodził go władca ludów.

²¹ I uczynił go panem swojego domu
oraz władcą w całej swojej dzierżawie.

²² Aby poddał jego książęta swojej woli *,
a jego starszych nauczał mądrości.

²³ **Tak** Israel wszedł do Micraimu; Jakób zagościł w ziemi Chama.

²⁴ I bardzo rozmnożył swój naród,
uczynił go możniejszym ponad jego ciemiężców.

²⁵ Więc odwróciło się ich serce *,
by nienawidzić Jego lud oraz knuć przeciwko Jego sługom.

²⁶ **Zatem** posłał Mojżesza - Swojego sługę i Ahrona, którego wybrał,

²⁷ by spełnili pośród nich słowa Jego znaków i cudów
w ziemi Chama.

²⁸ Wysłał ciemność i się ściemniło, lecz nie poddali się Jego Słowu.

²⁹ Zamienił ich wody w krew oraz uśmiercił ich ryby.

³⁰ Ich kraj zaroił się żabami, aż do komnat ich władców.

³¹ Powiedział i nadciągnęły żuki, i robactwo we wszystkie ich granice.

³² Dał im grad zamiast deszczu, ogień płonący * na ich kraj.

³³ Poraził także ich winorośl i figę, a drzewa ich dziedzictwa połamał.

³⁴ Powiedział i nadciągnęła szarańcza *,
i niezliczone mnóstwo chrząszczy.

³⁵ Pożarły całą trawę w ich kraju, pożarły też płody ich ziemi.

³⁶ Zabił także wszystko pierwotne w ich państwie,
pierwiastki całej ich siły.

³⁷ Wyprowadził ich ze srebrem i złotem,
a nie było w ich pokoleniach słabego.

³⁸ **Zaś** Micraim się cieszył ich wyjściem,
bowiem przypadła na nich trwoga.

³⁹ Rozpostarł obłok na osłonę, a ogień aby rozświetlał noc.

⁴⁰ Zażądano –

a przyprowadził przepiórki oraz nasycił ich chlebem niebios.

⁴¹ Otworzył skały –

a wypłynęły wody i strumieniem rozlały się po pustyniach.

⁴² Bo wspomniał na Swoje święte Słowo
oraz na Abrahama, Swego sługę.

⁴³Więc wyprowadził Swój lud w radości,
Swoich wybranych w weselu.
⁴⁴I dał im ziemię narodów,
odziedziczyli dorobek pogan,
⁴⁵by strzegli Jego ustaw * oraz zachowali Jego nauki **.
HALLELUJA!

***105,9** tu Is'hak zamiast Ic'hak (tak napisano cztery razy w Piśmie Świętym)

***105,11** dokładniej: **odmierzoną część ziemi, sznur mierniczy**

***105,12** inni: i niedługo w niej zamieszkali

***105,22** inni: aby ich przywiązał do siebie / aby więził tych, którzy go do więzienia wtrącili

***105,25** inni: Bóg odwrócił

***105,32** grad połączony z błyskawicami

***105,34** dosłownie: **pożeracz, wysysacz**

***105,45** także: **zasad prawnych, sprawiedliwych czynów; wyroków**

****105,45** także: **prawa**

PSALM 106

¹ HALLELUJA *!

Dziękujcie WIEKUITEMU, bo jest dobrym **,
bowiem na wieki Jego łaska.

² Kto wysłowi wszechmoc BOGA, **kto** wygłosi całą Jego chwałę?

³ Szczęśliwi **ci, co** strzegą Prawa

i wykonują sprawiedliwość **w** każdym czasie.

⁴ Wspomnij mnie, WIEKUISTY, w zmiłowaniu nad Twym narodem;
nawiedz mnie Twoim zbawieniem.

⁵ Bym oglądał szczęście Twych wybranych,
cieszył się radością Twego ludu;
chlubił się wraz z Twoim dziedzictwem.

⁶ Zgrzeszyliśmy, jak i nasi ojcowie,
czyniąc nieprawości i niesprawiedliwości.

⁷ Nasi przodkowie w Micraim nie zważali na Twoje cuda,
nie pamiętali mnóstwa Twych łask,
i byli oporni nad morzem, nad owym morzem Czerwonym.

⁸ Ale pomógł im dla Swojego Imienia, aby objawić Swą potęgę.

⁹ Zatem zgromił morze Czerwone, aż wyschło,
i przeprowadził ich przez głębiny jak przez pustynię.

¹⁰ Tak wyswobodził ich z ręki nieprzyjaciela,
wyzwolił ich z ręki wroga,

¹¹ a wody pokryły ich ciemności;
ani jeden z nich nie pozostał.

¹² I **choć** uwierzyli Jego słowom oraz śpiewali Jego chwałę,

¹³ szybko zapomnieli o Jego dziełach
oraz nie polegali na Jego radach.

¹⁴ Żądzą pożądali na pustyni i doświadczali Boga na puszczy.

¹⁵ Więc dał im ich żądanie, ale zesłał posuchę na ich życie.

¹⁶ **Gdy** w obozie byli zawistni **względem** Mojżesza
oraz Ahrona – świętego BOGA,

¹⁷ rozwarła się ziemia i pochłonęła Datana
oraz pokryła rzeszę Abirama.

¹⁸ Powstał też ogień w ich gromadzie, a płomień spalił złoczyńców.

¹⁹ **Potem** zrobili cielca przy Chorebie i kłaniali się odlewowi.

²⁰ Zamienili podmiot swej czci na wyobrażenie byka, **co** je trawę.
²¹ Zapomnieli swojego wybawcę – Boga,
który w Micraim wypełnił wielkie dzieła;
²² cuda na ziemi Chama, wspaniałe rzeczy nad morzem Czerwonym.
²³ Więc powiedział, że ich wygubi;
lecz Mojżesz – Jego wybraniec, stanął przed Nim przy wylomie,
aby odwrócić Jego gniew,
by nie tępił.

²⁴ Wzgardzili także rozkoszną ziemią i nie wierzyli Jego Słowu.
²⁵ Szemrali w swoich namiotach, a nie słuchali głosu BOGA.
²⁶ Więc podniósł na nich Swoją rękę, by ich wytracić na pustyni,
²⁷ rzucić ich ród między pogan oraz rozproszyć ich po ziemiach.
²⁸ Przywiązali się też do Baala Peora *, i jedli ofiary umarłych.
²⁹ Rozjątrzyli Boga swoimi postępkami,
i zaczął się między nimi mór *.

³⁰ Lecz powstał Pinchas i załagodził, zatem mór został ukrócony.
³¹ I poczytano mu **to** ku sprawiedliwości,
od wieku do wieku, na zawsze.
³² Potem znowu Go pobudzili **do** gniewu u wód Szemrania,
więc i Mojżesz ucierpiał z ich przyczyny.

³³ Gdyż rozjątrzyli Jego Ducha, niebacznie mówiąc swoimi ustami.
³⁴ Nie wytępilli także ludów, o których im WIEKUISTY powiedział.
³⁵ Lecz pomieszali się z poganami oraz nauczyli się ich spraw.
³⁶ Służyli też ich bałwanom, które ich usidliły.
³⁷ Swoich synów i swoje córki ofiarowali złym duchom *.
³⁸ I przelewali niewinną krew, krew swoich synów i córek;
których zarzynali na ofiarę ciemnym bóstwom Kanaanu;
zatem ziemia była skalana krwią.
³⁹ Zanieczyszczali się swoimi sprawami,
cudzołożyli swoim postępowaniem.

⁴⁰ Więc rozpałił się gniew BOGA przeciwko Jego ludowi
i obrzydził sobie Swe dziedzictwo.

⁴¹ Wydał ich w ręce pogan, więc ich wrogowie panowali nad nimi.
⁴² Zgnębili ich nieprzyjaciele, zatem ulegli pod ich ręką.
⁴³ Wielokroć ich ratował,
ale oni pozostawali krnąbrnymi w swych umysłach
i marnieli * przez swoje nieprawości.

⁴⁴ Więc kiedy usłyszał ich wołanie, spojrzął na ich niedolę.
⁴⁵ I pamiętał Swoje przymierze z nimi,
i pożałował w Swojej wielkiej litości.

⁴⁶ Zatem zjednał im miłosierdzie u wszystkich ich panów.
⁴⁷ Wspomóż nas,
o WIEKUISTY,
nasz Boże
oraz zgromadź nas spośród ludów,
abyśmy wystawiali Twoje święte Imię i chlubili się w **S** Twojej chwale.
⁴⁸ Wielbiony WIEKUISTY,
Bóg Izraela,
od wieku aż do wieczności;
a cały naród niech powie:
Amen.
HALLELUJA!

*106,1 co znaczy: Wychwalajcie WIEKUISTEGO!
106,1 S także: **zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy
*106,28 S Beelfegora
*106,29 S **padanie, upadek**
*106,37 S **demonom**
*106,43 także: **rozpływali się, więdnęli; upadali**

PSALM 107

- ¹ Dziękujcie WIEKUISTEMU, bo jest dobry *,
bowiem na wieki Jego łaska.
- ² Niech **to** powiedzą wyswobodzeni przez BOGA,
których wyzwolił z ręki ciemńcy,
³ i zgromadził ich z ziem,
od Wschodu i Zachodu, od Północy oraz od morza.
- ⁴ Błąkali się po pustyni, po stepie bezdrożnym,
a miasta **do** osiedlenia nie znaleźli.
- ⁵ **Byli** głodni, spragnieni, **aż** dusza w nich omdlewała.
- ⁶ Więc w swej niedoli wołali do BOGA, zatem wybawił ich z utrapień.
- ⁷ I poprowadził ich prostą drogą, aby doszli do miasta osiedlenia.
- ⁸ Niech sławią przed **S** WIEKUISTYM Jego łaskę
i Jego cuda względem * synów Adama **.
- ⁹ Bo nasycił spragnioną duszę
oraz duszę zgłodniałą napełnił dobrem.
- ¹⁰ **Tych, co** przebywali w mroku, w cieniu śmierci,
więzionych w **S** nędzy i **w** żelazie.
- ¹¹ Gdyż byli przekorni słowom Boga i urągali radom Najwyższego.
- ¹² Dlatego ich serce zgnębił biedą; upadli, a nie było wybawcy.
- ¹³ Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli,
a wybawił ich z ich utrapień.
- ¹⁴ Wyprowadził ich z mroku, z cienia śmierci, a więzy ich porozrywał.
- ¹⁵ Niech sławią przed **S** WIEKUISTYM Jego łaskę
i Jego cuda względem synów Adama.
- ¹⁶ Bo skruszył spiżowe bramy, a żelazne zawory połamał *.
- ¹⁷ Niebaczni cierpieli za swoją grzeszną drogę oraz za swe występki.
- ¹⁸ Ich dusza gardziła wszelką strawą i doszli do bram śmierci.
- ¹⁹ Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli,
zatem wybawił ich z utrapień.
- ²⁰ Zesłał też Swoje Słowo i ich wyleczył, ocalił ich od zguby.
- ²¹ Niech sławią przed **S** BOGIEM Jego łaskę
i Jego cuda względem synów Adama.
- ²² Niech składają dziękczynne ofiary
i w radości opowiadają Jego dzieła.
- ²³ **Ci, co są** na okrętach oraz schodzą do morza,
ci co pracują na szerokich wodach,
- ²⁴ oni widzieli sprawy BOGA i Jego cuda w głębinie.
- ²⁵ Więc powiedział i wzniecił gwałtowny wicher,
który podniósł jego bałwany;
- ²⁶ piętrzą się ku niebu, zstępują w głębiny;
tak w niebezpieczeństwie mięknie ich dusza.
- ²⁷ Zataczają się, chwieją się jak pijany,
a cała ich umiejętność zostaje zniweczona.

- 28 Lecz wołali do BOGA w swej niedoli, a wyprowadził ich z utrapień.
 29 Zamienił burzę na ciszę i uśmierzyły się fale.
 30 Więc ucieszyli się, że zamilkły,
 i doprowadził ich do celu ich pragnień *.
 31 Niech sławią przed **S** BOGIEM Jego łaskę
 i Jego cuda względem synów Adama.
 32 Niechaj Go wywyższają w zborze ludu
 i niech Go chwalą na radzie starszych.
 33 Obrócił rzeki w pustynie, a źródła wód w suszę.
 34 Płodną ziemię **zamienił** w solną glebę,
 z powodu niegodziwości jej mieszkańców.
 35 **On** zamienia pustynie w jeziora, a suchą ziemię w źródła wód.
 36 Osadza tam zgłodniałych, by założyli miasto zamieszkania.
 37 Zatem obsiali pola i nasadzili winnice,
 więc przyniosły **im** owoc - plon coroczny.
 38 Także im błogosławił, więc bardzo się rozmnożyli,
 a ich dobytku nie umniejszał.
 39 Ale zmaleli i byli pognębieni - od udręczenia, nędzy i troski.
 40 Wylał hańbę na dostojników,
 zbląkał ich pośród bezdrożnego stepu.
 41 A żebrzącego **S** wyniósł z nędzy i rozmnożył jak trzodę rodziny.
 42 Widzą to prawi i się cieszą,
 a wszelkie bezprawie zamyka swoje usta.
 43 Kto mądry - zachowa to wszystko
 oraz rozważy
 łaski
 WIEKUISTEGO.

*107,1 także: **zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy**

*107,8 także: **wobec**

107,8 **S ludzi

*107,16 inni: i uwolnił ich z więzienia

*107,30 także: **kresu, granicy**

PSALM 108

- 1 *Pieśń; psalm Dawida.*
 2 Pokrzepione **jest** moje serce,
 Boże,
 śpiewam oraz wystawiam wraz z mym szacunkiem.
 3 Rozdźwięcz się lutnio i cytro, **gdy** budzę się wraz z jutrzenką.
 4 Będę Cię wystawiał wśród narodów,
 WIEKUISTY,
 będę Cię opiewał pośród ludów.
 5 Bo większą ponad niebiosa **jest** łaska Twoja,
 a pod obłoki Twoja prawda.
 6 Wznieś się ponad niebiosa,
 Boże,
 a Twoja chwała **niech będzie** na całej ziemi.
 7 Dopomóż Twoją prawicą i mnie wysłuchaj,
 by byli ocaleni Twoi umiłowani **S**.
 8 Bóg w Swojej świętości powiedział:
 Ucieszę się, podzielę Szechem i dolinę Sukoth pomierzę.

- ⁹ Mój **jest** Gilead i Mój Menasze, a Efraim Moją główną twierdzą;
Jehuda * **jest** Moim berłem.
¹⁰ Moab miską do Mego umywania,
na Edom rzucam Me obuwie,
zatriumfuję nad Peleszet.
¹¹ Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego,
kto mnie poprowadził do Edomu?
¹² Czyż nie Ty, Boże, który nas porzuciłeś?
I nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów.
¹³ Użycz nam pomocy przeciwko wrogowi,
gdyż zawodną **jest** pomoc ludzka.
¹⁴ Z Bogiem uzyskamy przewagę,
On zdepcze naszych wrogów.

*108,9 także: Juda

PSALM 109

- ¹ *Przewodnikowi chóru, pieśń Dawida.*
Nie zamilknij Boże mojej chwały.
- ² Gdyż usta niegodziwe, usta zdradzieckie **są** przeciw mnie rozwarte,
przemawiają do mnie językiem fałszu.
- ³ Oplątali mnie słowami nienawiści i bez przyczyny mnie zwalczają.
⁴ Oskarżają mnie za moją miłość;
a ja się modłę *.
- ⁵ Zesłali na mnie złe za dobre i nienawiść za moją miłość.
⁶ Ustanów przeciwko **S** niemu niegodziwca,
a u jego prawicy niech stanie oskarżyciel.
- ⁷ Gdy będzie sądzony - niech wyjdzie potępiony,
a jego modlitwa niech się stanie grzechem.
- ⁸ Niech jego dni będą krótkie, a jego straż ***S** niech weźmie inny ****S** .
⁹ Niech jego dzieci będą sierotami, a jego żona wdową.
¹⁰ Niech się tułają jego synowie,
zebrzą i proszą z dala od swoich ruin *.
- ¹¹ Niech lichwiarz zastawi sidła na wszystko, co do niego należy,
i niech obcy zagarną jego pracę.
¹² Niech mu nikt nie zachowa łaski
i niech nikt się nie lituje nad jego sierotami.
- ¹³ Niech jego potomstwo będzie skazane na wytępienie,
a w drugim pokoleniu niechaj wygaśnie ich imię.
- ¹⁴ Niech wina jego przodków będzie pamiętaną **przez** Boga,
i nie zostanie zatarty grzech jego matki.
- ¹⁵ Niech będą ustawicznie przed WIEKUISTYM;
niech zgładzi z ziemi ich wspomnienie.
- ¹⁶ Dlatego, że nie pamiętał czynów miłosierdzia
i prześladował człowieka uciśnionego,
biednego,
utrąpionego w sercu,
by mu zgotować śmierć.
- ¹⁷ Umiłował przekleństwo - więc niechaj na niego spadnie;
nie pragnął błogosławieństwa - więc niech się od niego oddali.
- ¹⁸ Niech się odzieje przekleństwem jak swoją szatą;
niech jak woda wsiąknie w jego wnętrze, i w jego kości jak olej.

- ¹⁹ Niech mu będzie jak płaszcz, którym się okrywa
i pas, którym się zawsze opasuje.
- ²⁰ Taką niech będzie od BOGA zapłata **dla** moich przeciwników,
którzy się zmawiają przeciwko mojej duszy.
- ²¹ A Ty,
WIEKUISTY,
mój Panie,
uczynź ze mną według **S** Twojego Imienia,
bo błogą **jest** Twoja łaska;
ocal mnie.
- ²² Gdyż **jestem** uciśniony i biedny,
a me serce zranione **jest** w moim wnętrzu.
- ²³ Znikam jak cień, **co** ustępuje;
tułam się jak szarańcza.
- ²⁴ Me kolana gną się od postu, moje ciało wyzbyło się tłuszczu.
- ²⁵ Więc stałem się dla nich pośmiewiskiem;
widząc mnie - potrząsają głową.
- ²⁶ Dopomóż mi WIEKUISTY, Boże mój, wybaw mnie Twoją łaską.
- ²⁷ Niech poznają, że to Twoja ręka, że to Ty, WIEKUISTY, uczyniłeś.
- ²⁸ Niechaj oni złorzeczą - a Ty błogosław;
powstali - więc się powstydzą, a Twój sługa będzie się radował.
- ²⁹ Moi przeciwnicy odzieją się sromotą,
jak opończę okryją się swoją hańbą.
- ³⁰ A ja, mymi ustami, będę wielce wystawiał WIEKUISTEGO
i pośród wielu Go chwalił.
- ³¹ Bo stanie po prawicy nędznego,
by go wybawić od sędziów jego duszy.

***109,4** inni: a ja się za nich modliłem

***109,8 S** także: dogłądanie

****109,8 S** także: jeden lub drugi z dwóch

***109,10** inni: w pobliżu swoich pałaców, które zabrali obcy.

PSALM 110

¹ *Pieśń Dawida.*

- WIEKUISTY oświadczył memu Panu:
Usiądź po Mejej prawicy,
dopóki twoich wrogów nie uczynię podnóżkiem twoich stóp.
[Mateusz 22,44](#); [Marek 12,36](#); [Łukasz 20,42](#); [Dzieje 2,34](#);
[1 Koryntian 15,25](#); [Hebrajczyków 1,13](#)
- ² WIEKUISTY wyniesie * z Cyonu berło twojej potęgi;
panuj wśród twoich wrogów.
- ³ * Twój lud ochoczy,
w świątecznym stroju w dzień twojej walki;
młodzież od urodzenia ci oddana,
rosa twojej młodzieży.
- ⁴ WIEKUISTY zaprzysiął i nie żałuje,
S ty **jestes** arcykapłanem * na wieki
według porządku ** Melchicedeka.
[Jan 12,34](#); [Hebrajczyków 5,6 + 6,20 + 7,17](#)
- ⁵ Pan po twojej prawicy rozbił królów w dzień Swojego gniewu.

⁶ Sądził ludy,
pełno poległych,
* zgruchotał panujące głowy ** ziem.
⁷ Kto pił ze strumienia po drodze, dzięki temu podniesie głowę.

*110,2 także: **rozszerzy**

*110,3 inni: W dniu twojej walki, twój lud w świątecznym stroju spływa jak obfity deszcz, jak z łona zorzy spływa rosa twojej młodzieży.

*110,4 **C** **władcą, stojącym u steru** - kapłan jest pochodną tego hebrajskiego słowa.

110,4 **C na wzór

*110,6 **C** zgruchotał naczelnika ziemi Rabba

110,6 **S także: kamienie węgielne, szczyty, wierzchołki

PSALM 111

¹ HALLELUJA!

Całym sercem sławię BOGA w zborze prawych i w zgromadzeniu.

² Wielkie są dzieła WIEKUISTEGO,
odpowiednie **do** wszystkich swoich przeznaczeń *.

³ Świete i okazałe **jest** Jego dzieło,
a Jego sprawiedliwość trwa na wieki.

⁴ Litościwy i miłosierny BÓG ustanowił pamiątkę Swoich cudów.

⁵ Dał pożywienie * Swym czcicielom;
wiecznie pamięta **o** Swym przymierzu.

⁶ Wyjawił Swojemu ludowi potęgę Swoich czynów,
kiedy dał im dziedzictwo pogan.

⁷ Prawda i sprawiedliwość * **to** sprawy Jego rąk;
nieodmienne **są** wszystkie Jego przykazania.

⁸ Utwierdzone na zawsze, na wieki,
spełnione w prawdzie i prostocie *.

⁹ Swemu ludowi zesłał wyzwolenie,
ustanowił Swoje przymierze na wieki;
święte oraz wspaniałe * Jego Imię.

¹⁰ Początkiem mądrości **jest** bojaźń WIEKUISTEGO,
dobra myśl u wszystkich, którzy je * spełniają.
A Jego chwała trwa na wieki.

*111,2 inni: spragnione przez tych, którzy je miłują

*111,5 inni: łup

*111,7 także: **oddzielenie, ocena, proces, zasądzenie**

*111,8 także: **prawości, sprawiedliwości**

*111,9 także: **wzbudzające strach, bojaźń, szacunek, cześć**

*111,10 w domyśle: przykazania

PSALM 112

¹ HALLELUJA!

Szczęśliwy mąż, który się boi * WIEKUISTEGO,
i wielce sobie upodobał w Jego przykazaniach.

² Jego ród będzie potężnym na ziemi;
pokolenie **tych, co są** odpowiedni * będzie błogosławione.

³ W jego domu dostatek i bogactwo,
a jego sprawiedliwość trwa na wieki.

- 4** Tym odpowiednim światło będzie świecić w ciemności -
litościwemu, miłosiernemu, sprawiedliwemu.
- 5** Szczęśliwy mąż miłosierny i uczynny;
ten, który według Prawa urządza swoje sprawy.
- 6** Bo nigdy się nie potknie, w wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy.
- 7** Przed złą wieścią się nie zatrwoży,
bowiem spokojne **jest** jego serce i ufne względem BOGA.
- 8** Jego serce **jest** niewzruszone, nie zna obawy,
aż do napojenia się widokiem swych ciemiężców.
- 9** Szczodrze daje ubogim,
jego róg rośnie w sławę,
a jego sprawiedliwość trwa na wieki.
- 10** Widzi to niegodziwy i się złości, zgrzyta zębami i ginie;
znika pragnienie nieprawych *.

*112,1 także: **czci, okazuje szacunek**

*112,2 także: **prawi, sprawiedliwi**

*112,10 także: **grzeszników; C niegodziwych**

PSALM 113

- 1** HALLELUJA!
Słudzy - chwalcie WIEKUISTEGO,
chwalcie Imię WIEKUISTEGO.
- 2** Niech będzie wysławione Imię WIEKUISTEGO
od dzisiaj - aż na wieki.
- 3** Od wschodu słońca aż do zachodu chwalone jest Imię BOGA.
- 4** WIEKUISTY jest wywyższony pomiędzy wszystkimi narodami
i nad niebiosa Jego chwała.
- 5** Któż jak WIEKUISTY, nasz Bóg, **co** zasiada wysoko
6 i zniża się, aby spojrzeć;
który na niebie i na ziemi?
- 7** Żebrzącego **S** podnosi z prochu, ubogiego dźwiga ze śmieci *,
8 by go posadzić obok możnych, obok możnych Swojego ludu;
9 nieplodną domu sadza jako matkę, **która** cieszy się dziećmi.
HALLELUJA!

*113,7 **S** także: **z gnoju**

PSALM 114

- 1** Kiedy Israel wychodził z Micraim,
dom Jakóba spośród ludu obcej mowy,
- 2** stał się Jehuda * Jego uświęconym **, a Israel Jego władzą ***.
- 3** Widziało to morze i uciekło.
Jarden cofnął się wstecz.
- 4** Góry podskakiwały jak barany,
pagórki jak jagnięta.
- 5** Co ci to morze, że uciekasz?
Jardenie, że się cofasz wstecz?
- 6** Góry, że podskakujecie jak barany?
Pagórki niby jagnięta?

- ⁷ Drżysz ziemię przed obliczem Pana, przed obliczem Boga Jakóba,
⁸ który przemienia skałę w jezioro, a krzemień w źródło wód.

*114,2 także: **Juda**

114,2 co znaczy: **oddzielonym; czystym

***114,2 także: **panowaniem, królestwem; S** także: **mocą, potęgą, siłą, zwierzchnością**

PSLAM 115

- ¹ Nie nam, o WIEKUISTY, nie nam, ale Twojemu Imieniu daj chwałę;
ze względu na Twoją łaskę i Twą prawdę.
² Czemu mają mówić poganie:
Gdzie ich Bóg?
- ³ A nasz Bóg **jest** w niebiosach; wszystko co zechciał, **to** uczynił.
⁴ Ich posągi to srebro i złoto - dzieło rąk ludzkich.
⁵ Mają usta, a nie mówią;
oczy, a nie widzą;
⁶ mają uszy, a nie słyszą;
mają nozdrza, a nie czują.
⁷ Ich ręce nie dotykają, ich nogi nie stąpają,
nie odzywają się swoim gardłem.
- ⁸ Takimi niech będą ich wytwórcy i wszyscy, co im ufają.
⁹ Izraelu - ufaj WIEKUISTEMU!
On **jest** ich pomocą i tarczą.
¹⁰ Domu Ahrona - ufaj WIEKUISTEMU;
On **jest** ich pomocą i tarczą.
¹¹ Bogobojni - ufajcie WIEKUISTEMU;
On **jest** ich pomocą i tarczą.
- ¹² WIEKUISTY, który o nas pamięta - pobłogosławi;
pobłogosławi dom Izraela, pobłogosławi dom Ahrona.
¹³ Pobłogosławi **tych, co** się boją WIEKUISTEGO,
tak małych, jak i wielkich.
¹⁴ WIEKUISTY was rozmnoży,
was oraz waszych synów.
- ¹⁵ Wy **jesteście** błogosławieni od BOGA - Stwórcy Nieba i ziemi.
¹⁶ Niebiosa, niebiosa są dla WIEKUISTEGO,
a ziemię dał synom Adama.
¹⁷ Nie chwałą WIEKUISTEGO umarli,
ani wszyscy co zstępują do Krainy Umarłych **S***.
¹⁸ Ale my będziemy wielbić PANA,
odtąd - aż na wieki.
HALLELUJA!

*115,17 C państwa milczenia, grobowej ciszy

PSALM 116

- ¹ Miłuję,
dlatego, że WIEKUISTY wysłuchał mój głos oraz moje błagania,
² że skłonił ku mnie Swe ucho;
oto będę Go wzywał dopóki moje dni.
³ Ogarnęły mnie bóle śmierci,

- nawiedziły mnie męczarnie grobu,
ucisk i smutek mnie dościgły.
- ⁴ Ale wzywałem Imię WIEKUISTEGO:
Zechciej BOŻE i ocal moją duszę.
- ⁵ WIEKUISTY **jest** litościwy i sprawiedliwy,
nasz Bóg **jest** miłosierny.
- ⁶ WIEKUISTY strzeże prostodusznych;
byłem biedny, a wspomógł mnie.
- ⁷ Wróć moja duszo do swojego spokoju,
bo BÓG się ulitował nad tobą.
- ⁸ Wybawił moją duszę od śmierci,
moje oko od łez, a moją nogę od upadku.
- ⁹ Będę chodził przed WIEKUISTYM w Krainach Życia.
- ¹⁰ Wierzyłem, kiedy wołałem: Jak bardzo **jestem** biedny.
- ¹¹ W mojej trwodze powiedziałem: Wszyscy ludzie **są** zawodni *.
- ¹² Czym odwdzięczę się WIEKUISTEMU
za wszystkie dobrodziejstwa względem mnie?
- ¹³ Podniosę czarę zbawienia i będę wzywał Imienia BOGA.
- ¹⁴ Spełnię BOGU me śluby, wobec całego Jego ludu.
- ¹⁵ Drogą jest w oczach BOGA śmierć Jego świętych.
- ¹⁶ O WIEKUISTY,
ja przecież **jestem** Twoim sługą, synem Twej służebnicy,
bo rozwiązałeś moje pęta.
- ¹⁷ Tobie składam dziękczynną ofiarę oraz wzywam Imienia BOGA.
- ¹⁸ Moje śluby spełniam BOGU wobec całego Jego ludu.
- ¹⁹ W przedśionkach
domu
WIEKUISTEGO,
w twoim wnętrzu, Jeruzalaim.
HALLELUJA!

*116,11 S kłamcami

PSALM 117

- ¹ Chwalcie WIEKUISTEGO wszystkie narody,
sławcie Go wszystkie plemiona;
² bo nad nami przemożna Jego łaska,
a prawda WIEKUISTEGO na wieki.
HALLELUJA!

PSALM 118

- ¹ Dziękujcie BOGU, bo jest dobry *, bowiem Jego łaska na wieki.
² Niech głosi Israel, że Jego łaska na wieki.
³ Niech głosi dom Ahrona, że Jego łaska na wieki.
⁴ Niech głoszą **ci, co** się boją WIEKUISTEGO,
że Jego łaska na wieki.
⁵ W ucisku wzywałem WIEKUISTEGO –
na wolność mnie wyprowadził.
⁶ WIEKUISTY ze mną, nie ulękne się;

- cóż mi uczyni człowiek?
- 7** WIEKUISTY ze mną, do mej pomocy,
a ja będę patrzeć na moich nieprzyjaciół.
- 8** Lepiej ufać WIEKUISTEMU, niż na człowieku polegać.
- 9** Lepiej ufać BOGU, niż polegać na możnych.
- 10** Wszystkie ludy mnie otoczyły;
wyciąłem * je w Imię WIEKUISTEGO.
- 11** Obległy mnie oraz otoczyły;
wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO.
- 12** Obległy mnie jak pszczoły, zapłonęły jak płomień cierni;
wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO.
- 13** Nacieraleś, nacierałeś na mnie, aby mnie powalić;
lecz BÓG mi dopomógł.
- 14** WIEKUISTY moją sławą i pieśnią;
On był moim zbawieniem *.
- 15** W namiotach sprawiedliwych ludzi głos radości oraz zwycięstwa;
prawica BOGA okazała potęgę.
- 16** Prawica WIEKUISTEGO wywyższona;
prawica BOGA okazała potęgę.
- 17** Nie umrę, będę żył i głosił czyny PANA.
- 18** Karcił, karcił mnie PAN, ale nie poddał mnie śmierci.
- 19** Otwórzcie mi bramę sprawiedliwości,
wejdę w nią i podziękuję PANU.
- 20** Oto brama WIEKUISTEGO, w nią wejdą sprawiedliwi.
- 21** Dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś * i stałeś się moim zbawieniem.
- 22** Kamień porzucony przez budowniczych –
stał się kamieniem węgielnym.
[Mateusz 21,42](#); [Marek 12,10](#); [Łukasz 20,17](#); [Dzieje 4,11](#);
[Rzymian 9,33](#); [1 Piotra 2,7](#)
- 23** Od WIEKUISTEGO to wyszło
i jest tak cudowne w naszych oczach.
- 24** BÓG sprawił ten to dzień;
cieszymy się nim i radujmy.
- 25** Proszę BOŻE - dopomóż;
proszę BOŻE - poszczęść.
- 26** Błogosławiony ten, kto przychodzi w Imię WIEKUISTEGO;
błogosławimy wam z domu BOGA. [Mateusz 21,9](#)
- 27** Wszchemocny WIEKUISTY nam zajaśniał;
mirtami przywiążcie ofiarę do rogów ołtarza.
- 28** Tyś moim Bogiem i składam Ci dzięki;
moim prawdziwym Bogiem i Cię wynoszę.
- 29** Dziękujcie WIEKUISTEMU bo jest dobry *,
bowiem Jego łaska trwa na wieki.

***118,1 + 29 S** także: szlachetny, sprawiedliwy, hojny, łaskawy, doskonały
 ***118,10 BG** wygubiłem; **C** zniosłem
 ***118,14** także: ratunkiem, wyzwoleniem, ocaleniem; **C** pomocą
 ***118,21** inni: że mnie trapiłeś

PSALM 119

- 1** Szczęśliwi ci, których droga jest nieskazitelna,
co chodzą według Prawa WIEKUISTEGO *.

- ² Szczęśliwi ci, którzy strzegą Jego świadectw
i dążą do Niego całym sercem.
- ³ Nie czynią nieprawości, ale idą Jego drogami.
- ⁴ Ty ustanowiłeś Twoje przepisy, by były ściśle przestrzegane.
- ⁵ Oby moje drogi były skierowane na przestrzeganie Twoich ustaw.
⁶ Wtedy się nie powstydzę,
kiedy będę uważał na wszystkie Twe przykazania.
- ⁷ Będę Cię słauił szczerym sercem,
uczając się wyroków Twojej sprawiedliwości.
- ⁸ Będę strzegł Twoich ustaw; tylko mnie nie opuszczaj na zbyt długo.
- ⁹ Czym młodzieniec oczyści swoją ścieżkę?
Przestrzeganiem Twojego słowa.
- ¹⁰ Całym sercem Cię pragnę;
od Twych przepisów nie daj mi zbroczyć.
- ¹¹ W moim sercu zawarłem Twoje słowo, abym Tobie nie zgrzeszył.
¹² Jesteś sławiony WIEKUISTY,
naucz mnie Twoich ustaw.
- ¹³ Mymi ustami wygłaszam wszystkie wyroki Twoich ust.
- ¹⁴ Ponad wszystkie skarby cieszę się drogą Twoich świadectw.
- ¹⁵ Rozmyślał o Twych przepisach i uważam na Twoje drogi.
¹⁶ Twoimi ustawami się zachwykam *
oraz nie zapominam Twoich słów **.
- ¹⁷ Zlej łaskę na Twojego sługę, abym żył oraz zachował Twoje słowa.
- ¹⁸ Odsłoń moje oczy, bym ujrział cuda w Twojej nauce.
- ¹⁹ Ja jestem przechodniem na ziemi;
nie ukrywaj przede mną Twych przepisów.
- ²⁰ W każdym czasie ma dusza jest złamana
tęsknotą za Twoimi prawami.
- ²¹ Gromisz dumnych, przeklętych;
tych, co zbaczają od Twych przepisów.
- ²² Zrzuć ze mnie szyderstwo i wzgardę,
ponieważ strzegę Twoich świadectw.
- ²³ Nawet gdy zasiadają księżęta oraz się na mnie zmawiają,
Twój sługa rozmyśla o Twych ustawach.
- ²⁴ Nawet wtedy
Twoje świadectwa są mą rozkoszą oraz moimi doradcami.
- ²⁵ Przyłgnęła do prochu moja dusza,
ożywisz mnie według Twojego słowa.
- ²⁶ Gdy wyznam moje postętki - wysłuchasz mnie,
naucz mnie Twoich ustaw.
- ²⁷ Daj mi zrozumieć drogę Twoich przepisów,
a będę rozważał Twoje cuda.
- ²⁸ W smutku rozplynęła się moja dusza;
podźwignij mnie według Twojego słowa.
- ²⁹ Oddal ode mnie drogę fałszu i obdaruj mnie Twoją nauką.
- ³⁰ Obrąłem drogę prawdy; więc stawiam przed siebie Twe wyroki.
³¹ Przyłgnąłem do Twoich świadectw,
WIEKUISTY,
nie daj mi się powstydzic.
- ³² Pobiegnę drogą Twoich przykazań, gdyż otwierają moje serce.
- ³³ Okaż mi, WIEKUISTY, drogę Twoich ustaw,
abym jej strzegł aż do końca.

- ³⁴ Daj mi rozum, a będę strzec Twojego prawa **S**
i je zachowam całym sercem.
- ³⁵ Prowadź mnie drogą Twych przykazań,
bo w niej sobie upodobałem.
- ³⁶ Skłoń moje serce do Twoich świadectw, a nie do chciwości.
- ³⁷ Odwróć me oczy, aby nie spoglądały za marnym;
daj mi żyć na Twych drogach.
- ³⁸ Utwierdź Twoje słowo Twojemu słudze,
który się oddał bogobojności.
- ³⁹ Odwróć ode mnie poniżenie, którego się obawiam,
bo Twe wyroki są dobre *****.
- ⁴⁰ Oto pragnę Twoich przepisów;
daj mi żyć w Twojej sprawiedliwości.
- ⁴¹ Niech przyjdą na mnie Twoje łaski,
WIEKUISTY,
i Twa pomoc według Twojego słowa.
- ⁴² A **tym, którzy** mi urągają –
dam odpowiedź, gdyż ufam Twojemu słowu.
- ⁴³ Zbyt długo nie pozbawiaj mych ust słowa prawdy,
gdyż oczekuję Twych wyroków.
- ⁴⁴ Abym zawsze, na wieki wieków strzegł Twego Prawa.
- ⁴⁵ Abym chodził w **S** wolności *****, bo pragnę Twoich przepisów.
- ⁴⁶ Abym mówił o Twych świadectwach wobec królów
i nie był zawstydzony.
- ⁴⁷ A kochał się **w** Twoich przykazaniach, które umiłowałem;
⁴⁸ podniósł me dłonie do Twych przykazań, które umiłowałem
oraz rozważał Tve ustawy.
- ⁴⁹ Pamiętaj Twojemu słudze **o** słowie,
którego kazałeś mi wypatrywać.
- ⁵⁰ To **jest** moja pociecha w mej niedoli, że Twoje słowo da mi żyć.
- ⁵¹ Zuchwali bardzo mnie wyszydzają,
ale nie odstępiałem od Twego Prawa.
- ⁵² Wspominam odwieczne Tve wyroki, BOŻE, i się pocieszam.
- ⁵³ Żar mnie ogarnia wobec niegodziwych, **co** porzucają Twoje Prawo.
- ⁵⁴ A **dla** mnie Tve ustawy są pieśniami w domu mojej pielgrzymki.
- ⁵⁵ Nocą wspominam Twoje Imię,
WIEKUISTY,
i zachowuję Twoje Prawo.
- ⁵⁶ Oto wszystko co mi pozostało –
to, że przestrzegam Twych przepisów.
- ⁵⁷ To mój udział, BOŻE, powiedziałem, abym zachował Twoje słowa.
- ⁵⁸ Przed Twym obliczem modłę się całym sercem;
zmiłuj się nade mną według Twojego słowa.
- ⁵⁹ Rozważam moje drogi
oraz zwracam moje kroki ku Twym świadectwom.
- ⁶⁰ Spieszę - a nie zwlekam, przestrzegać Twoich przykazań.
- ⁶¹ Oplotły mnie więzy ***** niegodziwych,
ale nie zapomniałem Twego Prawa.
- ⁶² Wstaję o północy,
aby Ci podziękować za sprawiedliwe Tve wyroki.
- ⁶³ Jestem towarzyszem dla wszystkich, którzy się Ciebie boją
i zachowują Tve przepisy.

- 64 Ziemia **jest** pełna Twojej łaski, BOŻE, naucz mnie Twoich ustaw.
65 Wyświadczyłeś dobro * Twemu słudze,
WIEKUISTY,
według Twojego słowa.
- 66 Naucz mnie dobrego smaku i wiedzy,
bo zawierzyłem Twoim przykazaniom.
67 Zanim byłem upokorzony - błądziłem,
ale teraz strzegę Twojego słowa.
68 Ty **jestes** dobry i dobrotczywny;
naucz mnie Twoich ustaw.
- 69 Zuchwalcy knują przeciw mnie fałsz,
a ja całym sercem strzegę Twoich przepisów.
- 70 Ich serce utyło jak sadło, a ja rozkoszuję się Twoim Prawem.
71 Błogo mi, że byłem poniżony,
bowiem nauczyłem się Twoich ustaw.
- 72 Lepszą mi nauka Twych ust, niż tysiące **sztuk** złota i srebra.
73 Twoje ręce stworzyły mnie i umocniły;
oświeć mnie, bym się nauczył Twych przykazań.
- 74 Twoi czciciele widzą mnie i się cieszą, bo oczekuję Twego słowa.
75 Wiedziałem, WIEKUISTY, że sprawiedliwe są Twe wyroki;
że słusznie mnie upokorzyłeś.
76 Niech Twoja łaska mnie pocieszy,
według słowa danego Twemu słudze.
- 77 Niech Twoje miłosierdzie na mnie przyjdzie, abym żył;
bo Twoja nauka **stała się** mą rozkoszą.
- 78 Niech się zawstydzą zuchwalcy, bowiem niewinnie mnie gnębią;
ale ja rozmyślam o Twych przepisach.
79 Niech się zwrócą do mnie Twoi czciciele
oraz **ci**, którzy znają Twoje świadectwa.
- 80 Niech całe moje serce będzie przy Twych ustawach,
abym się nie powstydził.
- 81 Moja dusza spragniona **jest** Twojego zbawienia *,
ufam Twojemu słowu.
- 82 Moje oczy **są** spragnione Twojego słowa, gdy mówię:
Kiedy mnie pocieszysz?
- 83 Bo byłem jak wór w dymie *, ale nie zapomniałem Twoich ustaw.
84 Ile jeszcze dni Twojego sługi?
Kiedy wydasz wyrok na moich prześladowców?
85 Zuchwalcy wykopali mi doły;
ci, którzy nie postępują według Twojej nauki.
- 86 Wszystkie Twoje przykazania **są** prawdą;
zatem niewinnie mnie ścigają, dopomóż mi.
- 87 Nieomal zgładzili mnie z ziemi, ale Twoich przepisów nie rzuciłem.
88 Daj mi żyć według Twojej łaski,
abym zachował świadectwo Twoich ust.
- 89 Twoje słowo, o BOŻE, na wieki ustanowione **jest** w niebiosach.
90 Twoja prawda od pokolenia do pokolenia;
utwierdziłeś ziemię i stoi.
- 91 Według Twoich praw wszyscy stoją aż po dziś dzień,
bo **są** twoimi sługami.
- 92 Gdyby Twoje Prawo nie była mą rozkoszą –
byłbym zginął w mojej niedoli.

- ⁹³ Nigdy nie zapomnę Twych przepisów, bo przez nie * dajesz mi żyć.
- ⁹⁴ Tobie **jestem** oddany - dopomóż mi, gdyż badam Twoje przepisy.
- ⁹⁵ Niegodziwi na mnie czekali, by mnie zgubić;
ale ja rozważam Tve świadectwa.
- ⁹⁶ Widziałem kres wszelkiej znikomości;
wielce rozległe **są** Twoje przykazania.
- ⁹⁷ Jakże umiłowałem Twoją naukę *,
ona **jest** moją myślą **przez** cały dzień.
- ⁹⁸ Twoje przykazania
czynią mnie mądrzejszym od moich nieprzyjaciół,
ponieważ zawsze są przy mnie.
- ⁹⁹ Stałem się rozumniejszym od wszystkich moich nauczycieli,
bo moją myślą **jest** Tve świadectwo.
- ¹⁰⁰ Stałem się roztropniejszym od starców,
bo strzegę Twoich przepisów.
- ¹⁰¹ Wstrzymaj moje nogi od wszelkiej złej drogi,
abym zachował Twoje słowo.
- ¹⁰² Nie odstępuję od Twoich praw, ponieważ Ty mnie prowadzisz.
- ¹⁰³ Jakże słodkie * są mojemu podniebieniu Twoje słowa,
bardziej niż miód moim ustom.
- ¹⁰⁴ Przez Twoje przepisy nabieram mądrości,
dlatego nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.
- ¹⁰⁵ Twoje słowo **jest** pochodnią mojej nogi
i światłem na mojej ścieżce.
- ¹⁰⁶ Przysiągłem i dotrzymam –
strzec sprawiedliwych Twoich wyroków.
- ¹⁰⁷ **Jestem** bardzo znękanym,
WIEKUISTY,
daj mi żyć według Twojego słowa.
- ¹⁰⁸ Racz sobie upodobać ofiary moich ust, BOŻE,
oraz naucz mnie Twoich praw.
- ¹⁰⁹ Moje życie **jest** zawsze w dłoni,
ale nie zapomniałem Twojej nauki.
- ¹¹⁰ Niegodziwi zastawili na mnie sidła,
lecz nie zboczyłem od Twych przepisów.
- ¹¹¹ Twoje świadectwa odziedziczyłem na zawsze,
bo one **są** radością mego serca.
- ¹¹² Skłoniłem moje serce,
by na zawsze, do końca wykonywać Twoje ustawy.
- ¹¹³ Nienawidzę dwuznacznych, a Twoją naukę umiłowałem.
- ¹¹⁴ Ty **jesteś** moją obroną i tarczą;
ufam Twojemu słowu.
- ¹¹⁵ Odstąpcie ode mnie złoczyńcy,
bym przestrzegał przykazań mego Boga.
- ¹¹⁶ Wspieraj mnie według Twojego słowa, a będę żył,
i w mojej nadziei mnie nie zawstydź.
- ¹¹⁷ Pokrzepiaj mnie, bym ocalał,
i bym zawsze uważał na Twoje przykazania.
- ¹¹⁸ Zdeptałeś wszystkich, którzy zbaczają od Twoich ustaw,
bo daremną **jest** ich obłuda.
- ¹¹⁹ Odrzucasz żuźle - wszystkich niegodziwców ziemi;
dlatego umiłowałem Twoje świadectwa.

- ¹²⁰ Z obawy przed Tobą drętwieje moja cielesna natura **S**
oraz lękam się Twych wyroków.
- ¹²¹ Spełniałem wyroki i sprawiedliwość;
nie zostawiaj mnie moim ciężcom.
- ¹²² Poręcz szczęście Twojemu słudze *,
by mnie nie ciemnęli zuchwali.
- ¹²³ Moje oczy spragnione **są** Twej pomocy
oraz sprawiedliwego Twego słowa.
- ¹²⁴ Czyń z Twoim sługą według Twojej łaski
oraz sprawiedliwego Twego słowa.
- ¹²⁵ Ja **jestem** Twoim sługą,
oświeć mnie,
abym poznał Twoje świadectwa.
- ¹²⁶ Czas działać, WIEKUISTY, **bo** naruszyli Twoją naukę.
- ¹²⁷ Dlatego Twoje przykazania umiłowalem ponad złoto,
szczerze złoto.
- ¹²⁸ Dlatego wszystkie przepisy - wszystkie uznaję,
a nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.
- ¹²⁹ Cudowne są Twoje świadectwa, dlatego strzeże ich moja dusza.
- ¹³⁰ Objawienie Twych słów oświeca,
nieroztropnych czyni rozumnymi.
- ¹³¹ Otwieram usta i **je** pochłaniam, bo pożądam Twoich przykazań.
- ¹³² Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną,
jak przynależy **tym, którzy** miłują Twoje Imię.
- ¹³³ W Twoim Słowie utwierdź moje kroki
i nie daj mną zawładnąć żadnej nieprawości.
- ¹³⁴ Wybaw mnie od ludzkiego uciemnienia,
abym zachował Twe przepisy.
- ¹³⁵ Rozświeć Twoje oblicze nad Twoim sługą
i naucz mnie Twoich ustaw.
- ¹³⁶ Strumieniami wód zaszły moje oczy,
bo nie przestrzegają Twojej nauki.
- ¹³⁷ Sprawiedliwym jesteś,
WIEKUISTY,
oraz prawe są Twoje wyroki.
- ¹³⁸ Ustanowiłeś sprawiedliwość Twoich świadectw
oraz zupełną prawdę.
- ¹³⁹ Trawi mnie moja gorliwość,
ponieważ moi wrogowie zapomnieli Twojego słowa.
- ¹⁴⁰ Twoje słowo **jest** bardzo lite *, dlatego Twój sługa je miłuje.
- ¹⁴¹ Poniżony jestem oraz wzgardzony,
ale nie zapomniałem Twych przykazań.
- ¹⁴² Twoja sprawiedliwość **jest** sprawiedliwością na wieki,
a Twoje Prawo **jest** prawdą.
- ¹⁴³ Przyszły **na** mnie niedola i ucisk,
lecz Twoje przykazania są mą rozkoszą.
- ¹⁴⁴ Twoje świadectwa **są** sprawiedliwe na wieki;
oświeć mnie, abym żył.
- ¹⁴⁵ Wołam z całego serca:
Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY;
i Twoich ustaw przestrzegam.
- ¹⁴⁶ Wzywam Cię - dopomóż mi,

- niech Twoich świadectw przestrzegam.
- ¹⁴⁷ Wstaję o świcie i błagam, wypatrując Twojego słowa.
- ¹⁴⁸ Moje oczy uprzedzają nocne strażę, abym rozważał Twoje wyroki.
- ¹⁴⁹ Według Twojej łaski wysłuchaj mojego głosu,
WIEKUISTY,
daj mi żyć według Twojego wyroku *.
- ¹⁵⁰ Zbliżają się do mnie ci, co idą za podstępem,
a od Twojej nauki się oddalili.
- ¹⁵¹ Bliskim jesteś Ty, o BOŻE,
a wszystkie Twoje przykazania są prawdą.
- ¹⁵² Od dawna znam Twe ustawy, że utwierdziłeś je na wieki.
- ¹⁵³ Popatrz na moją nędzę i mnie wyswobodź,
bowiem nie zapomniałem Twego Prawa.
- ¹⁵⁴ Broń mojej sprawy i mnie wyswobodź;
daj mi żyć według Twojego słowa.
- ¹⁵⁵ Zbawienie * jest dalekie od niegodziwych,
bo Twoich ustaw nie pragną.
- ¹⁵⁶ Wielkie jest Twoje miłosierdzie,
WIEKUISTY,
daj mi żyć według Twoich wyroków.
- ¹⁵⁷ Liczni są moi wrogowie i prześladowcy,
ale od Twoich świadectw nie zбочyłem.
- ¹⁵⁸ Widziałem odstępców, którzy nie przestrzegają Twojego słowa oraz się oburzyłem.
- ¹⁵⁹ Patrz, że umiłowałem Twoje przykazania,
WIEKUISTY,
daj mi żyć według Twoich wyroków.
- ¹⁶⁰ Prawda jest sumą * Twego słowa,
i na wieki wszelki wyrok Twojej sprawiedliwości.
- ¹⁶¹ Niewinnie ścigają mnie książęta,
bo przed Twoim słowem drży moje serce.
- ¹⁶² Cieszę się Twoim słowem, tak jak ten, co znalazł wielką zdobycz.
- ¹⁶³ Nienawidzę kłamstwa i nim się brzydę;
bowiem umiłowałem Twoje Prawo.
- ¹⁶⁴ Siedmiokroć dziennie Cię sławię,
z powodu Twoich sprawiedliwych wyroków.
- ¹⁶⁵ Wielki pokój dla tych, którzy miłują Twe Prawo
i nie ma dla nich pułapek *.
- ¹⁶⁶ Wypatruję Twojego zbawienia *,
WIEKUISTY,
i spełniam Twe przykazania.
- ¹⁶⁷ Moja dusza strzeże Twoich świadectw, bo je bardzo umiłowałem.
- ¹⁶⁸ Strzegę przykazań i Twoich świadectw,
bo wszystkie moje drogi są przed Tobą.
- ¹⁶⁹ Oby doszło przed Ciebie me wołanie,
WIEKUISTY,
oświeć mnie według Twojego słowa.
- ¹⁷⁰ Oby doszła przed Ciebie ma modlitwa,
ocal mnie według Twojego słowa.
- ¹⁷¹ Moje usta będą wylewać chwałę,
gdy mnie nauczysz Twoich ustaw.
- ¹⁷² Mój język śpiewa Twoje słowo,

bo sprawiedliwe są wszystkie Tve przykazania.
173 Niech Twoja ręka będzie ku mej pomocy,
bowiem wybrałem Tve przepisy.
174 Tęsknię do Twojego zbawienia *,
WIEKUISTY,
a Tve Prawo jest mą rozkoszą.
175 Niech żyje moja dusza, by Cię sławiła;
Twoje wyroki mnie wspomogą.
176 Tułam się jak zbłąkana owca,
odszukaj Twojego sługę, bo wiem nie zapomniałem Twych przykazań.

*119,1 S chodzą w prawie Boga.

*119,16 od: wpatruję się z miłością

119 16 także: **uczynków

*119,39 S także: **zbawienne, łaskawe**

*119,45 S dokładniej: **w szerokości, w rozszerzeniu**

*119,61 inni: rzesze

*119,65 S także: **łaskawość**

*119,81 także: **ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C pomocy**

*119,83 młode wino wystawiane było w skórzanych workach na działanie dymu, by w ten sposób prędzej nabrało właściwości starego

*119,93 S także: **w nich**

*119,97 także: **twoje Prawo**

*119,103 także: **gładkie**

*119,122 składniej: daj mi rękojmię szczęścia

*119,140 także: **oczyszczone, oczyszczające**

*119,149 także: **sądu, sprawy sądowej; C prawa**

*119,155 + 166 +174 także: **ratunek, ocalenie, wyzwolenie; C pomoc**

*119,160 inni, także: **wartością; C szczytem**

*119,165 także: **przyczyny potknięć; S** także: **obrazy, zgorszenia**

PSALM 120

1 *Pieśń pielgrzymia* *.

W mojej niedoli wołałem do BOGA i mnie wysłuchał.

2 WIEKUISTY,

ocal moją duszę od ust kłamliwych i od języka podstępnego.

3 Języku podstępny!

Co ci to da i jaki pożytek ci przyniesie,

4 że jesteś jak wystrzone strzały bohatera,

czy też jak węgle jałowca *?

5 Biada mi, że zamieszkałem w Meszech,

że przebywałem w namiotach Kedaru *.

I Mojżesza 10,2; Ezechiel 27,13; 38,2

6 Razem z wrogiem pokoju długo gościła moja dusza.

7 Ja za pokojem,

ale cokolwiek bym mówił - oni za wojną.

*120,1 zwana także: Pieśnią wchodzenia, stopni - ponieważ do Jerozolimy wchodziło się pod górę

*120,4 węgle jałowca żarzą się długo pod popiołem

*120,5 Meszech - pochodzące od Jafeta barbarzyńskie plemię, które zamieszkało na Kaukazie, pomiędzy morzem Czarnym, a Kaspijskim. Kedar - ciemnoskóra (stąd nazwa) horda arabskich beduinów, wywodząca się od Ismaela.

PSALM 121

1 Pieśń pielgrzymia.

Moje oczy wznoszę ku góróm, skąd moja pomoc nadejdzie.

² Moja pomoc od WIEKUISTEGO, stwórcy Nieba i ziemi.

³ * Nie da się zachwiać twej nodze, **bowiem** twój stróż nie drzemie.

⁴ Oto nie drzemie i nie śpi stróż Izraela.

⁵ WIEKUISTY **jest** twoim stróżem,

BÓG twoim cieniem po prawicy.

⁶ **Za** dnia nie porazi cię słońce, ani księżyc **w** nocy.

⁷ WIEKUISTY cię ustrzeże od wszelkiego zła,
ustrzeże twoją duszę.

⁸ WIEKUISTY ustrzeże twoje wyjście i twoje wejście,
odtąd i na wieki.

*121,3 Psalm śpiewany był na dwa chóry. Od tego miejsca głos drugiego chóru.

PSALM 122

1 Pieśń pielgrzymia Dawida *.

Radowałem się **tymi, którzy** mi mówili:

Pójdziemy do domu WIEKUISTEGO.

² Nasze nogi stanęły w twoich bramach, Jeruzalaim.

³ O Jeruzalaim, zbudowane jak miasto, które się zwało * w sobie.

⁴ Tam ciągnęły pokolenia zwyczajem Izraela,
pokolenia PANA,

by słać Imię WIEKUISTEGO.

⁵ Tam są postawione trony na sąd, trony dla domu Dawida.

⁶ Módlcie się o pokój * **dla** Jeruzalaim

i by się powodziło twoim przyjaciołom.

⁷ Niech będzie pokój w twojej twierdzy i cisza w twoich pałacach.

⁸ Dla moich braci i towarzyszy zapowiadam ci pokój.

⁹ Dla domu WIEKUISTEGO,
naszego Boga,
uproszę dla ciebie szczęście.

*122,1 w **S** brak imienia Dawida

*122,3 od: złączyć się, zlać się w jedno; inni: w którym skupiło się wszystko

*122,6 od: być spokojnym, szczęśliwym; inni: Dowiadujcie się o powodzenie

PSALM 123

1 Pieśń pielgrzymia.

Do Ciebie podnoszę moje oczy, o Panujący w niebiosach.

² Jak oczy sług **zwrócone są** na rękę swoich panów,
jak oczy służebnicy na rękę swojej pani -

tak nasze oczy na WIEKUISTEGO,
naszego Boga,

aż się zmiłuje nad nami.

³ Zmiłuj się nad nami, WIEKUISTY, zmiłuj się nad nami,
bo **jesteśmy** bardzo przesyceni pogardą.

⁴ Nasza dusza nad miarę się nasyciła i urąganiem hardych *,
i wzgardą wyniosłych.

*123,4 także: **pewnych siebie**

PSALM 124

1 *Pieśń pielgrzymia Dawida.*

Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami - niech **to** powie Israel.

2 Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami,
kiedy ludzie powstałi przeciw nam,

3 kiedy zapłonął na nas ich gniew - wtedy żywcem by nas pochłonęli.

4 Wtedy by nas wody * zalały, a strumień wezbrał nad naszą duszą.

5 Wtedy burzliwe wody by naszły nad naszą duszę.

6 Wysławiony WIEKUISTY, który nas nie wydał na łup ich zębom.

7 Jak ptak z siodeł ptaszników, **tak** uszła nasza dusza;
siodła się porwały, a myśmy uszli.

8 Nasza pomoc w Imieniu WIEKUISTEGO - Stwórcy Nieba i ziemi.

*124,4 w domyśle - jako symbol nieszczęścia

PSALM 125

1 *Pieśń pielgrzymia.*

Ci, co ufają WIEKUISTEMU są jak góra Cyon –
niewzruszona, wiecznotrwała.

2 Jeruzalaim - wokół niej góry,
a WIEKUISTY wokół swojego ludu, odtąd i na wieki.

3 Bo nie spocznie laska niegodziwych * na dziale ** sprawiedliwych,
by prawi nie wyciągali swoich rąk ku nieprawości.

4 WIEKUISTY,
poszczęść szlachetnym **S*** i prawym ** w swoich sercach.

5 Zaś **tych**, którzy zbaczają na swe manowce,
oby WIEKUISTY wygubił razem ze złoczyńcami *.

Pokój Israelowi.

*125,3 także: **błądzących, mylących się, grzesznych**

125,3 także: **dziedzictwie, udziale

*125,4 S także: **sprawiedliwym, doskonałym; C** **dobrym**

125,4 także: **odpowiednim, sprawiedliwym

*125,5 także: **czyniącymi nieprawość**

PSALM 126

1 *Pieśń pielgrzymia.*

Kiedy BÓG wrócił wygnańców * Cyonu, byliśmy jakby senni **.

2 Wtedy napełniły się radością nasze usta, a nasz język śpiewem;
wtedy mawiano pomiędzy narodami:

WIEKUISTY dokonał z nimi wielkich rzeczy.

3 WIEKUISTY dokonał dla nas wielkich rzeczy;
byliśmy rozradowani.

4 Wróc BOŻE naszych wygnańców, jak strumienie na spieklą ziemię.

5 **Ci, co** sieją we łzach - będą zbierać w radości.

⁶ Idący - idzie płacząc, i niesie garść zasiewu;
wracający - wraca ze śpiewem, i niesie swoje snopy.

*126,1 inni: przywrócił wygnańców do pierwotnego stanu

**126,1 inni: jak ożyli na nowo po ciężkiej chorobie

PSALM 127

¹ *Pieśń pielgrzymia Salomona.*

Jeśli WIEKUISTY nie zbuduje domu,
na próżno trudzą się nim budowniczkowie;
jeśli WIEKUISTY nie strzeże miasta - na próżno czuwa straż.

² To wam **jest** na marne;

tym, którzy wcześniej wstajecie,

do późna przesiadujecie i spożywacie chleb znoju;
bo to samo, **podczas** snu, daje Swojemu ulubieńcowi.

³ Oto dzieci **są** darem WIEKUISTEGO, owoc nagrodą życia.

⁴ Jak strzały w rękę bohatera, takie **są** dzieci młodości.

⁵ Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan;
nie powstydzą się, gdy w bramie * rozprawią się ze swym wrogiem.

*127,5 w przestronnych bramach miast odbywały się publiczne posiedzenia sądowe

PSALM 128

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Szczęśliwy każdy, **kto** się boi * WIEKUISTEGO,
kto chodzi Jego drogami.

² Kiedy spożywasz pracę twoich rąk - jesteś szczęśliwy i **jest** ci błogo.

³ Twoja żona jakby bujna winorośl w obrębie twojego domu;
twoi synowie jakby różdżki oliwne wkoło twego stołu.

⁴ Tak oto **jest** błogosławiony mąż, **który** się boi WIEKUISTEGO.

⁵ Niech ci WIEKUISTY błogosławi z Cyonu;
obyś oglądał szczęście Jeruzalaim po wszystkie dni twego życia.

⁶ Obyś oglądał dzieci twoich dzieci.

Pokój w Israelu.

*128,1 także: **czci**

PSALM 129

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Wielce mnie gnębili od mojej młodości - niech **to** powie Israel.

² Wielce mnie gnębili od mojej młodości, lecz mnie nie zmoгли.

³ Oracze orali po mym grzbiecie i wydłużali swe bruzdy.

⁴ **Lecz** sprawiedliwy BÓG rozciął więzy niegodziwych.

⁵ Zawstydzą się i pierzchną wszyscy wrogowie Cyonu.

⁶ Będą jak porost dachów, który zanim wyrośnie - usycha.

⁷ Żeniec nie napełnia nim swojej garści,
ani swej poły **ten**, **który** wiąże snopy.

⁸ Ani przechodnie nie mówią:

Z wami **jest** błogosławieństwo WIEKUISTEGO,
sławimy was w Imię WIEKUISTEGO.

PSALM 130

- ¹ *Pieśń pielgrzymia.*
WIEKUISTY,
wzywam Cię z głębin.
- ² Panie, wysłuchaj mojego głosu;
oby Twoje uszy były skłonione na głos mojego błagania.
- ³ WIEKUISTY! Jeżeli zapamiętasz winy *, Panie, któż się ostoi?
- ⁴ Ale u Ciebie **jest** przebaczenie, aby się Ciebie obawiano.
- ⁵ Ufam WIEKUISTEMU,
ufa **Mu** moja dusza i wypatruję Jego słowa.
- ⁶ Moja dusza bardziej wypatruje Boga niż **oddział** warty * poranku;
tak, niż warta - poranku.
- ⁷ Israelu, wypatruj WIEKUISTEGO,
bo u WIEKUISTEGO **jest** łaska i u Niego **jest** wielkie wykupienie *.
- ⁸ On wykupił Israela ze wszystkich jego win *.

***130,3** także: **nieprawości, grzechy**

***130,6** inni: niż czuwający

***130,7** także: **uwolnienie za okupem; C wyzwolenie**

***130,8** także: **grzechów**

PSALM 131

- ¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida.*
WIEKUISTY,
nie wynosiło się moje serce,
nie wywyższyły się moje oczy,
ani nie marzyłem o rzeczach wyższych i dla mnie niedościgłych.
- ² Czyż nie koilem oraz nie uciszałem mojej duszy,
podobnie jak niemowlę przy swojej matce;
bo jak niemowlę **jest** we mnie moja dusza.
- ³ Od dziś i na wieki
oczekuj *
WIEKUISTEGO,
Israelu.

***131,3** także: **pokładaj nadzieję w; C wypatruj**

PSALM 132

- ¹ *Pieśń pielgrzymia.*
WIEKUISTY,
pamiętaj Dawidowi wszystkie jego utrapienia.
- ² Jak złożył przysięgę BOGU i ślubował Mocarzowi Jakóba:
- ³ Nie wejdę do przybytku mego domu,
nie wstąpię na poślanie mego łoża,
- ⁴ nie użyczę snu moim oczom,
a mym powiekom drzemiań,
- ⁵ dopóki nie znajdę miejsca dla BOGA, siedziby dla Mocarza Jakóba.

- ⁶ Oto słyszeliśmy o niej w Efrata i znaleźliśmy ją na błoniach Jaar *.
- ⁷ Wejdźmy do Jego Przybytków,
ukorzmy się u podnóżka Jego stóp.
- ⁸ Zstąp WIEKUISTY do miejsca Twojego spoczynku,
Ty i Arka Twojego Majestatu.
- ⁹ Twoi kapłani odzieją się sprawiedliwością,
a Twoi święci * się uradują.
- ¹⁰ Z powodu Twojego sługi Dawida,
nie odtrącaj oblicza Twojego pomazańca *.
- ¹¹ BÓG w prawdzie zaprzysiął Dawidowi i się nie cofnie od niej:
Z owocu twojego życia wyniosę na twój tron.
[Łukasz 1,55](#); [Dzieje 2,30](#)
- ¹² Jeśli twoi synowie będą przestrzegać Mojego przymierza
oraz tego świadectwa, którego ich nauczam,
także ich synowie będą na wieki zasiadać na twoim tronie.
- ¹³ BOWIEM BÓG wybrał Cyon, upodobał go Sobie na Swą siedzibę,
mówiąc:
- ¹⁴ To **jest** mój spoczynek na wieki, tu zasiądę,
bo go Sobie upodobałem.
- ¹⁵ Jego płodom pobłogosławię,
jego biednych nasycę chlebem,
- ¹⁶ jego kapłanów oblekę zbawieniem *,
a jego święci będą się cieszyć.
- ¹⁷ Tam dam wzrosnąć wierzchołkowi * Dawida,
przygotuję pochodnię Mojemu Pomazańcowi.
- ¹⁸ Jego wrogów okryje hańba,
a na Nim będzie błyszczeć * Jego korona.

***132,6** prawdopodobnie nazwa błoni otaczających górę Moria

***132,9** także: **oddzieleni, czyści, bezgrzeszni; C pobożni**

***132,10** najprawdopodobniej chodzi o Salomona, „autora” tej pieśni. Psalm 132 był śpiewany w czasie przeniesienia Arki z przybytku Dawida do nowo wybudowanej Świątyni Salomona.

***132,16** także: **ratunkiem, ocaleniem, wyzwoleniem; C pomocą**

***132,17** także: **szczytowi, rogowi; C potężnie**

***132,18** także: **lśnić, kwitnąć**; inni: wzniesie się

PSALM 133

¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida.*

O, jak **jest** pięknie i miło, kiedy bracia zgodnie przebywają.
² **To** jak najwyborniejszy olej na głowie, **co** spływa na brodę,
na brodę Ahrona *;

który spływa na skraj jego szat.

³ Jakby rosa Hermonu, **co** spada na góry Cyonu;
gdyż tam WIEKUISTY ustanawia błogosławieństwo
oraz życie na wieki.

***134,2** spolszczone: Arona (Aarona)

PSALM 134

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Wysławiajcie WIEKUISTEGO,
wszyscy służy WIEKUISTEGO,
co stajecie po nocach w Domu WIEKUISTEGO.
² Wznieście wasze ręce ku Świątyni i sławcie WIEKUISTEGO.
³ Niech ci WIEKUISTY –
twórca Nieba i ziemi,
pobłogosławi z Cyonu.

PSALM 135

¹ HALLELUJA!
Chwalcie Imię WIEKUISTEGO;
służy - chwalcie WIEKUISTEGO.
² Wy, którzy stoicie w Domu WIEKUISTEGO,
w przedsiódkach domu naszego Boga.
³ HALLELUJA!
Bo WIEKUISTY **jest** doskonałym *;
śpiewajcie Jego Imieniu, bo **jest** miłe.
⁴ Gdyż WIEKUISTY wybrał sobie Jakóba,
Israela na Swoją drogocenną własność.
⁵ Zaiste, ja wiem, że WIEKUISTY **jest** wielkim,
i nasz Pan ponad wszystkich bogów.
⁶ WIEKUISTY czyni wszystko, co chce -
na niebie, na ziemi, w morzach oraz we wszystkich głębinach.
⁷ Z krańca ziemi wznosi obłoki, tworzy błyskawice dla deszczu,
wyprowadza wiatr ze Swych skarbnic.
⁸ **Ten**, który poraził pierworodne w Micraim –
od człowieka, aż do bydłęcia.
⁹ Pośród ciebie, Micraimie, zesłał znaki i cuda
na faraona oraz na wszystkie jego sługi.
¹⁰ On poraził liczne narody i pobił potężnych królów.
¹¹ Sychona - króla Amorei, Oga - króla Baszanu,
oraz wszystkie królestwa Kanaanu.
¹² I oddał ich kraj na dziedzictwo,
na dziedzictwo Swojemu ludowi - Israelowi.
¹³ WIEKUISTY,
Twe Imię **trwa** na wieki;
WIEKUISTY,
pamięć o Tobie od pokolenia do pokolenia.
¹⁴ Gdyż BÓG wymierza sprawiedliwość Swojemu narodowi,
a nad Swoimi sługami się lituje.
¹⁵ Posągi pogan - srebro i złoto, te są dziełami rąk ludzkich.
¹⁶ Mają usta - a nie mówią; mają oczy - a nie widzą;
¹⁷ mają uszy - a nie słyszą i nie mają tchnienia * w swych ustach.
¹⁸ Niech jak one będą ich twórcy;
każdy, kto im zaufał.
¹⁹ Domu Israela - sławcie WIEKUISTEGO;
bogobojni - sławcie WIEKUISTEGO.
²⁰ Domu Lewiego - sławcie WIEKUISTEGO;
bogobojni - sławcie WIEKUISTEGO.
²¹ Niech będzie sławionym WIEKUISTY z Cyonu,
który przebywa w Jeruzalaim.

HALLELUJA!

*135,3 także: **prawym, sprawiedliwym, łaskawym, dobrotliwym, dobrym**

*135,17 także: **ducha**

PSALM 136

- 1** Chwalcie WIEKUISTEGO, bo jest dobry *,
bowiem na wieki Jego łaska **.
- 2** Chwalcie BOGA nad bogami, bowiem na wieki Jego łaska.
- 3** Chwalcie Pana nad panami, bowiem na wieki Jego łaska.
- 4** **Tego**, co działał wielkie cuda, bowiem na wieki Jego łaska.
- 5** Który w mądrości stworzył nieba, bowiem na wieki Jego łaska.
- 6** Co rozpostarł ziemię na wodach, bowiem na wieki Jego łaska.
- 7** Co stworzył wielkie światła, bowiem na wieki Jego łaska.
- 8** Słońce, by panowało we dnie, bowiem na wieki Jego łaska.
- 9** Księżyc i gwiazdy, by panowały w nocy;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 10** Który poraził w Micraim jego pierworodnych;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 11** I spośród nich wyprowadził Izraela, bowiem na wieki Jego łaska.
- 12** Potężną ręką i podniesionym ramieniem;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 13** Co rozdzielił na części morze Sitowia *;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 14** I jego środkiem poprowadził Izrael; bowiem na wieki Jego łaska.
- 15** A faraona i jego wojsko pograżył w morzu Sitowia;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 16** **Tego**, co prowadził Swoją lud po puszczy;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 17** Który poraził wielkich królów; bowiem na wieki Jego łaska.
- 18** I pobił potężnych królów; bowiem na wieki Jego łaska.
- 19** Sychona - króla Amorei; bowiem na wieki Jego łaska.
- 20** Oga - króla Baszanu; bowiem na wieki Jego łaska.
- 21** I oddał ich kraj na dziedzictwo; bowiem na wieki Jego łaska.
- 22** Na dziedzictwo Swojemu słudze - Izraelowi;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 23** Który pamiętał o nas w naszym poniżeniu;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 24** I wydarł nas od naszych ciemności; bowiem na wieki Jego łaska.
- 25** **Temu, co** daje chleb wszelkiej cielesnej naturze **S**;
bowiem na wieki Jego łaska.
- 26** Chwalcie Boga niebios;
bowiem na wieki Jego łaska.

*136,1 także: **zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy**

136,1 także: **litość, żal, współczucie, miłosierdzie

*136,13 S Czerwone

PSALM 137

- 1** Nad rzekami Babelu *, tam siedzieliśmy płacząc

- i wspominając Cyon.
- ² W nim na wierzbach zawieszaliśmy nasze lutnie.
- ³ Tam zaborcy domagali się od nas słów pieśni, a nasi gnębiciele * - radości.
Zaspiewajcie nam **jakąś** z pieśni Cyonu.
- ⁴ Jakże my mamy śpiewać pieśń WIEKUISTEGO na obcej ziemi?
- ⁵ Jeżeli cię zapomnę, Jeruzalaim, niech zdrętwieje * moja prawica.
- ⁶ Niech mój język przylgnie do mego podniebienia,
jeśli bym nie pamiętał o tobie,
jeśli bym nie postawił Jeruzalaim na przedzie mojej radości.
- ⁷ WIEKUISTY,
pamiętaj synom Edomu dzień Jeruzalaim;
tym, co wołali: Burzcie, burzcie aż do jej fundamentów.
- ⁸ O, córko Babelu, **ty** będziesz spustoszona;
szczęśliwy, kto ci zrównoważy odpłatę, którą nam zapłaciłaś **S**.
- ⁹ Szczęśliwy kto pochwyci i roztrąci o skałę twoje dzieci.

***137,1** spolszczone: Babilonu

***137,3** także: **dręczyciele, łupieżcy, znęcający się**

***137,5** inni: niech mnie zapomni

PSALM 138

¹ *Pieśń Dawida.*

- Sławię Cię z całego serca, śpiewam Ci wobec bogów *.
- ² Korzę się przed Twym świętym Przybytkiem,
wystawiam Twoje Imię za Twą łaskę **oraz** za Twoją prawdę,
bo wyniosłeś Tve Imię i Twoje Słowo nade wszystko.
- ³ W dzień, kiedy Cię wzywałem - wysłuchałeś mnie,
mocą pokrzepiłeś mą duszę.
- ⁴ Będą Ci składać hołd, o WIEKUISTY, wszyscy królowie ziemi,
bo usłyszeli wyroki z Twoich ust.
- ⁵ Będą śpiewać o drogach BOGA i jak wielkim **jest** majestat BOGA.
- ⁶ Gdyż WIEKUISTY **przebywa** wysoko,
a uważa na poniżonych i z daleka rozpoznaje wyniosłego.
- ⁷ Gdy będę chodził wśród niedoli - dasz mi żyć,
na przekór moim wrogom podasz **mi** Twoją rękę
i mnie wspomóżę Twa prawica.
- ⁸ **BÓG tego** dla mnie dokona *.
WIEKUISTY,
Twoja łaska na wieki,
nie zaniechaj dzieł Twoich rąk.

***138,1** inni: przed Tobą, Boże, śpiewam

***138,8** także: **zapłaci, wyrówna, odpłaci**

PSALM 139

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.*

- WIEKUISTY,
Ty mnie zbadaleś i znasz.
- ² Ty znasz mój odpoczynek, moje wstawanie
i z daleka rozumiesz mą myśl.

- 3 Ty wyszedłeś mój chód, moje leżenie
i uważasz * na wszystkie me drogi.
- 4 Bo zanim wyraz **pojawi się** na mym języku,
WIEKUISTY,
Ty już go cały znasz.
- 5 Ze wszystkich stron * mnie opasałeś
i położyłeś na mnie Twoją dłoń.
- 6 Niedoścignym **jest** dla mnie tego zrozumienie,
i tak wzniosłe, że temu nie podołam.
- 7 Dokąd ujdę przed Twoim Duchem;
dokąd się schronię przed Twym obliczem?
- 8 Gdybym się wznosił ku niebu - Ty tam **jesteś**;
gdybym sobie usnął w Krainie Umarłych **S** - jesteś tuż *.
- 9 Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki i spoczął na krańcu morza -
- 10 nawet tam zaprowadzi mnie Twoja ręka i ujmie Twoja prawica.
- 11 A gdybym powiedział:
Przecież ukryje mnie ciemność –
i nocą stanie się światło wokół mnie.
- 12 Bo ciemność nie zaciemnia przed Tobą, a noc jaśnieje jak dzień;
ciemność **jest dla Ciebie** jak światło.
- 13 Ty ukształtowałaś moje nerki,
uformowałaś mnie w łonie mej matki.
- 14 Sławię Cię, bo **jestem** dziwnie cudowny;
cudowne **są** Twoje twory, a moja dusza dobrze to poznaje.
- 15 Moja istota nie była tajna przed Tobą,
kiedy się tworzyłem w skrytości,
zawiązywałem się w dolnej ziemi.
- 16 Twoje oczy widziały mój zarodek *;
a w Twej księdze,
gdzie są zapisane wszystkie przyszłe przeznaczenia,
i dla niego było jedno wśród nich.
- 17 Jak cenne były **dla** mnie Tve zamysły,
Boże,
i jak potężna ich liczba.
- 18 Gdybym je zliczył - byłyby liczniejsze od piasku;
powstałem * oraz wciąż jestem z Tobą.
- 19 Gdybyś zgładził, Boże, niegodziwego;
wara ode mnie mężom krwawym.
- 20 **Tym**, co wzywają Cię dla zbrodni, wzywają dla fałszu –
Twoich wrogów.
- 21 Czyż **tych, którzy** Cię nienawidzą,
WIEKUISTY,
i ja nie mam w nienawiści,
i czy nie brzydzę się Twoimi przeciwnikami?
- 22 Znienawidziłem ich całą nienawiścią; są mi wrogami.
- 23 Doświadcz mnie, Boże, poznaj moje serce,
wypróbuj mnie i poznaj moje myśli.
- 24 Patrz, czy **jest** we mnie droga przekory,
i po drodze wieczności mnie prowadź.

*139,3 od: rozsiewać, przewiewać ziarna, oczyszczać z plew

*139,5 właściwie: ze wschodu i z zachodu

*139,8 **S** jesteś blisko, jesteś obecny

*139,16 w Talmudzie - każda nieforemna masa

*139,18 właściwie: obudziłem się

PSALM 140

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.*
- ² Wybaw mnie, WIEKUISTY, od człowieka złego;
ochroń mnie od męża bezprawia.
- ³ **Od tych**, co zamyślają złe w **ich** sercu i wszczynają walki co dnia.
- ⁴ Jak wąż * ostrzą swoje języki, jad żmii pod ich wargami. *Sela.*
- ⁵ Uchowaj mnie, WIEKUISTY, od rąk niegodziwca;
ochroń mnie od męża bezprawia;
od tych, co obmyślili by zachwiać moje kroki.
- ⁶ Dumni ukryli na mnie sidła i powrozy,
rozciągnęli sieci nad ścieżką,
zastawili na mnie zasadzki. *Sela.*
- ⁷ Powiedziałem do WIEKUISTEGO:
Ty **jesteś** moim Bogiem;
WIEKUISTY,
wysłuchaj głosu mego błagania.
- ⁸ WIEKUISTY,
Panie,
twierdzo mojego zbawienia *,
który osłaniasz moją głowę w dzień boju.
- ⁹ Nie spełniaj, BOŻE, życzeń niegodziwego,
nie urzeczywistniaj jego zamysłów;
niech **oni** nie triumfują. *Sela.*
- ¹⁰ Niech głowy **tych**, co mnie obstępują pokryje niećność * ich warg.
- ¹¹ Niech spadną na nich rozżarzone węgle;
strąć ich w ogień, w przepaście, by nie powstałi.
- ¹² **Niech** się nie utrzyma na ziemi oszczerca, mąż bezprawia;
niech go ściga zło aż do upadku *.
- ¹³ Wiem, że BÓG sprawi oddzielenie * żebrzącemu **S**
oraz sprawę sądową ** ubogim.
- ¹⁴ Zaprawdę, sprawiedliwi będą wysławiać Twoje Imię;
przed Twym obliczem zasiądą prawi *.

*140,4 dosłownie: pierścieniowaty

*140,8 także: **ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C** **mojej pomocy**

*140,10 inni: jad

*140,12 inni: ostatecznego upadku; od nieszczęścia do nieszczęścia

*140,13 **S** także: **odróżnienie; sąd**

140,13 także: **sprawiedliwość

*140,14 **S** **odpowiedni, nadający się, zdadni**

PSALM 141

- ¹ *Pieśń Dawida.*
Wzywam Cię, WIEKUISTY, pospiesz do mnie;
kiedy Cię wzywam - słuchaj mego głosu
- ² Niech ma modlitwa stanie się kadzidłem przed Twym obliczem,
a wzniesienie mej dłoni jak wieczorna ofiara *.

- ³ Zwróć uwagę * , WIEKUISTY, na moje usta,
strzeż poruszenia moich warg.
- ⁴ Nie daj wypaczyć * mego serca ku złej rzeczy,
bym **nie** popełniał niegodziwych czynów
względem ludzi czyniących zło **,
i nie zwalczał ich ulubieńców ***.
- ⁵ Niech mnie uderzy Sprawiedliwy - **gdyż** to **jest** łaską,
niech mnie zgromi;
gdy mnie karci - to **jest** olejem na moją głowę,
gdyż pomimo ich krzywd, jeszcze **płynie** moja modlitwa.
- ⁶ Ich sędziowie ustąpili przy skale i usłuchali moich słów,
ponieważ były im miłe.
- ⁷ Jakby ktoś kopał oraz rozdzierał ziemię,
tak nad skrajem Krainy Umarłych **S** rozrzucone są nasze kości.
- ⁸ Dlatego do Ciebie,
Panie,
WIEKUISTY,
wznoszą się moje oczy,
Tobie ufam - nie obnażaj * mej duszy.
- ⁹ Ustrzeż mnie od sidła, co na mnie zastawili
i od zasadzek złoczyńców *.
- ¹⁰ Niech niegodziwi razem wpadną we własne sieci,
kiedy ja je ominę.

*141,2 wg. Tory (II Mojżesza 30, 7 - 8) należało dwa razy dziennie palić kadzidło (rano i wieczorem)

*141,3 inni: ustanów straż

*141,4 także: **skłonić, pochylić, poddać, nagiąć**

141,4 **S nieprawość

***141,4 **S** i nie jednoczył się z ich wybranymi

*141,8 także: **nie rozlewaj**

*141,9 **S** nieprawych

PSALM 142

- ¹ *Dumanie Dawida; modlitwa, kiedy pozostawał w jaskini.*
- ² Moim głosem wołam do BOGA,
moim głosem błagam WIEKUISTEGO.
- ³ Przed Nim wylewam mój żal;
przed Nim moją niedolę wypowiadam.
- ⁴ Gdy zwątpił we mnie mój duch
- a Ty znasz moją ścieżkę na drodze, którą chodzę -
ukryli na mnie sidła.
- ⁵ Spójrz na prawo i zobacz - nie ma tego, kto by mnie znał;
znikło dla mnie schronienie, nikt nie pyta o moją duszę.
- ⁶ Wołam do Ciebie, WIEKUISTY, mówiąc:
Ty **jesteś** moją ucieczką, moim udziałem w Krainie Życia.
- ⁷ Zwróć uwagę na moje błaganie, bo **jestem** bardzo biedny;
ocal mnie od mych prześladowców, bo **są** silniejsi ode mnie.
- ⁸ Wyprowadź z zamknięcia mą duszę, bym słał Twoje Imię;
będą się mną chlubić * sprawiedliwi, gdy się nade mną zmiłujesz.

*142,8 **BG** obstępiaj mnie

PSALM 143

¹ *Pieśń Dawida.*

WIEKUISTY,

wysłuchaj moją modlitwę;

nakłoń ucha ku mojemu błaganu

i mi odpowiedz w Twojej prawdzie oraz sprawiedliwości.

² Nie chodź na sąd z Twoim sługą,
gdyż przed Tobą, nikt z żyjących nie okaże się sprawiedliwym.

³ Gdyż wróg ściga mą duszę, do ziemi przygniata moje życie;
wtrącił mnie w ciemnice, tak jak od dawna umarłych.

⁴ Więc wątpił we mnie mój duch,
osłupiało me serce w moim wnętrzu.

⁵ Wspominam dawne dni,
rozważam wszystkie Twoje czyny, rozmyślam o dziele Twoich rąk.

⁶ Do Ciebie wyciągam me ręce;
moja dusza jest jak spragniona ziemia, która **się zwraca** ku Tobie.

⁷ Pospiesz, wysłuchaj mnie,
WIEKUISTY,

bowiem mój duch zanika;

nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza,

bo **byłbym** podobny do zstępujących do grobu.

⁸ Rankiem zwiastuj mi Twoją łaskę, gdyż Tobie zaufałem;
Wskaż mi drogę, którą mam iść, bo do Ciebie wznoszę mą duszę.

⁹ Ocal mnie od mych wrogów,
WIEKUISTY,

bo **ja** się chronię do Ciebie.

¹⁰ Naucz mnie spełniać Twoją wolę,
ponieważ Ty **jesteś** moim Bogiem;

Twój doskonały **S*** Duch

niechaj mnie poprowadzi po wyrównanej ziemi.

¹¹ Dla Twojego Imienia,
WIEKUISTY,

zachowasz moje życie;

w Twojej sprawiedliwości wyprowadzisz z niedoli moją duszę.

¹² W Twojej łasce wytracisz moich wrogów,
zgubisz wszystkich ciemiężców mojej duszy,
gdyż ja **jestem** Twym sługą.

*143,10 S także: **prawy, sprawiedliwy, łaskawy, dobrotliwy; C** dobry

PSALM 144

¹ *Pieśń Dawida.*

Wysławiony WIEKUISTY,

moja Skala *****,

który zaprawia moje ręce do walki, a moje palce do boju.

² Mój Dobroczyńca, moja Warownia, moja Obrona,
mój Zbawca i moja Tarcza;

Nim się osłaniam, On poddał pode mnie mój naród.

³ WIEKUISTY,

czym **jest** człowiek, że na niego uważasz
 i syn człowieka, że go cenisz?
⁴ Człowiek podobny **jest** do tchnienia,
 jego dni są jak cień **co** przemija.
⁵ WIEKUISTY,
 skłoń Twe niebiosa i zstąp,
 dotknij gór - niechaj zadymią.
⁶ Zabłyśnij błyskawicą i ich rozprosz, spuść Twoje strzały i ich poraż.
⁷ Spuść z wysokości Twoją rękę i mnie wybaw;
 ocal z wielkich powodzi oraz z ręki synów obczyzny;
⁸ **tych**, których usta mówią fałsz
 i których prawica **jest** zawodną * prawicą.
⁹ Boże, zaśpiewam Ci nową pieśń,
 zanucę Ci przy lutni dziesięciostrunnej.
¹⁰ **Tobie**, który dajesz zwycięstwo królom
 i który wybawiłeś od srogiego miecza Twojego sługę Dawida.
¹¹ Wybaw i ocal mnie z ręki synów obczyzny;
tych, których usta mówią fałsz
 i których prawica **jest** zawodną prawicą.
¹² Aby nasi synowie byli jak latorośle,
co są pielęgnowane w młodości;
 a nasze córki **były** jak rzeźby wyciosane na przedzie pałacu.
¹³ By nasze stodoły były pełne i starczyło od zbioru do zbioru;
 a na naszych błoniach nasze trzody, w tysiącach i wydające tysiące.
¹⁴ By nasze byki **były** objuczone
 i ani szkoda, ani strata, ani krzyk,
nie znalazły się na naszych ulicach.
¹⁵ Szczęśliwy naród, któremu się tak dzieje;
 szczęśliwy naród, którego Bogiem **jest** WIEKUISTY.

*144,1 także: **Opoka**

*144,8 inni: którzy łamią zawarte ugody

PSALM 145

¹ *Hymn Dawida.*
 * Wynoszę Cię,
 Boże mój i Królu,
 na wieki wieków będę wystawiał Twoje Imię.
² Wychwalam Cię każdego dnia,
 na wieki wieków będę wystawiał Twoje Imię.
³ WIEKUISTY **jest** wielki i wielce sławiony,
 a Jego wielkość nie ma granic.
⁴ Pokolenie niechaj wychwala pokoleniu Twoje dzieła
 i rozpowiada Twoją wszechmoc.
⁵ Rozpamiętuję blask chwały Twojego majestatu
 i sprawy Twoich cudów.
⁶ O Twej wielkości rozpowiem,
 zatem będą opiewać potęgę Twoich wspaniałych czynów.
⁷ Rozgłoszą pamięć Twej wielkiej dobroci,
 zatem będą opiewać Twoją sprawiedliwość.
⁸ Litościwy i miłosierny **jest** BÓG, nieskory do gniewu i wielki łaską.

- ⁹ WIEKUISTY **jest** dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkimi Jego tworam.
- ¹⁰ Sławią Cię, WIEKUISTY, wszystkie Twoje twory,
a Twoi święci Cię wychwalają.
- ¹¹ Rozповідаją chwałę Twojego królestwa i rozgłaszają Twą potęgę.
- ¹² Aby zwiastować synom ludzkim Twą moc
i chwałę blasku Twojego królestwa.
- ¹³ Twoje królestwo - królestwem wszechświatów,
a Twoje panowanie na wieczność.
- ¹⁴ WIEKUISTY wspiera wszystkich, **co** upadają
i podnosi wszystkich zgnębionych.
- ¹⁵ Wypatrują Cię oczy wszystkich,
a Ty dajesz im pożywienie w swoim czasie.
- ¹⁶ Otwierasz Twoją rękę i co żyje, wszystko nasycasz do woli.
- ¹⁷ WIEKUISTY **jest** sprawiedliwy na wszystkich Swoich drogach
oraz łaskawy we wszystkich Swoich czynach.
- ¹⁸ WIEKUISTY **jest** bliski wszystkim, którzy Go wzywają;
każdemu, kto szczerze * Go wzywa.
- ¹⁹ Spełnia życzenia Swoich bogobojnych,
słucha ich wołania i im pomaga.
- ²⁰ WIEKUISTY strzeże wszystkich, którzy Go miłują,
a tępi wszystkich niegodziwych.
- ²¹ Niech moje usta głoszą chwałę WIEKUISTEGO,
a wszelka cielesna natura **S** wysławia
na wieki wieków
Jego święte Imię.

*145,1 w języku hebrajskim wiersze tego Psalmu ułożone są w porządku alfabetycznym

*145,18 **S** w prawdomówności, w prawdzie

PSALM 146

¹ HALLELUJA!

Chwal duszo moja WIEKUISTEGO.

² Będę chwalił BOGA dopóki jestem żywy,
będę Go wysławiał dopóki **jest** mój czas.

³ Nie polegajcie na możnych;
ani na synu człowieka, u którego nie ma pomocy.

⁴ Jego duch ujdzie, **a on** wróci do swojego prochu;
w ów dzień znikną jego zamysły.

⁵ Szczęśliwy **ten**, którego pomocą **jest** Bóg Jakóba,
którego nadzieja w WIEKUISTYM, jego prawdziwym Bogu.

⁶ On stworzył Niebo, ziemię, morza i wszystko co w nich **jest**;
On pilnuje prawdy na wieki.

⁷ Pokrzywdzonym wymierza sprawiedliwość,
łaknącym daje chleb oraz wyzwala uwięzionych.

⁸ WIEKUISTY, który otwiera oczy ociemniałych;
WIEKUISTY, który podnosi poniżonych;
WIEKUISTY, który miłuje prawych *.

⁹ WIEKUISTY - obrońca przybyszów,
co sierotę i wdowę wspiera, a gubi drogę niegodziwych.

¹⁰ WIEKUISTY króluje na wieki,

twój Bóg,
Cyonie,
z pokolenia w pokolenie.
HALLELUJA!

*146,8 także: **sprawiedliwych**

PSALM 147

- 1** Chwalcie WIEKUISTEGO, bo **jest** dobry *;
śpiewajcie naszemu Bogu, bo **jest** miły
oraz przystoi Mu chwała.
- 2** WIEKUISTY buduje Jeruzalaim,
zgromadza rozproszonych Izraela.
- 3** Uzdrawia skruszone serca i opatruje ich rany.
- 4** Wyznacza liczbę gwiazd i wszystkim nadaje imiona.
- 5** Nasz Pan **jest** wielki i wszechmocny,
Jego mądrość **jest** nieskończona.
- 6** WIEKUISTY pokrzepia pokornych, a do ziemi poniżej niegodziwych.
- 7** Zawtórujcie WIEKUITEMU dziękczynieniem,
zaśpiewajcie naszemu Bogu przy udziale cytry *.
- 8** **Temu**, co pokrywa niebo chmurami,
dla ziemi przygotowuje deszcz,
rozplenienia trawę po górach.
- 9** **Co** daje bydłu pokarm; i rodowi kruków, o co woła.
- 10** Nie kocha się w mocy konia,
ani nie ma upodobania w biodrach męża.
- 11** WIEKUISTY upodobał sobie Swoich czcicieli;
tych, co ufają Jego miłosierdziu.
- 12** Jeruzalaim - wystawiaj WIEKUISTEGO;
Cyonie - chwal twego Boga.
- 13** On umacnia zawory twoich bram,
błogosławi twoim synom wśród ciebie.
- 14** Ustanawia pokój w twych granicach, nasycą cię obfitością ziarna.
- 15** **On** zsyła swoje Słowo na ziemię i szybko mknie Jego rozkaz.
- 16** Spuszcza śnieg jak wełnę, a szron rozsypuje jak popiół.
- 17** Rzuca Swoją lodem bryłkami; kto się ostoi przed Jego mrozem?
- 18** Posyła Swoje Słowo i je roztopia;
wieje Swym wiatrem i leją się wody.
- 19** Swoje Słowo objawił Jakóbowi,
swe ustawy * i sądy **S**** Izraelowi.
- 20** Nie uczynił tak wszystkim ludom, więc nie poznały jego sądów.
HALLELUJA!

*147,1 S także: **prawy, sprawiedliwy, łaskawy, dobrotliwy, doskonały**

*147,7 S kitary (rodzaj liry)

*147,19 S zasady prawne, sądy, wyroki, sprawiedliwe czyny

147,19 także: **oceny, skazania, potępienia; C prawa

PSALM 148

1 HALLELUJA!

Chwalcie BOGA wśród niebios,
chwalcie Go na wysokościach.
² Chwalcie Go wszyscy Jego posłańcy *,
chwalcie Go wszystkie Jego zastępy.
³ Chwalcie Go słońce i księżycu,
chwalcie Go wszystkie gwiazdy światła.
⁴ Chwalcie Go niebiosa niebios, a także wody nieba ^S .
⁵ Niechaj chwałą WIEKUISTEGO,
bo On rozkazał i są stworzone.
⁶ Ustanowił je na wieki wieków, nadał też prawo * i nie minie.
⁷ Chwalcie BOGA na ziemi, cudotwory i wszystkie głębie.
⁸ Ogień i grad, śnieg i mgła,
oraz gwałtowny wichur, wykonawca Jego rozkazu.
⁹ Góry, wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry.
¹⁰ Zwierzęta i wszelkie bydło, gady oraz skrzydlate ptactwo.
¹¹ Królowie ziemi, wszystkie narody,
księżęta i wszyscy sędziowie ziemi.
¹² Młodzieńcy i dziewice, starcy i młodzież.
¹³ Niech chwałą Imię WIEKUISTEGO,
bo jedynie Jego Imię **jest** wzniosłe,
a Jego wspaniałość nad ziemią i niebiosami.
¹⁴ Wzniósł potęgę Swojego ludu,
sławę wszystkich Swoich świętych - synów Izraela,
bliskiego Mu narodu.
HALLELUJA!

*148,2 **S** aniołowie (co znaczy: posłańcy)

*148,6 w rozumieniu: porządku natury

PSALM 149

¹ HALLELUJA!
Śpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń,
Jego chwałę w zgromadzeniu świętych ^S .
² Niech się cieszy Izrael swoim Stwórcą,
niech synowie Cyonu radują się swoim Królem.
³ Niechaj chwałą Jego Imię fletem, bębniem i cytrą;
niech Mu grają.
⁴ Bo WIEKUISTY upodobał sobie Swoj lud,
pokornych uwieńczy zbawieniem.
⁵ Święci cieszą się sławą, śpiewają na swoich łożach.
⁶ Chwała Boga w ich głosie, a miecz obosieczny w ich ręku.
⁷ Aby spełnić pomstę na poganach i karę na narodach.
⁸ Aby wiązać pętami ich królów, a ich dostojników w żelazne okowy.
⁹ Aby postąpić z nimi według zapisanego wyroku;
^S to jest zaszczyt wszystkich Jego świętych.
HALLELUJA!

PSALM 150

¹ HALLELUJA!

Chwalcie Boga w Jego Świątyni,
chwalcie Go na przestworze Jego potęgi.

² Chwalcie Go w Jego wszechmocy,
chwalcie Go według ogromu Jego wielkości.

³ Chwalcie Go głosem trąb,
chwalcie Go na lutni i na cytrze.

⁴ Chwalcie Go bębniem i fletem,
chwalcie Go na skrzypcach i piszczałkach.

⁵ Chwalcie Go na głośnych cymbałach,
chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach.

⁶ Wszelki duch
niechaj
chwali

WIEKUISTEGO.
HALLELUJA!